

Nakkilan kaava-alueen muinaisjäännösinventointi 2009

Esa Hertell

Sisällysluettelo

Johdanto	3
Esihistorialliset muinaisjäännökset	3
Historiallisen ajan muinaisjäännökset	3
Katsaus alueittain	4
Leistilänjärven ympäristö	4
Kokemäenjokea ympäröivät peltoalueet	4
Peltoalueiden ympäristö	5
Yhteenveto	5
Lähteet	5
Kartta 1	7
Tunnetut esihistorialliset kohteet	8
Nakkila Isopere 3	9
Nakkila Kankerin metsäpalsta	11
Nakkila Keskimäki	13
Nakkila Klomsi	17
Nakkila Kukonharja	20
Nakkila Kurru	23
Nakkila Levomäki	25
Nakkila Penttala	28
Nakkila Pikatienvarsi	30
Nakkila Sipilä	33
Nakkila Viita	35
Nakkila Vilenin metsä	37
Uudet esihistorialliset kohteet	39
Nakkila Aarikankallio	40
Nakkila Ampumarata	43
Nakkila Hepokorpi	46
Nakkila Luikko	49
Nakkila Mikkola	52
Nakkila Onnela	54
Nakkila Pimeäkorpi	58
Nakkila Päivärinta	62
Nakkila Santikko	65
Nakkila Tarvala	71
Historialliset kohteet	75
Nakkila Anola	76
Nakkila Arantila	77
Nakkila Huovitie	79
Nakkila Kirkkosaaren kirkko	82
Nakkila Kirkkosaari	84
Nakkila Kukonharja	86
Nakkila Lammainen	89
Nakkila Lautila	91
Nakkila Leistilä	93
Nakkila Masia	95
Nakkila Myllärinkylä	97
Nakkila Nakkila	99
Nakkila Ruhattu	102
Nakkila Ruskila	104
Nakkila Saksankivi	106
Nakkila Soinila	109
Nakkila Tattara	111
Nakkila Viikkala	113
Nakkila Villilä	116

Johdanto

Satakunnan museo inventoi Nakkilan muinaisjäännöksiä kahden viikon ajan lokakuussa. Työ suoritettiin Nakkilan kunnan tilauksesta kaavoituksen tarpeisiin. Inventoitu kaava-alue on rajattu kartassa 1 punaisella viivalla. Alueen muinaisjäännökset on esitetty pisteinä. Inventointialueen korkeusaseman perusteella siltä on löydettävissä muinaisjäännöksiä kivikaudelta alkaen. Kivikauden ja pronssikauden vaihteen merenkorkeus sijoittuu alueella noin 30 m mpy (Salo 1981: 14). Tällöin alue on ollut suojaisa merenlahti Kokemäenjoen suussa.

Topografisesti inventoitu alue jakautuu Nakkilan tasaiseen peltoaukeaan, jonka läpi virtaa Kokemäenjoki, peltoaukeaa täplittäviin pieniin mäkiin ja aukean reunoilta nouseviin metsäalueisiin, jotka nousevat noin 25-30 m mpy korkeudesta ylöspäin. Kaava-alueen länsiosassa on kuivattu Leistilänjärvi, joka muodostaa oman makrotopografisen alueensa. Järven muinaisranta sijaitsee noin 30 m korkeudessa ja on ollut tässä asemassa pronssikauden alusta 1700-luvulla asti. Maaperältään metsäalueet ovat huuhtoutunutta moreenia, joka on lajittunut karkeampiin ja hienompiin sedimentteihin. Peltoaukeiden ulkopuolella laajempia hiekka-alueita on lähinnä kaava-alueen koillisosassa.

Inventoinnissa keskityttiin esihistoriallisten ja historiallisten *asutusjäännösten* etsimiseen. Näitä voidaan perustellusti pitää muinaisjäännösryhmänä, jonka informaatiopotentiaali ja siten myös suojelutarve on suurin. Etukäteen oli selvää, että alueen historiallinen muinaisjäännöskanta on aliedustettuna. Sama tilanne oli nähtävissä myös kivikauden kohdalla. Nyt tehdyssä inventoinnissa kumpaankin saatiin parannusta. Kuten aina muinaisjäännösinventointien kohdalla, kyseessä on vain pintaraapaisu alueen todellisesta muinaisjäännöskannasta. Nyt tunnetut arkeologiset kohteet on esitelty raportin kohdekuvausosuudessa. Tämä sisältää myös historiallisen ajan kohteita, joille ei voida toistaiseksi antaa muinaisjäännösstatusta.

Esihistorialliset muinaisjäännökset

Esihistoriallisten löytöjen osalta ennen inventointia alueelta tunnettiin yksi kivikautinen asuinpaikka, kymmenen esihistoriallista röykkiökohdetta ja yksi rautakautinen kalmisto. Inventoinnissa löydettiin kolme uutta kivikautista asuinpaikkaa ja viisi röykkiökohdetta. Lisäksi inventoinnissa löydettiin kolme pronssikautista asuinpaikkaa, joista yksi liittyy röykkiökohteeseen. Näiden lisäksi samoilta paikoilta löytyi keittokuoppia tai kuoppaliesiä ja muita kuoppia. Sopivilla korkeuksilla kuopat ovatkin hyviä pinnalle näkyviä merkkejä pronssikautisesta asutuksesta ja ihmistoiminnasta alueella. Karkeana kivi- ja pronssikauden rajana on tässä yhteydessä käytetty löytöjen liittymistä röykkiökohteisiin ja samalla korkeuksilla esiintyviin röykkiöihin. Todellisuudessa Nakkilan vanhimmat röykkiöt kuulunevat kuitenkin korkeutensa perusteella jo kivikauteen. Lisäksi yhden luultavasti esiroomalaiseen kauteen ajoittuvan röykkiön läheltä löytyi kalmistoa tai asuinpaikkaa indikoivia löytöjä, palanutta luuta ja palanut pii-iskos. Muilta osin esineelliset löydöt koostuvat kvartsi-iskoksista, palaneesta luusta ja yksittäisistä saviastian palasista. Harvinaisena inventointilöytönä voidaan mainita koekuopasta löytynyt purupihka, johon ovat taltioituneet pureskelijan hampaanjäljet vuosituhansien takaa

Historiallisen ajan muinaisjäännökset

Historiallisen ajan asutushistoriallisista jäännöksistä keskeisimpiä ovat historialliset kylätontit. Toisin kuin esihistorialliset kohteet, nämä eivät ole automaattisesti muinaisjäännöksiä. Museoviraston historiallisen ajan kiinteiden muinaisjäännösten standardointia varten julkaisemassa oppaassa muinaisjäännökseksi luokiteltava kylätontti määritellään seuraavalla tavalla:

Kiinteitä muinaisjäänöksiä ovat 1500-luvun maakirjoissa mainittujen kylien kokonaan tai osittain autoituneet tonttimaat sekä jo sitä ennen hävinneiden kylien ja talojen paikat. (Niukkanen 2009:31)

Tontin tulee olla siis edes osin autoitunut saadakseen muinaisjäänösstatuksen. Kuten muidenkin muinaisjäänösten kohdalla, muinaisjäänösstatuksen saaminen edellyttää myös arkeologisia maastohavaintoja. Nakkilassa suurin osa vanhimmissa 1600- ja 1700-luvun kartoissa kuvatuista kyläpaikoista on edelleen asuttuna. Arkeologinen havainnointi tällaisilla paikoilla vaatisi koekaivauksia ihmisten pihapiirissä. Tällainen ei ole mahdollista tavallisessa inventoinnissa, joten useimmat nyt läpi käydyt historialliset kylätontit jäävät tulevaisuuteen odottamaan koekaivauksia säilyneiden kerrosten selvittämiseksi ja mahdollisen muinaisjäänösstatuksen saamiseksi. Samat alueet ovat usein perinnerakentamisen kannalta keskeisiä, joten alueiden kulttuuriperinnön suojelu jää siten mahdollisten muiden kaavamerkintöjen varaan.

1500-luvulta juontuvia yksinäistalotontteja tai kylätontteja, jotka täyttävät Museoviraston muinaisjäänösmääritelmän edes osittaisesta autoitumisesta on alueella neljä. Nämä ovat Lautela, Kirkkosaari, Kukonharja ja Viikkala. Näistä Lautelasta ja Kirkkosaaresta ei ole arkeologisia havaintoja. Toistaiseksi vain Kukonharja ja Viikkala täyttävät muinaisjäänöksen määritelmän. Muiden kylien läheisyydestä myös Lammaisten pelloilta löytyi historiallisen ajan materiaalia paikoista, joista ei karttamateriaalin perusteella tunneta rakennuksia. Nämä voivat viitata paikalla olleisiin vanhempiin rakennuksiin tai kertoa muista materiaalia levittäneistä prosesseista. Asutushistoriallisten jäännösten lisäksi alueella tunnetaan keskiajalta periytyvä rajakivi ja Huovitie.

Kohdekuvauksissa esitettyjen kylätonttien sijainti perustuu osaltaan Anna Riionheimon Satakunnan museon Pisara-hankkeessa tekemiin karttapaikannuksiin. Lisäksi kylien sijainnin selvittämiseksi tutkittiin arkistolähteitä. Historiallisen karttamateriaalin osalta hyödynnettiin Helsingissä Kansallisarkistossa säilytettäviä 1600- ja 1700-luvun ns. geometrinen karttojen mikrofilmejä, ns. isojakokarttoja, pitäjänkarttaa vuodelta 1854, venäläistä topografikarttaa vuodelta 1905 ja Jyväskylän yliopiston internetissä ylläpitämää maakirjakarttapalvelua. Tulokset ovat pitkälti yhteneviä Pisarahankkeen kanssa, mutta muutamien paikoin karttapaikannukset poikkeavat Pisarahankkeen paikannuksista.

Katsaus alueittain

Leistilänjärven ympäristö

Inventointialueeseen kuului kuivatun Leistilänjärven pohjois- ja itäpuoli. Aiemmin alueelta ei tunnettu muinaisjäänöksiä. Inventoinnissa alueelta löytyi kivikautinen asuinpaikka ja kaksi varhaismetallikautista röykkiökohdetta. Järven pohjoispuolelta pienestä soranottokohdasta löytyi kivikautinen asuinpaikka. Käyttöaikanaan se lienee ollut merenrannalla meren ollessa noin 40 metrin korkeudessa. Järvivaiheeseen liittyy kaksi röykkiökohdetta. *Aarikankallion* kohteessa on yhdeksän röykkiötä. Järven itäpuolella *Onnelan* kohteessa on yksi röykkiö, jonka vierestä paljastui maantasainen kalmisto tai asuinpaikka. Mahdollisesti kyseessä on asuinpaikka, jolle röykkiö on rakennettu. Tämä ajoittunee ajanlaskua edeltävään ns. esiroomalaiseen aikaan.

Kokemäenjokea ympäröivät peltoalueet

Peltoalueen keskellä olevilta mäiltä tunnettiin entuudestaan esihistoriallisia röykkiökohteita. Tärkeänä vesiväylänä Kokemäenjoen varressa on useita historiallisia kyläpaikkoja, jotka juontavat

juurensa keskiajalle. Useimmat näistä ovat joen länsipuolella (Lammainen, Kukonharja, Soinila, Arantila, Myllärinkylä, Ruhattu ja Ruskila). Joen itäpuolella on Viikkala ja myös Anolan kartanon mailla ollut varhaista asutusta.

Kokemäenjokeen laskevien pienempien uomien varrella on myös seudun historiallista asutusta. Muun muassa alueen suurimmat kylät 1500-luvulla Leistilä, Masia ja Tattara ovat sijainneet pienuomien varrella. Nämä ovat kuitenkin edelleen asuttuja eikä niiden 1500-luvun tai vanhempia jäännöksiä tunneta.

Peltoalueiden ympäristö

Muinaisen Nakkilanlahden länsirannalta eli nykyisten peltoalueiden länsipuolella nousevalta metsäalueelta tunnettiin entuudestaan yksi kivikautinen asuinpaikka. Inventoinnissa löytyi kaksi kivikautista asuinpaikkaa lisää. Nämä ovat olleet pieniessä muinaissaarissa lähellä mannerta. Aluetta voi pitää potentiaalisena kivikautisten asuinpaikkojen löytymiselle tulevaisuudessakin. Lisäksi Pimeäkorven kaatopaikan läheltä löytyi pronssikautinen asuinpaikka ja kadoksissa ollut röykkiö saatiin palautettua kartalle.

Muinaisen Nakkilan lahden itäranta eli peltoalueiden koillispuolen kaava-alueelta tunnettiin entuudestaan viisi pronssikautista kohdetta, joissa on useita pronssikautisia röykkiöitä kussakin. Inventoinnissa löytyi sarjan jatkoksi pronssikautisia röykkiöitä ja asuinpaikkoja. Näiden yhteydestä tavattiin myös niiden yhteyteen liittyviä kuoppia. Kaava-alueen koillisosa on erittäin rikasta pronssikauden löytöaluetta, joka jatkuu kaava-alueen ulkopuolellekin. On selvää, että alueella on useita vielä tuntemattomia löytöpesäkkeitä, röykkiöitä yms. Seudun kunnollinen kartoitus vaatisi keskittymistä alueeseen, jotta alue olisi mahdollista kulkea läpi systemaattisesti ja koekuoppittaa muutaman ihmisen voimin.

Yhteenveto

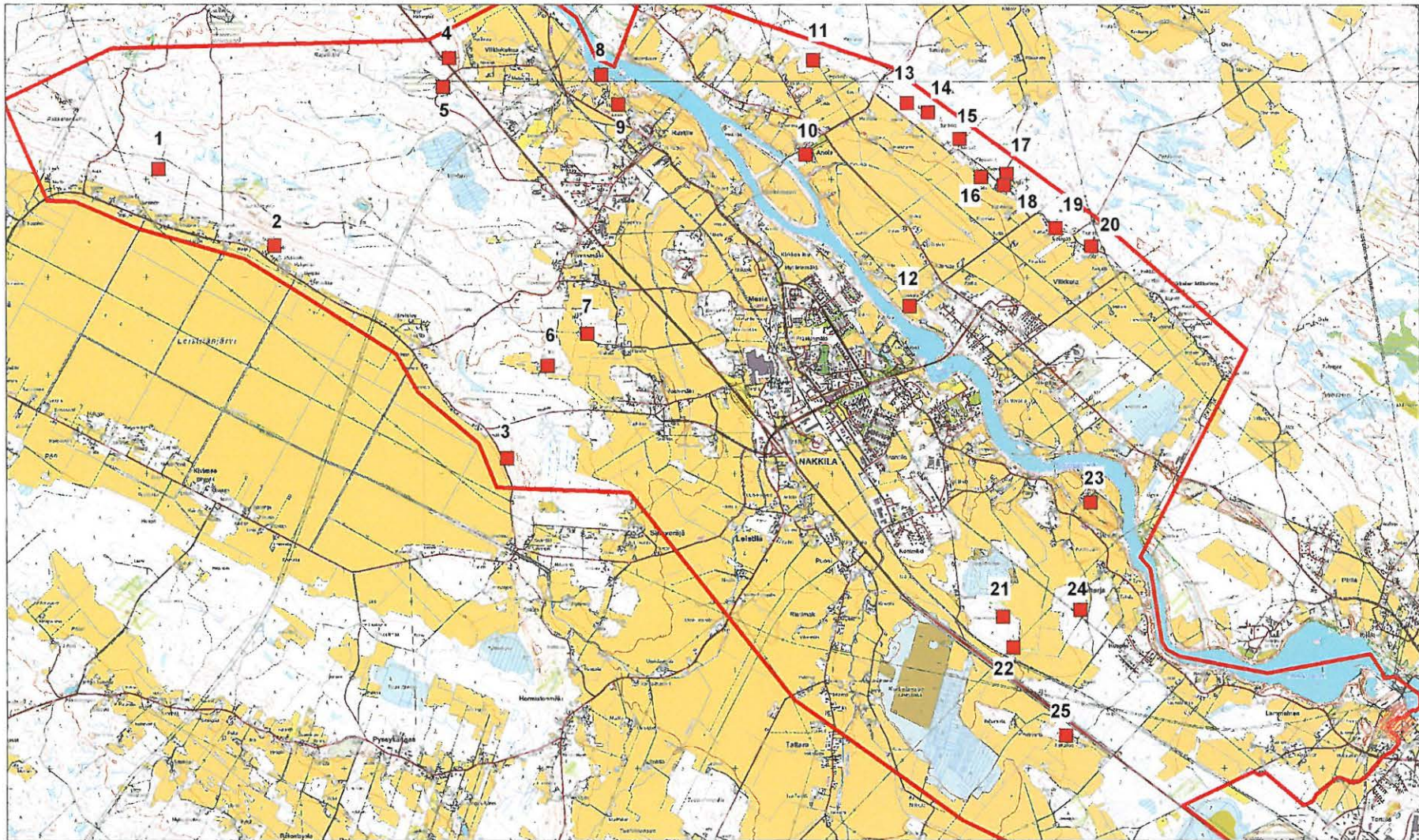
Yhteenvetona voidaan todeta, että inventoinnissa Nakkilan muinaisjäännöskanta kasvoi ja täydentyi. Uusia muinaisjäännöskohteita dokumentoitiin toistakymmentä, pääosa näistä esihistoriallisia. Inventoinnin myötä aiemmin tyhjiltäkin näyttäneiltä alueilta saatiin kartutettua löytöjä. Esihistoriallisten kohteiden osalta on positiivista, että kohteet ovat säilyneet varsin hyvin. Metsänpohjanmuokkaus ei toistaiseksi näytä tuhonneen Nakkilan tunnettuja kohteita suuressa mittakaavassa. Vuoden 2001 inventoinnin jälkeen vain yhden silloisista tunnetuista kohteista välitön ympäristö oli muokattu. Kuitenkin on todettava, että täysin ehjänä säilyneet muinaisjäännöskohteet ovat Nakkilassakin vähemmistönä. Useimmissa tapauksissa kivenotto, hiekanotto, metsänpohjanmuokkaus, metsäkoneet, rakennustoiminta, tiet, jne. ovat vaatineet veronsa. Historiallisella puolella asutushistoriallisten muinaisjäännösten kannalta potentiaaliset alueet ovat Nakkilassa pääosin edelleen asuttuina ja ne eivät siten lukeudu muinaisjäännösten piiriin. Kevyen perinnerakentamisen ansiosta säilyneitä kerroksia näilläkin paikoilla epäilemättä on ja ne voi olla tulevaisuudessa mahdollista arkeologisesti kartoittaa.

Lähteet

Niukkanen, M. 2009: *Historiallisen ajan kiinteät muinaisjäännökset. Tunnistaminen ja suojele*. Museoviraston rakennushistorian osaston oppaita ja ohjeita 3.

Salo, U. 1981: *Satakunnan historia. Satakunnan pronssikausi 1:2*. Rauma

Lehtinen, E. 1967: Keskiajalta 1860-luvulle. *Suur-Ulvilan historia* 1. Pori

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Kartta 1. Kaava-alueen muinaisjännökset: 1 Päivärinta, 2 Aarikankallio, 3 Onnela, 4 Pikatiensarvi, 5 Pimeäkorpi, 6 Viita, 7 Luikko, 8 Saksankivi, 9 Huovitie, 10 Anola, 11 Hepokorpi, 12 Viikkalan kylätontti, 13 Mikkola, 14 Tarvala, 15 Santikko, 16 Sipilä, 17 Keskimäki, 18 Levomäki, 19 Kurru, 20 Vilenin metsä, 21 Kankerin metsäpalsta, 22 Isopere 3, 23 Kukonharjan kylätontti, 24 Kukonharja, 25 Klomsi

Tunnetut esihistorialliset kohteet

Nakkila Isopere 3

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiö

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6813851, i=3234865, z = 25 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset:

1985 inventointi, Turun yliopisto

2001 inventointi, Satakunnan museo Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta n. 3,5 km eteläkaakkoon 0,5 km junaradan itäpuolella Rapakonmäen eteläosassa.

Muinaisjäännösrekisterin mukaan paikalla olevan röykkiön koko on 5,7 x 4,2 x 0,7 m. Se on siis melko pieni, mutta varsin korkea röykkiö. Vuoden 2001 inventointiraportin mukaan sähkölinjan kohdalla sijaitseva röykkiö on matala n 12 m halkaisijaltaan oleva röykkiö.

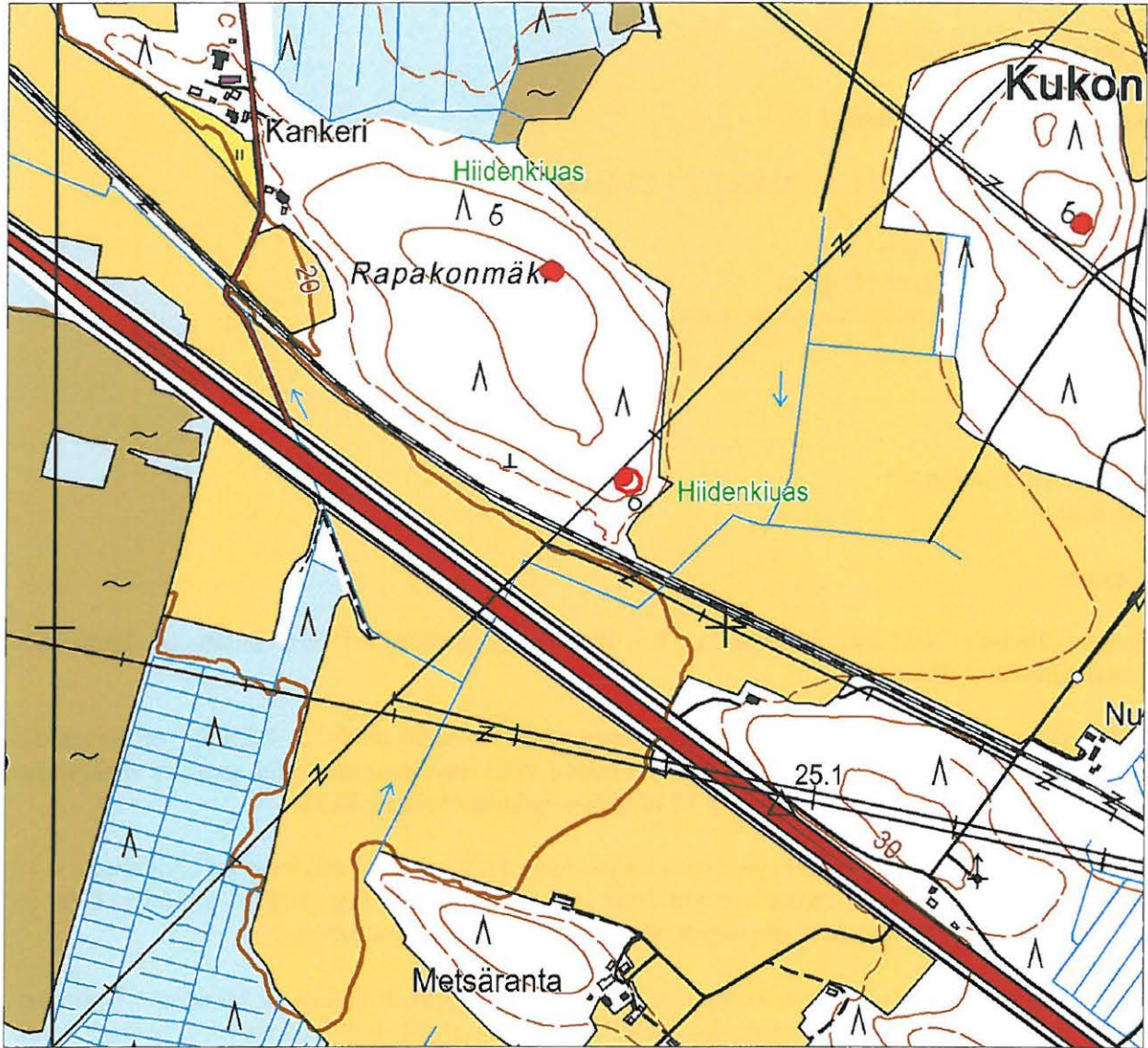
Sähkölinjan kohdalla kaakkoon työntyvän harjanteen päällä on suurikokoinen halkaisijaltaan n 15 m oleva kiviröykkiö, joka vastaa vuoden 2001 raportin kuvausta. Sen pohjois- ja eteläpäähän on kaivettu pitkäomaiset perimetriset poterot. Röykkiö on päältä sammaleeton.

Alarinteen puolelta röykkiö on korkea ja törmämäinen ja päältä laakea ja tasainen. Harjanteen päällä on kuitenkin myös luontaista kivikkoa, joka jatkuu röykkiöstä luoteeseen. Kyseessä lienee luontaisesta kivikosta muotoiltu röykkiö.

Massiivisen kokonsa puolesta röykkiötä on vaikea pitää halkaisijaltaan noin 6 metrisenä, joten muinaisjäännösrekisterin tiedoissa lienee virhe tai kyseessä on toinen röykkiö. En havainnut alueella muinaisjäännösrekisterin kuvaukseen sopivaa pientä, mutta korkeata röykkiötä. Em. röykkiöstä n 40 m etelälounaaseen radan vieressä sijaitsee muotoon lohkotuista kivistä rakennettu maakellari. Tämän vieressä on pieni ja matala kumpu, joka kuitenkin liittyyneen alueen historialliseen rakennustoimintaan.

Nakkila Isopere 3

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Kankerin metsäpalsta

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiö

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikausi

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6814169, i=3234784, z = 30 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset:

1952 inventointi, Unto Salo

2001 inventointi, Satakunnan museo, Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

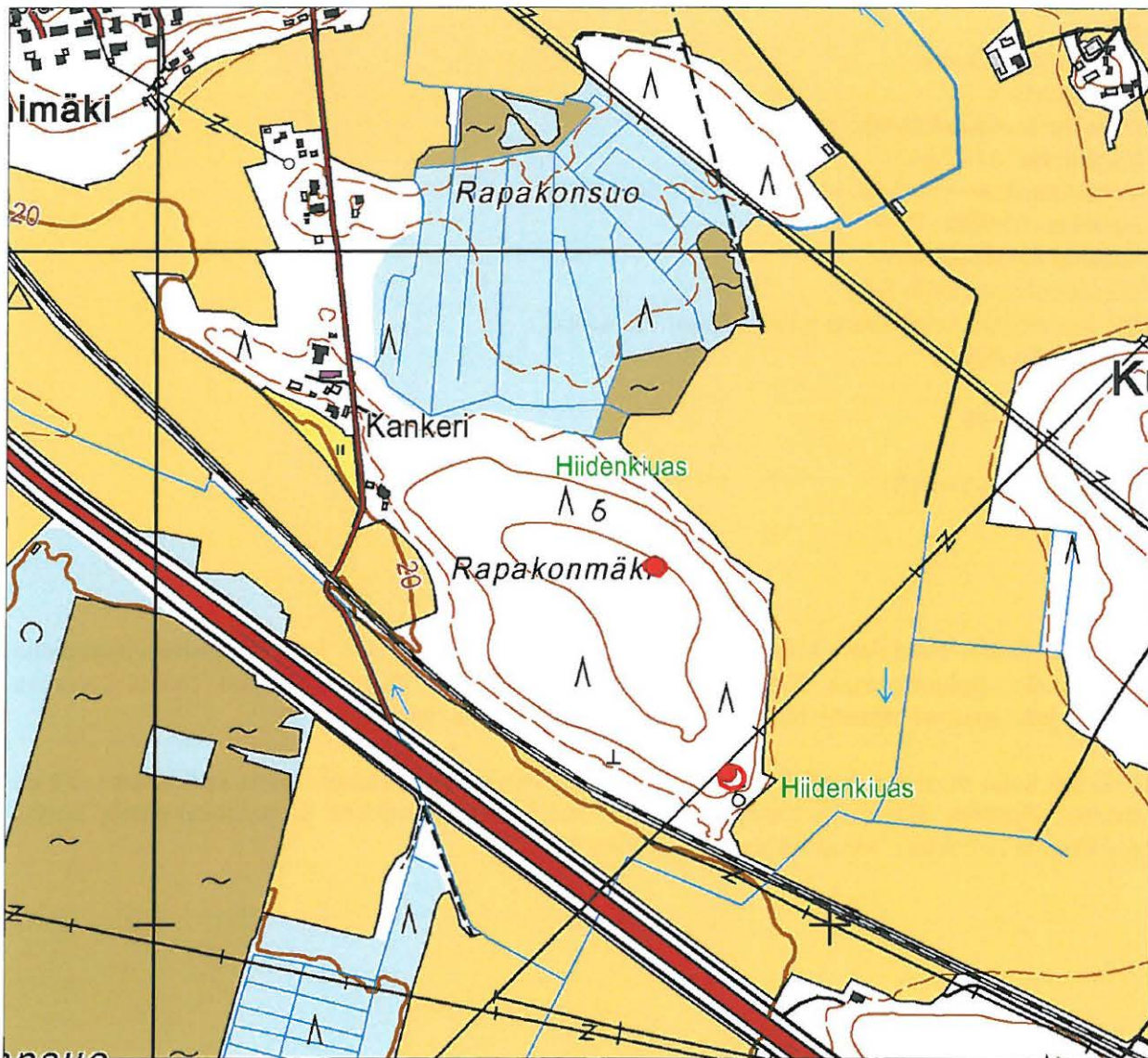
Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta n. 3 km eteläkaakkoon 0,5 km junaradan itäpuolella Rapakonmäen pohjoisosassa. Rinne laskee paikalta koilliseen. Paikalla on yksi kivistä koostuva röykkiö, joka sijaitsee rajalinjalla. Röykkiön yli kulkee metsäkoneajoura.

Röykkiön koko on n 8 x 6 x 0,2 m. Röykkiö on muuten sammaloitunut, mutta keskiosasta sitä on kaiveltu hiljattain. Röykkiön eteläpuolella on varttunutta männikköä ja pohjoispuolella nuorta kuusikkoa ja koivikkoa. Maaperä alueella on kivistä.

Nakkila Kankerin metsäpalsta

Muinaisjännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MML/09

Nakkila Keskimäki

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiöitä

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikausi

Lukumäärä: 9

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6818678, i=3235243, z = 30 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset:

1952 inventointi Unto Salo

1985 inventointi Turun yliopisto

2001 inventointi Satakunnan museo, Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta 2,8 km koilliseen Selkäkankaan läpi vievän tien varressa sen molemmiin puolin. Vuoden 1952 inventointikertomuksen mukaan paikalla on kuusi röykkiötä ja yksi mahdollisesti luontainen kumpu. Röykkiöistä yksi sijaitsee muista erillään tien itäpuolella. Muinaisjäännösrekisterin mukaan paikalla on kuusi röykkiötä. Vuoden 2001 inventointikertomuksen mukaan paikalla on seitsemän röykkiötä. Mj-rekisteri ja vuoden 2001 inventointikertomus pitävät yhtä tien länsipuolella. Tien länsipuolella on näiden mukaan viisi röykkiötä. Vuoden 2001 inventointiraportissa mainitaan tien itäpuolelta kaksi röykkiötä. Näiden lisäksi havaitsin tien itäpuolella vielä kaksi röykkiötä, joista toinen vastaa vuoden 1952 inventointikertomuksessa mainittua isoa kumpua.

Tien länsipuolen röykkiöistä ensimmäinen on tien vieressä osin tien leikkaama (6818678, 3235243). Kyseessä on röykkiön pohja, jonka koko vaikutti olevan 6 x 10 metriä. Käydessäni paikalla, röykkiö erottui huonosti. Toinen röykkiö (6818705, 3235223) on edellisestä 30 metriä lounaaseen. Se on kooltaan 6 x 9 metriä ja muodoltaan selvän kumpumainen. Sen korkeus on 0,5 m. Sen päällä kasvaa muutama kuusi, koivu ja heinä.

Kolmas röykkiö sijaitsee edellisestä neljä metriä kaakkoon (6818694, 3235231). Röykkiön koko on 5 x 6 metriä. Röykkiö on sammaloitunut ja kivenoton vuoksi epäsäännöllisen muotoinen. Neljäs röykkiö (6818681, 3235219) on edellisestä 10 metriä lounaaseen. Kyseessä on epämääräinen röykkiöpohja. Paikalla on isoja maakiviä.

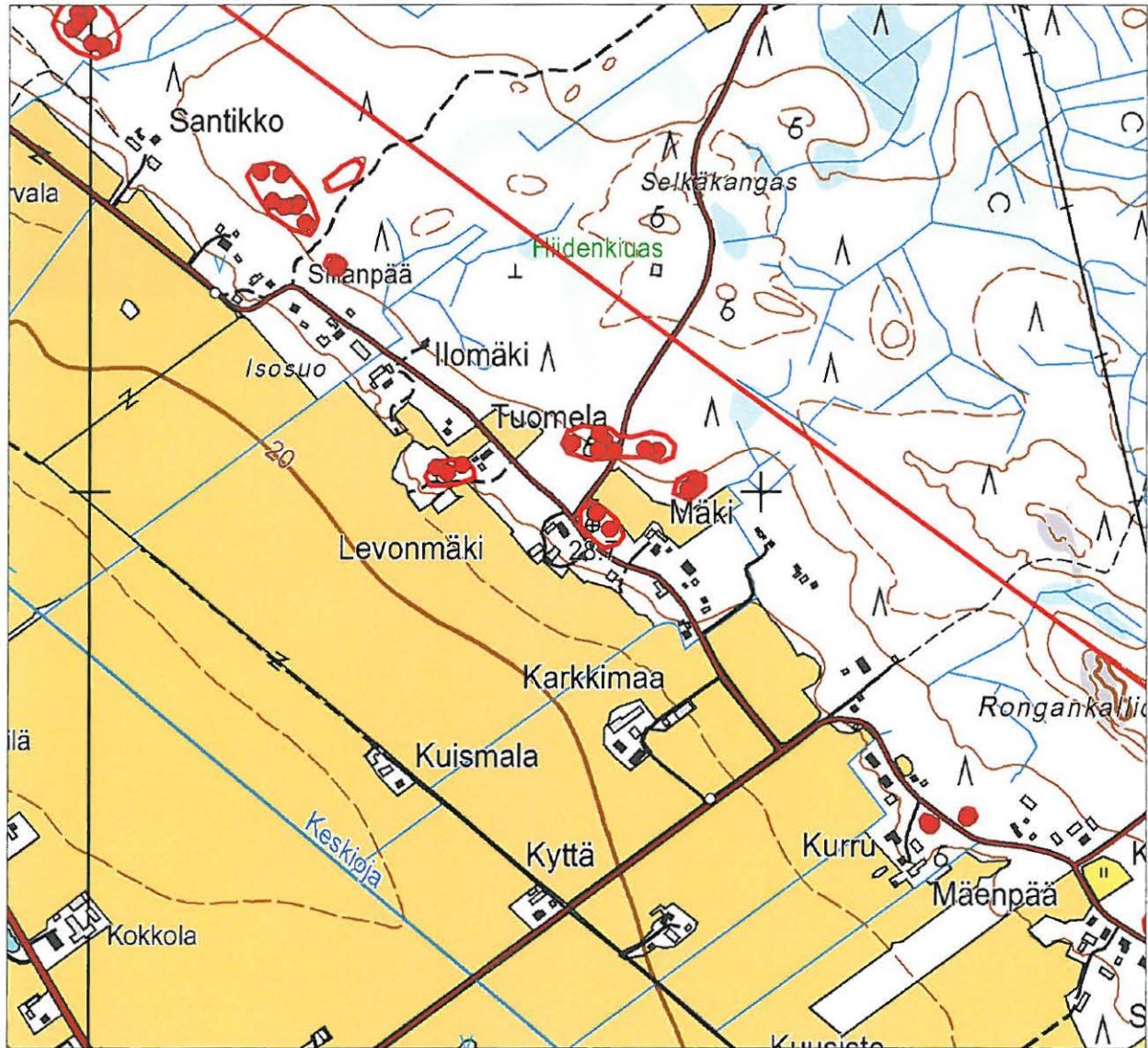
Viides röykkiö sijaitsee muista kauempana, edellisestä noin 25 metriä lounaaseen (6818695, 3235182). Paikalla on isokokoisien röykkiön pohja, jonka reunat erottuvat vallina. Sen halkaisija on noin 16 metriä.

Loput röykkiöt sijaitsevat tien itäpuolella. Kuudes rökkiö (6818676, 3235289) on pohjoiseen kulkevan metsäkoneuran varressa sen länsipuolella noin 40 metrin päässä autotieltä. Röykkiön koko on noin 4 x 5 metriä. Se erottuu kumpuna ja vaikuttaa hyvin säilyneeltä. Seitsemäs rökkiö (6818672, 3235308) on koneuran itäpuolella edellisestä noin 15 metriä itään. Se erottuu selvänä kumpuna ja vaikuttaa hyvin säilyneeltä. Röykkiön halkaisija on n 6 metriä.

Kahdeksas rökkiö (6818620, 3235359) sijoittuu edellistä noin viidenkymmenen metrin päähän metsäojan itäpuolelle. Paikalla on noin metrin korkuinen symmetrinen kumpu, jonka koko on 8 x 10 metriä. Röykkiö koostuu pienistä kivistä ja on hyvin säilynyt ja näyttävä. (valokuva) Yhdeksäs rökkiö (6818610, 3235348) sijaitsee edellisestä 10 metriä etelään. Sen koko on n 6 x 4 metriä. Pohjoispäästä on otettu menneisyydessä kiviä, joten se on kuopalla. Röykkiöstä on matkaa sen eteläpuolella olevalle pellolle noin 20 metriä. Pellon eteläpuolella on Levomäen rökkiökohde. Tien itäpuolinen alue on toistaiseksi ehjää sammal pohjaista vanhaa kuusimetsää.

Nakkila Keskimäki

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Kuvan keskellä röykkiö kahdeksan. Taustalla häämöttää peltoaukea. Luoteesta.

Nakkila Klomsi

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiö

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikausi

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p= 6812924, i=3235309, z = 27 m mpy

Koordinaattiselite: mj-rekisteri

Aiemmat tutkimukset:

1952 inventointi Unto Salo

1985 inventointi Turun yliopisto

2001 inventointi Satakunnan museo Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

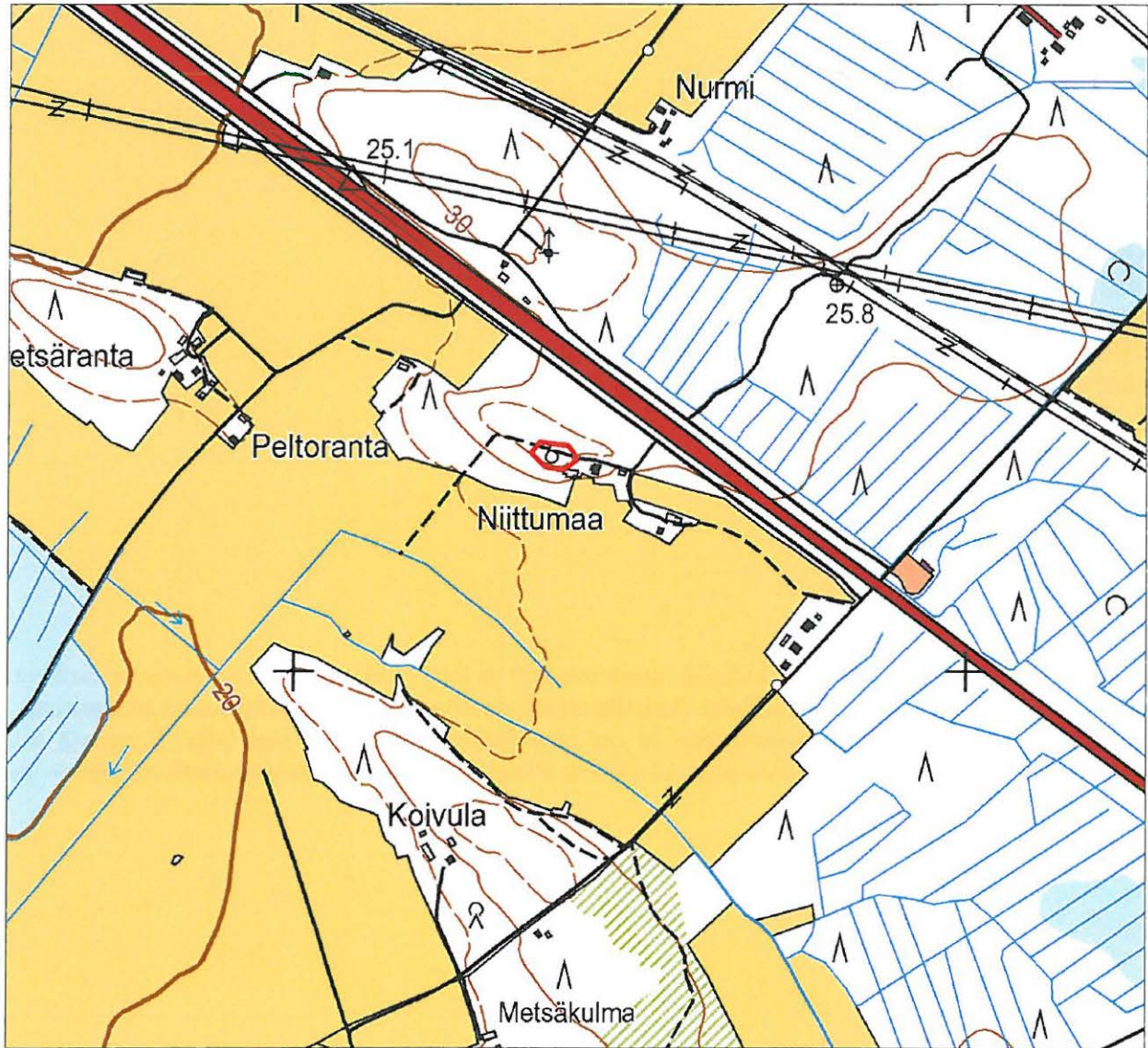
Löydöt: -

Kuvaus

Kohde sijaitsee 4,5 km Nakkilan kirkolta kaakkoon 200 m Pori-Helsinki-tien eteläpuolella matalan mäen päällä sen korkeimmalla kohdalla. Paikalla on talo ja röykkiö on sen välittömässä pihapiirissä. Röykkiö sijaitsee talolta länsiluoteeseen ja on osin paikalla kulkevan uran alla. Kyseessä on röykkiön pohjakiveys. Sen koko on noin 14 metriä. Pihapiirin ulkopuolella ympäristö on mänty- ja kuusimetsää.

Nakkila Klomsi

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Röykkiön pohjakiveystä. Tieura kulkee kuvan oikeassa reunassa. Idästä.

Nakkila Kukonharja

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiö

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6814167, i=3235576, z = 30 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset:

1952 inventointi U. Salo

1985 inventointi Turun yliopisto

2001 inventointi Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

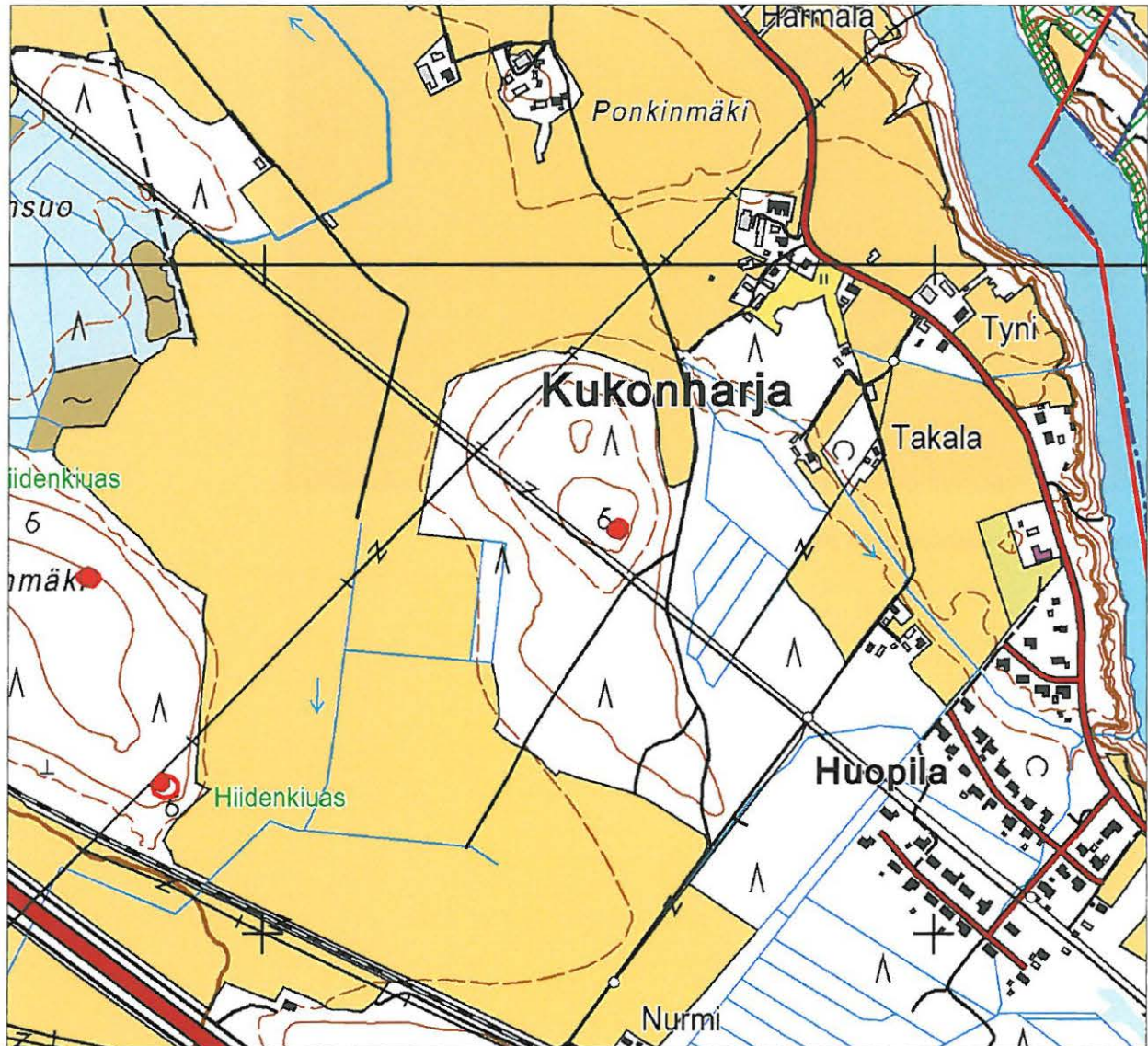
Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta noin 3,6 km kaakkoon junaradan ja Kokemäen joen välissä mäellä. Mäen lakiosa muodostaa luode-kaakkosuuntaisen harjanteen. Röykkiö sijaitsee sen kaakkoispäässä sähkölinjasta noin 50 metriä itään. Paikalla on yksi röykkiö. Kyseessä on kiven ja maansekainen sammaloitunut kumpu. Röykkiön halkaisija on 5 m ja korkeus puolisen metriä.

Röykkiöstä noin 10 pohjoiseen on matala sammaloitunut hiekkakuoppa. Sen koko on noin 6 x 4 m. Ympäristö on kivistä mäntykangasta.

Nakkila Kukonharja

Muinaisjännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Lapio seisoo maansekaisen röykkiökummun päällä

Nakkila Kurru

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiöt

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikausi

Lukumäärä: 2

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6818078, i=3235662, z = 25 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset:

1952 inventointi Unto Salo

1985 inventointi Turun yliopisto

2001 inventointi Satakunnan museo, Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

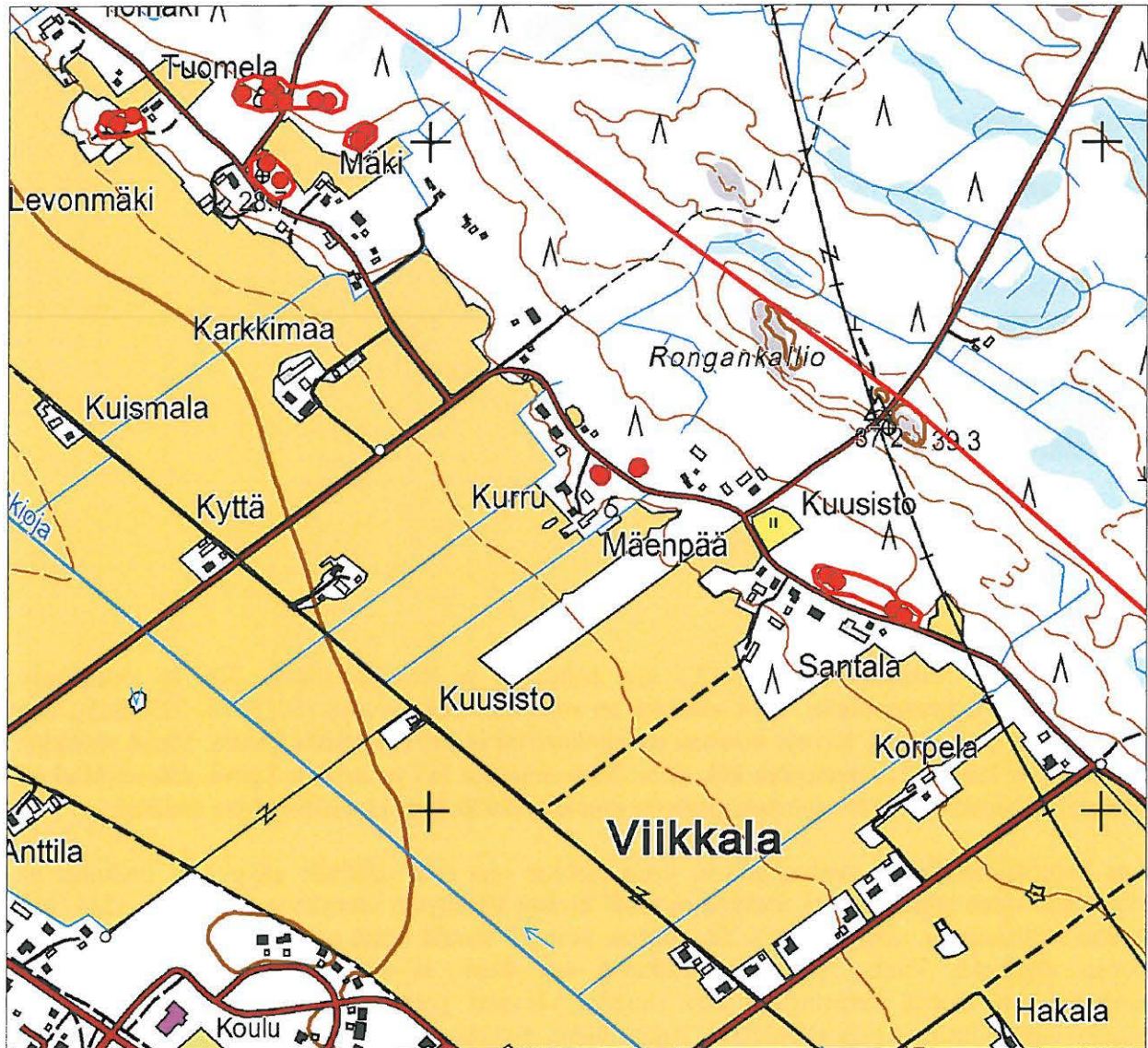
Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkila kirkolta n 2,8 km koilliseen ja Rongankalliolta 300 m lounaaseen Mäkirinnan tien länsipuolella. Tien vieressä on röykkiön pohjakiveys (6818078, 3235662). Sen halkaisija on n 15 metriä. Kiveys koostuu päänsäköisistä ja sitä isommista kivistä. Metsä röykkiön ympäriltä on kaadettu ja maapohja laikutettu. Maanomistaja tuli paikalle ja kertoi, että röykkiö oli säästetty laikutuksessa. Peruskarttaan painettu muinaisjäännösmerkki sijaitsee liian etelässä.

Tien pohjoispuolella on vanhaa peltoa, jossa matalat ojat ovat edelleen näkyvissä. Laikutus on paljastanut ojien läheisyydestä matalan pienistä kivistä koostuvan kiveyksen (6818081, 3235718). Tämän halkaisija on noin 4 metriä. Se sijaitsee noin 10 metriä tiestä pohjoiseen koivua kasvavan alueen itäpäässä. Vanhat pelto-ajat kulkevat sen länsi- ja eteläpuolelta. Kiveys poikkeaa parikymmentä metriä lännempänä tien varressa olevasta peltorauniosta ja muistuttaa matalia pienikivisiä esihistoriallisia röykkiöitä. Paksu turve, risukko ja muokattu maaperä hankaloittavat havainnointia paikalla.

Nakkila Kurru

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Pienistä kivistä koostuva kiveys laikutuksessa. Tie jää kuvan oikealle puolelle. Lännestä.

Nakkila Levomäki

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiöt

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikautinen

Lukumäärä: 2

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6818587, i=3235209, z = 25 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset:

1952 inventointi Unto Salo

1985 inventointi Turun yliopisto

2001 inventointi Satakunnan museo, Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

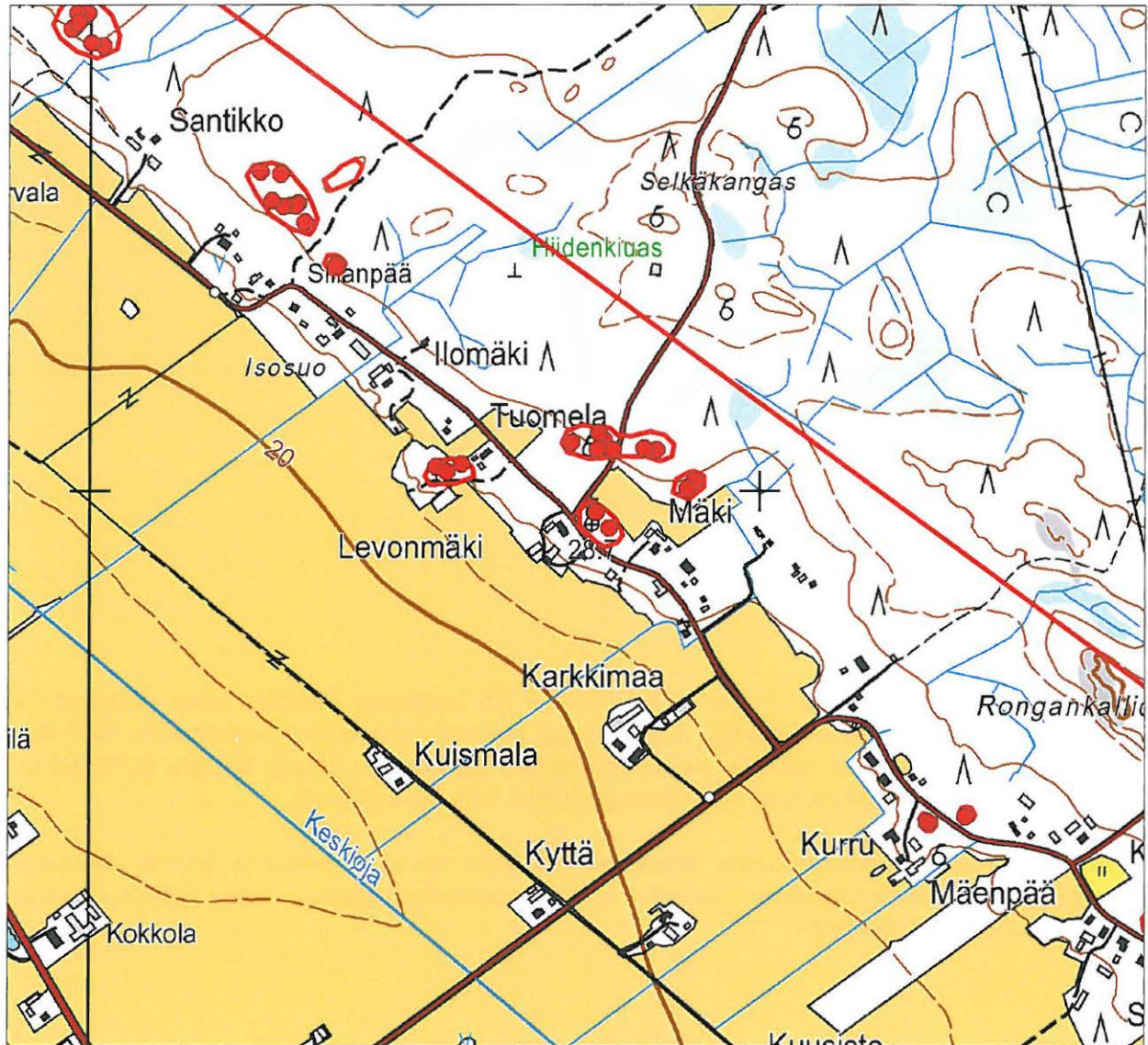
Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta 2,6 km koilliseen Selkäkankaan läpi vievän tien itäpuolella tien risteyksessä. Paikalla on kahden röykkiön jäännökset. Paikka on pieni mäntyjä kasvava kumpare pellon eteläpuolella teiden risteyksessä. Pohjoisemman röykkiön (6818587, 3235209) halkaisija on noin 15 metriä. Sen kiveys on viety suurelta osin pois ja jäljellä on vain pohja ja reunalla vallit. Röykkiön keskellä on paasiarkun jäännökset. Arkun koko on noin 1,5 x 1 m. Itäreunan pystypaasi on kellahtanut kumoon.

Toinen röykkiö (6818561, 3235226) on maakummun päällä. Sen halkaisija on noin 10 metriä. Kummun koillisreunassa on vanha pieni sorakuoppa. Röykkiön päällä sekä kaakkois- että luoteisosassa on noin metrin halkaisijaltaan oleva kivi. Alueella kasvaa kuusia, mäntyjä ja katajia.

Nakkila Levomäki

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MML/09

Nakkila Penttala

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, kalmisto

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: rautakautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6816315, i=3234506, z = 20 m mpy

Koordinaattiselite: mj-rekisteri

Aiemmat tutkimukset:

1910-12 kaivaus Alfred Hackman

1952 inventointi Unto Salo

1988 Inventointi Tuija-Liisa Keinänen

2001 inventointi Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: KM 5577, 5591, 5716, 5851, 6093

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

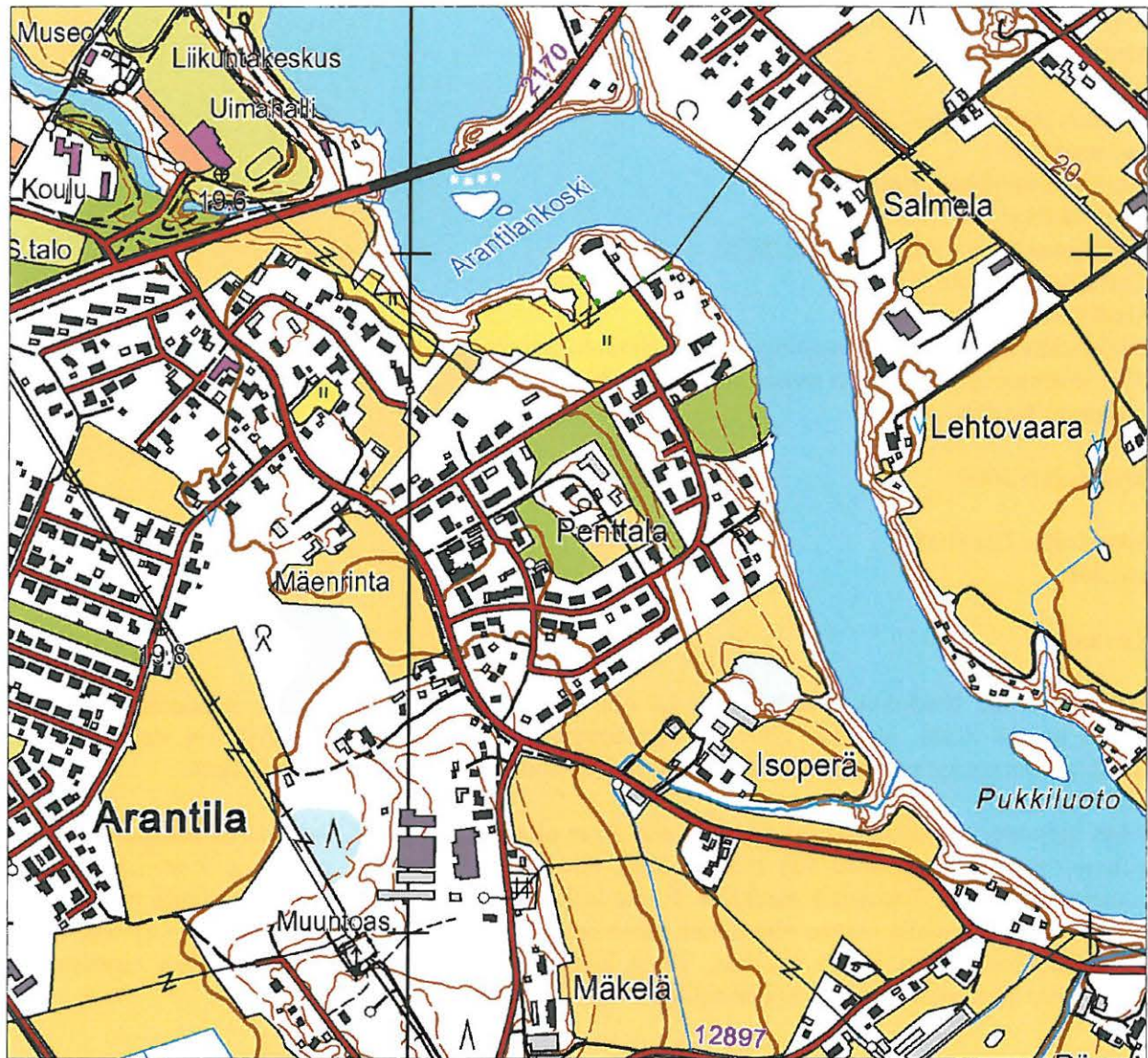
Löydöt: -

Kuvaus

Penttalan kalmistoalue sijaitsee Nakkilan kirkolta 1,4 km kaakkoon Penttalan talon eteläpuolella kumpareen loivassa kaakkoisrinteessä. Kyseessä on tunnettu vanhemman rautakauden kalmisto. Topografisesti tarkasteltuna kukkula, jolla Penttala talo sijaitsee, on alueen korkein ja huomiota herättävin paikka. Vieressä on ollut keskiajalta periytyvä Soinilan kylätontti.

Käydessäni alueella Penttalan talon ympäristö oli talon pientä kasvimaata lukuun ottamatta nurmikenttää. Pientaloasutuksen tieojat olivat umpeenkasvaneita, eikä alueella ollut mahdollisuuksia havainnointiin.

Nakkila Penttala

Copyright Maanmittauslaitos PISA/055/2009 Aineiston kopiointi ilman Maanmittauslaitoksen lupaa on kielletty

Nakkila Pikatienvarsi

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiö

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikausi

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 02

Koordinaatit: p=6820384, i=3229696, z = 29 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset:

1966 tarkastus Unto Salo (maininta Jouni Taivaisen inv.raportissa)

2001 inventointi Satakunnan museo Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

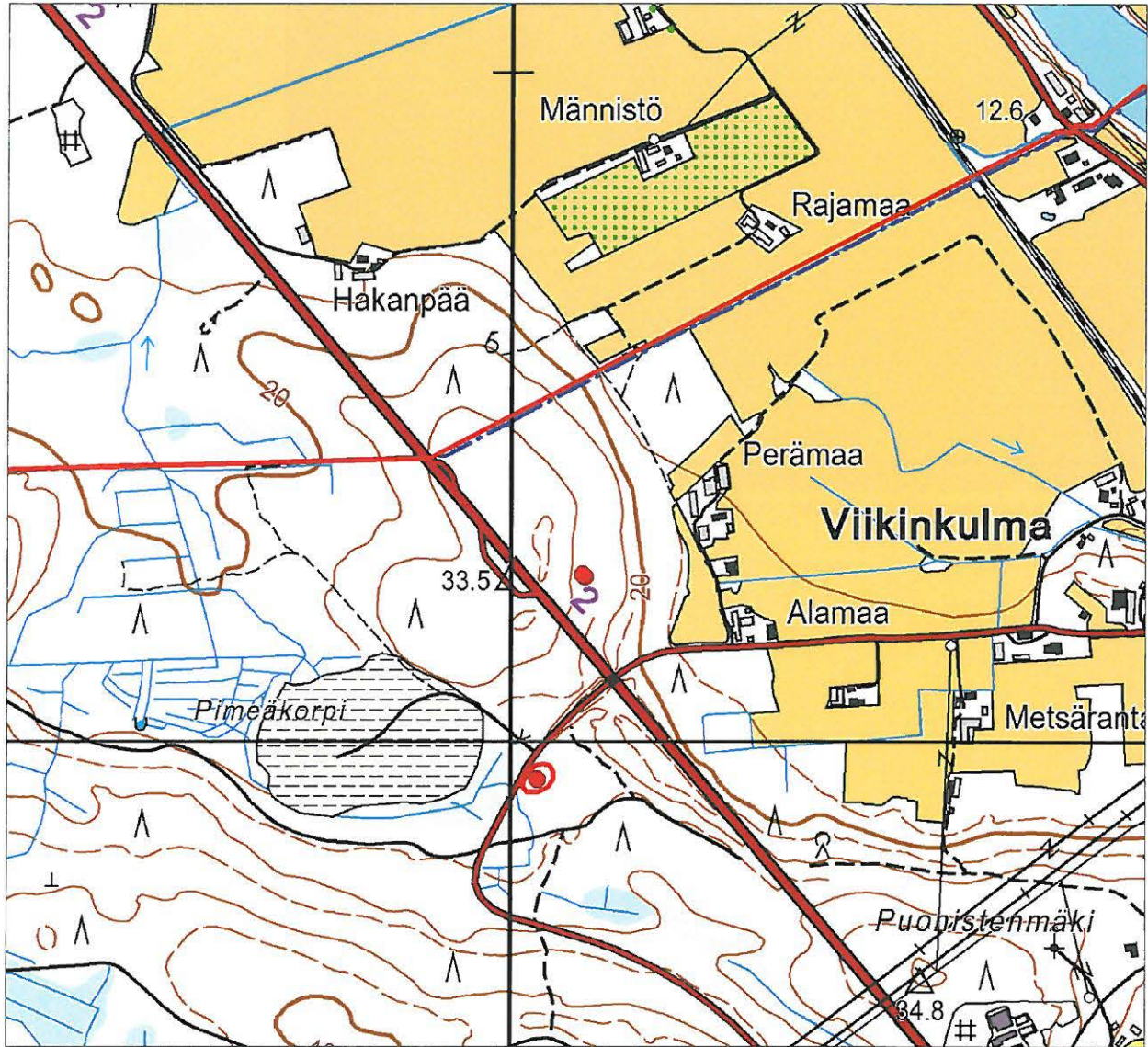
Kuvaus

Paikka sijaitsee Nakkilan kirkolta noin 4,9 km luoteeseen Pori-Helsinki-tien itäpuolella noin 50 metrin päässä tiestä. Vuoden 2001 inventointikertomuksessa alueelta ei löytynyt vuoden 1966 tarkastuskertomuksessa mainittua röykkiötä. Kohde ei ole muinaisjäännösrekisterissä.

Mäen harjanteen kaakkoispuolella hiukan alle 30 m mpy on röykkiö. Kiveys on halkaisijaltaan noin metrisen maakiven vieressä sen eteläpuolella. Kiveyksen laajuus on noin 4 x 3 m. Lähellä on muitakin isompia 1-2 metrisiä maakiviä. Rinne laskee kaakkoon. Lähellä noin 3 metrin päässä em. kiveyksen eteläpuolella saattaa olla toinen pienempi noin 3 metriä halkaisijaltaan oleva kivilatomus. Mäki on luonnostaan hyvin kivinen. Tämä hankaloittaa mahdollisten röykkiöiden erottamista luontaisista kivikoista. Puusto on männikköä.

Nakkila Pikatienvarsi

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MM1/09

Ison kiven vasemmalla puolella on röykkiö. Lapio seisoo röykkiön takana. Taustalla Porintie.

Nakkila Sipilä

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiöt

Alatyypit: -

Laji:

Ajoitus: pronssikausi

Lukumäärä: 4

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p= 6818681, i=3235005, z = 30

Aiemmat tutkimukset:

1952 inventointi Unto Salo

1985 inventointi Turun yliopisto

1994 tarkastus Tuula Heikkurinen-Montell, Leena Koivisto

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

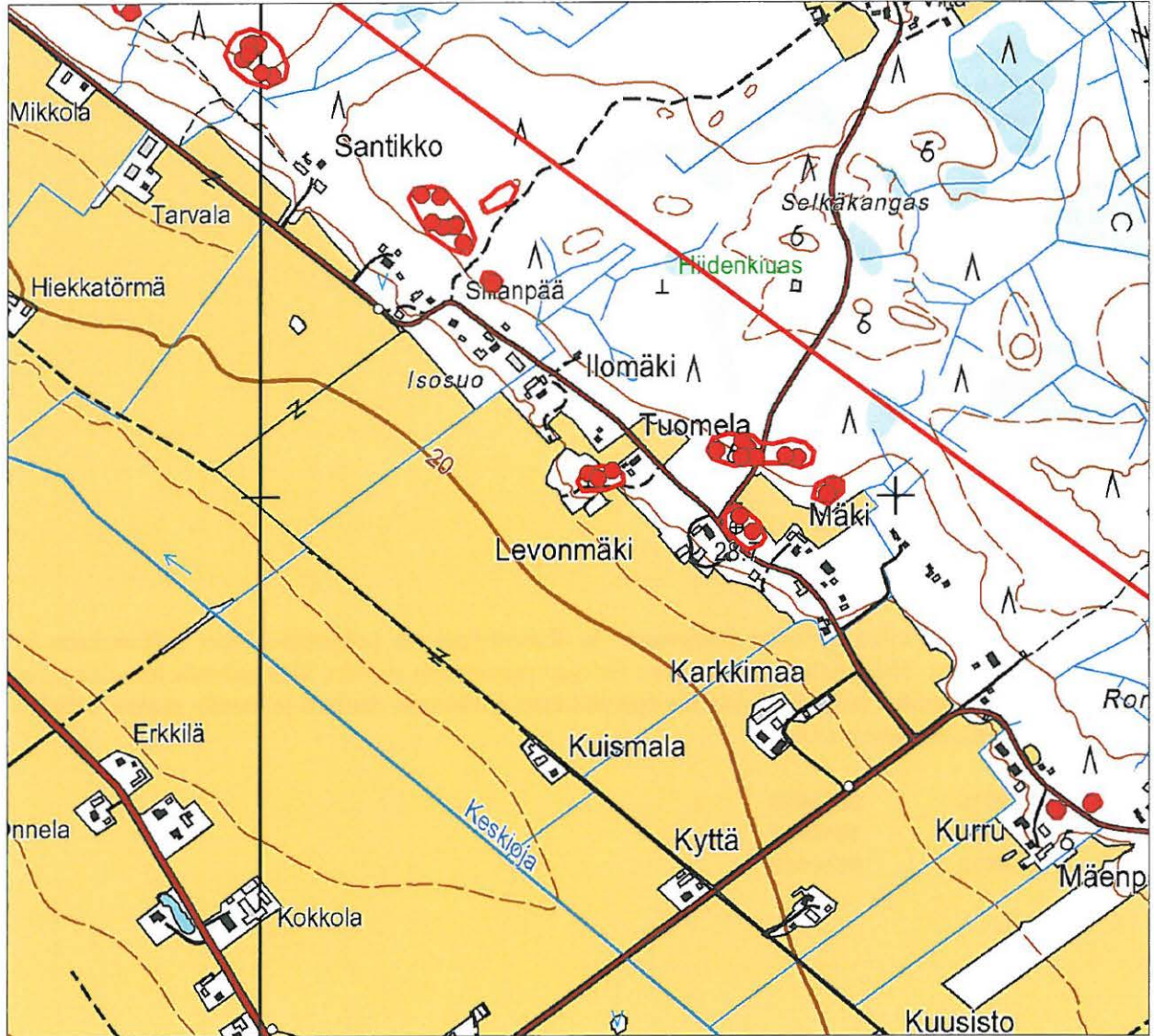
Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta pohjoiseen ja Kokemäenjoen pohjoispuolisen peltoaukean ja metsän rajalla talon läheisyydessä. Aiempien tietojen perusteella röykkiöiden jäännökset sijaitsevat harjanteella. Käydessäni paikalla havaitsin epämääräisiä kiveyksiä risukon ja heinän seassa. Näiden GPS-koordinaatit on annettu alla.

3235015	6818678
3234977	6818677
3234992	6818668

Nakkila Sipilä

Muinaisjännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

Nakkila Viita

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikka

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: kivikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6817150, i=3230420, z = 37,50 m mpy

Koordinaattiselite: mj-rekisteri

Aiemmat tutkimukset:

2001 inventointi Jouni Taivainen

2004 tarkastus Tuula Heikkurinen-Montell

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

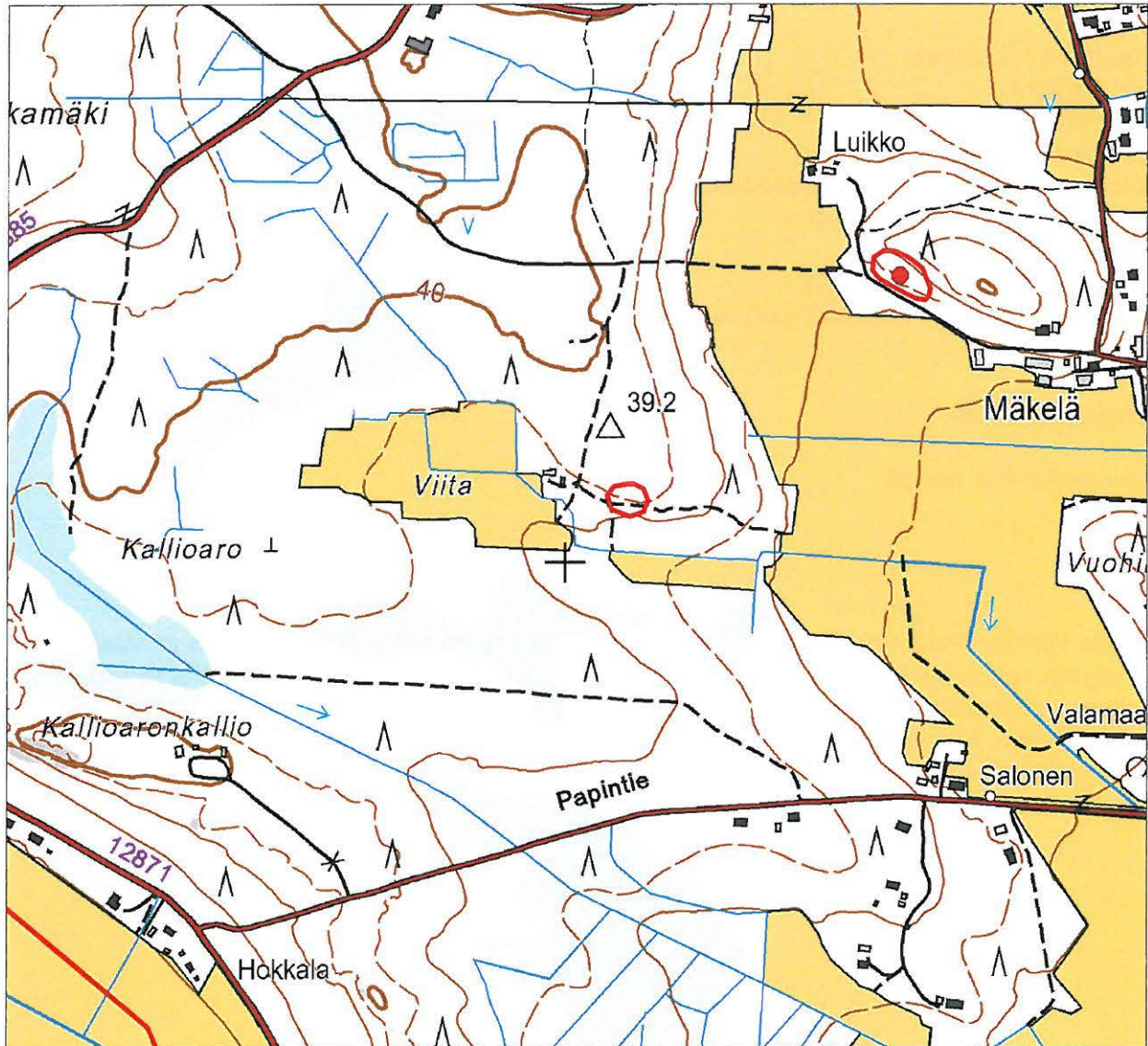
Löydöt: -

Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkosta n 2,7 km länteen ja Papintiestä n 400 pohjoiseen eteläkaakkoon työntyvän muinaisniemen eteläosassa. Vuoden 2001 inventoinnissa paikalla havaittiin metsäkoneen laikuissa noin aarin alalla viisi kvartsi-iskosta, joita ei kerätty talteen. Käydessäni paikalla alueen laikut olivat kasvaneet umpeen, joten paikalla ei ollut mahdollisuutta pintahavaintoihin. Topografisesti alue on otollista kivikautiselle asutukselle.

Nakkila Viita

Muinaisjännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MM1/09

Nakkila Vilenin metsä

Muinaisjäännöstyyppi: hautapaikat, röykkiöt

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Lukumäärä: 4

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6817885, i=3236000, z = 27,5 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset:

1952 inventointi Unto Salo

1985 inventointi Turun yliopisto

2001 inventointi Satakunnan museo, Jouni Taivainen

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta 3 km koilliseen peltoalueen itäpuolella Santalan talosta pohjoiseen. Paikalla on 4 kiviröykkiötä, jotka jakautuvat kiviaineksensa osalta kahteen ryhmään. Röykkiöiden sijainnit on kuvattu tarkasti vuoden 2001 Jouni Taivaisen inventointikertomuksessa, jota olen noudatellut alla.

Röykkiöt sijaitsevat tien vieressä sen pohjoispuolella olevalla harjanteella. Läntisin röykkiö (6817896, 3235985) sijaitsee noin 30 m päässä tiestä harjanteen päällä. Se on sammaloitunut ja halkaisijaltaan n 7 m. Kiveys koostuu päänkokoisista ja tätä isommista kivistä. Röykkiö vaikuttaa ehjältä.

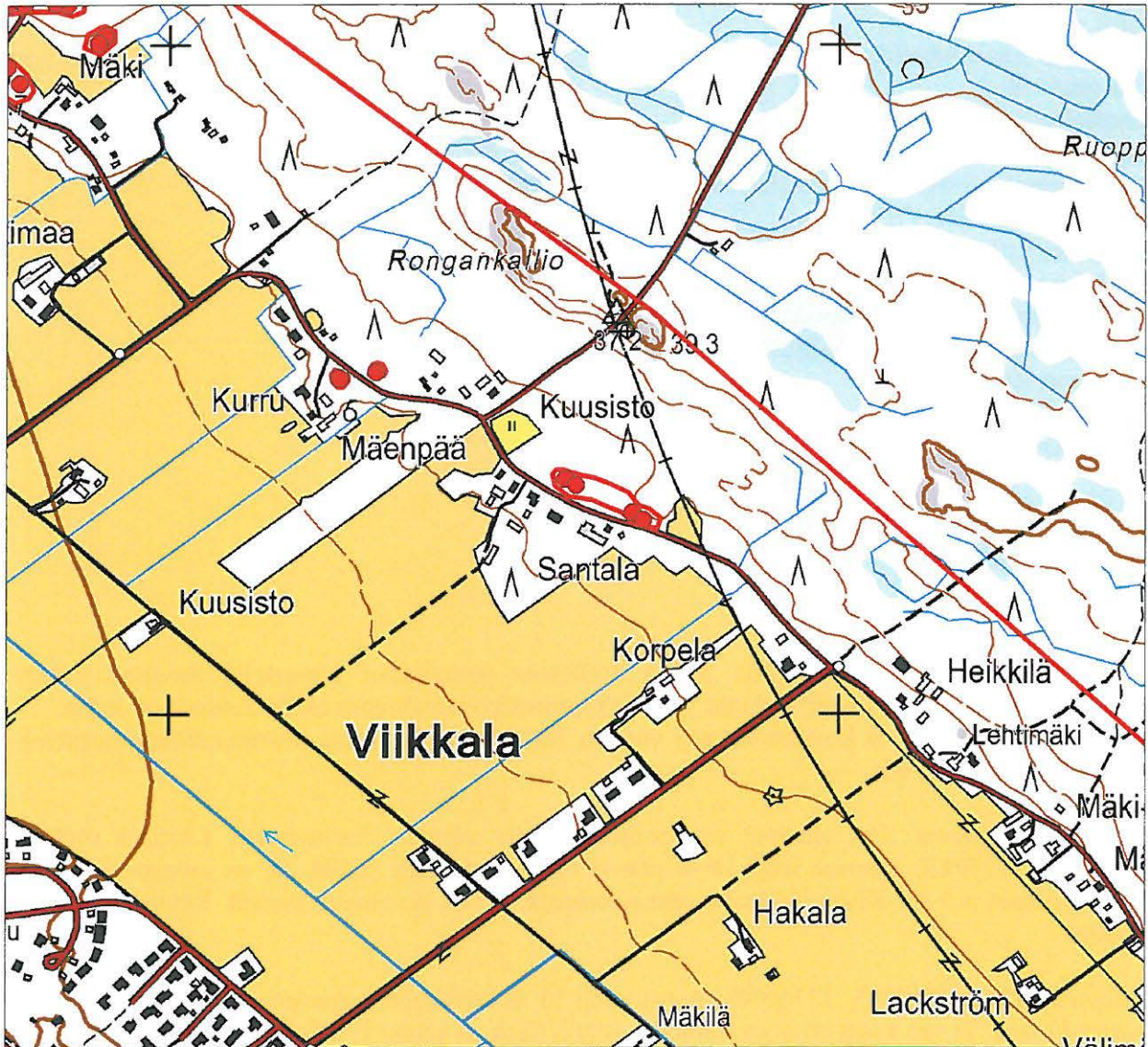
Toinen röykkiö (6817885, 3236000) on em. noin 15 m kaakkoon harjanteen päällä. Röykkiön on sammaloitunut ja sen koko on noin 6 metriä. Röykkiöstä on otettu kiviä aikojen kuluessa, joten se on muodoltaan deformatunut. Kivet ovat päänkokoisia ja isompia. Metsää on harvennettu röykkiöiden 1 ja 2 ympäriltä.

Kolmas ja neljä röykkiö sijaitsevat edellisistä poiketen maakellarista kaakkoon. Kolmas röykkiö (6817837, 3236080) on noin 10 metriä maakellarista itään. Sen halkaisija on n 4 metriä ja se on muodoltaan kumpumainen. Röykkiö on sammaloitunut ja sijaitsee kuusikon keskellä. Se vaikuttaa koostuvan pienestä kiviaineksesta ja poikkeaa siten röykkiöistä 1 ja 2.

Neljäs röykkiö (6817825, 3236095) on edellisestä n 20 kaakkoon. Metsäkoneuran leikkauksessa on noin 4 metriä halkaisijaltaan oleva röykkiö. Se koostuu pienistä nyrkinkokoisista kivistä samoin kuin röykkiö numero 3. Ympärillä kasvaa kuusia.

Nakkila Vilenin metsä

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MM1/09

Uudet esihistorialliset kohteet

Nakkila Aarikankallio

Muinaisjäänöstyyppi: hautapaikat, röykkiöt

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Lukumäärä: 9

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 01

Koordinaatit: p=6818660, i=3227709, z = 30-32,5 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta 5,7 km länsiluoteeseen entisen Leistilänjärven pohjoisrannalla. Aarikankallion kaakkoispuolelle muodostuu harjanne. Röykkiöt sijaitsevat noin 30-32,5 m mpy harjanteen päällä ja sen rinteellä. Paikan yli kulkee sähkölinja, mutta tämä ei näy peruskartassa. Rinne avautuu etelälounaaseen. Röykkiöiden koordinaatit on annettu alla olevassa listassa.

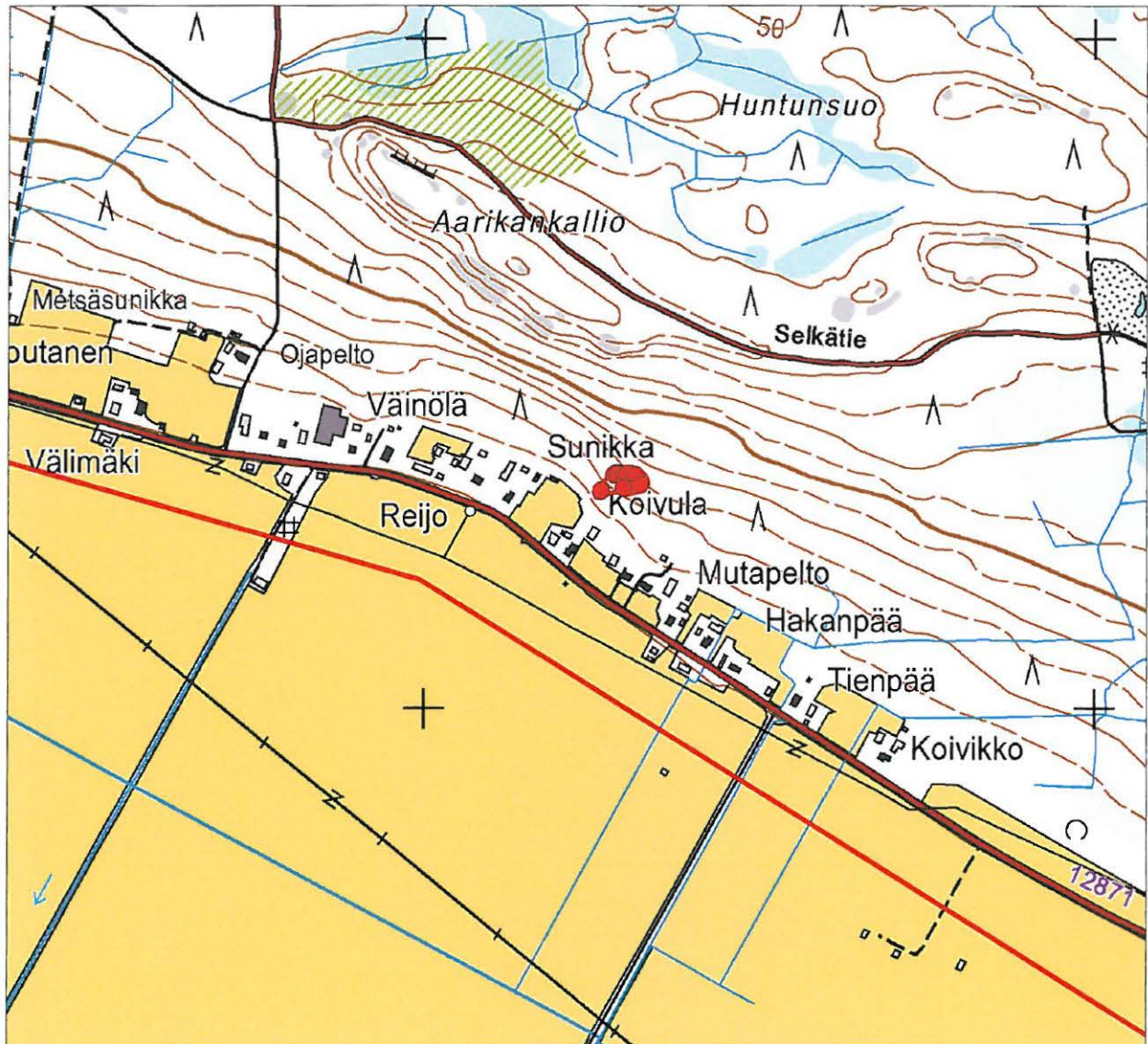
Paikalla on yhdeksän röykkiötä. Röykkiöiden halkaisija on noin 4-5 m ja ne erottuvat melko selvästi. Useimmat näistä on rakennettu suuremman maakiven ympärille harjanteen päälle ja sen rinteelle. Röykkiö seitsemän (6818636, 3227683) sijaitsee muista etelälounaaseen tontin rajalla. Se on matala maantasainen, täysin sammaloitunut ja sen päällä kasvaa korkea kuusi. Sen kaakkoisreunalle on ajatettu myöhemmin pellostä kiviä.

Kaivoin röykkiöiden eteläpuolella olevalle tasanteelle muutaman koepiston löytämättä mitään. Paikka muinaisjärven rannalla olisi kuitenkin ollut näyttävä esihistorialliselle asuinpaikalle. Paikalla on ollut nuorempi peltovaihe. Alueen röykkiöt ovat myös osin deformatuneet metsäkoneen myllerryksessä.

3227709	6818660
3227704	6818658
3227710	6818658
3227720	6818656
3227726	6818657
3227737	6818654
3227683	6818636
3227717	6818636
3227742	6818639

Nakkila Aarikankallio

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Röykkiöaluetta syysateessa. Etualalla röykkiöitä. Taustalla avautuu Leistilänjärvi. Pohjoisesta.

Nakkila Ampumarata

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikka

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: kivikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6818503, i=3230507, z = 36 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: KM 38091, kvartsia, palanutta luuta

Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta 3,1 km luoteeseen ja Vähäjärveltä n 700 m kaakkoon sijaitsevan mäen lounaisosassa. Paikka on ampumaradalle vievän tien pohjoispuolella. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee mäen lounaisosassa ja rinteän keskiosassa.

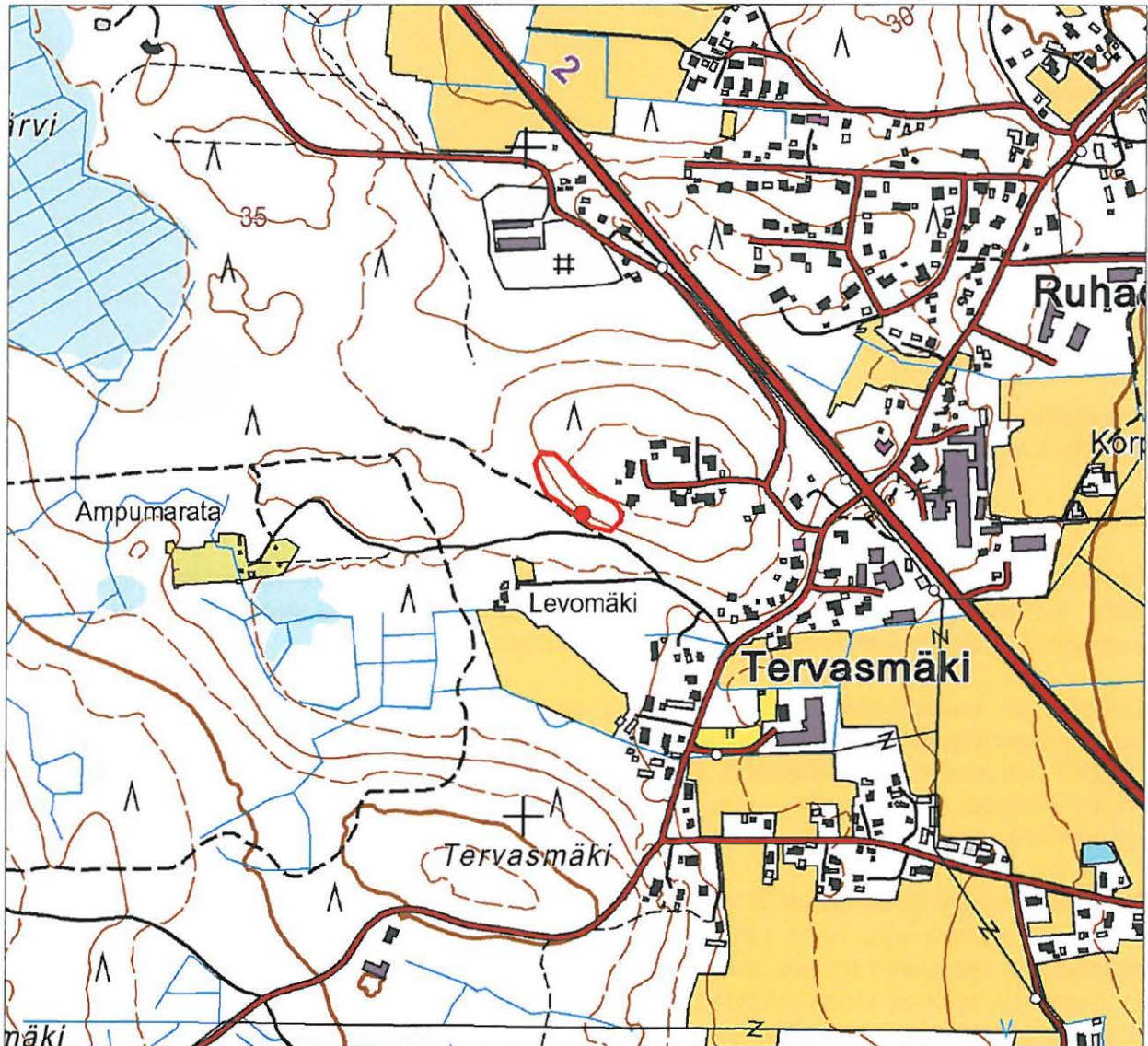
Kyseessä on moreenimäki, jonka lounaisosa on hiekkainen. Tein paikalla kaksi koepistoa. Ensimmäinen löydön koepisto sijaitsi lähellä muinaissaaren länsipäätä. Toinen pisto (6818503, 3230507) on saaren lounaisrinteellä. Paikan korkeus on n. 36 m mpy. Kuopasta tuli löytöinä kvartsi-iskoksia ja palanutta luuta. Maaperä paikalla on hiekkaa, mutta sisältää kiviä nyrkinkokoiseen asti.

Rinne avautuu löytökohdalta etelälounaaseen. Koepisto on kohdassa, jossa rinne lievästi tasoittuu. Löytökohdan itäpuolelta 10 m päästä kulkee rinnettä ylös metsäkoneura, joka toimii nykyisin endurourana. Itäpuolella on talo noin 50 m päässä. Uran ja talon välissä koillisessa ja ylempänä löytökohdasta sijaitsee vanha hiekkakuoppa. Löytökohdan luoteispuolella n 7 m päässä on kaksi pientä jo sammaloituneita halkaisijaltaan n 2-3 m olevaa modernia kuoppaa. Etelässä rinteän alapuolella on soistunutta metsää.

Topografisin perustein asuinpaikka rajautuu muinaissaaren lounaisosaan.

Nakkila Ampumarata

Muinaisjännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Asuinpaikka sijaitsee yläkuvassa näkyvän harjanteen päälle. Alakuvassa etualalla löytökohta ja taustalla ampumaradalle vievä tie.

Nakkila Hepokorpi

Muinaisjäänöstyyppi: asuinpaikka

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 05

Koordinaatit: p= 6820012, i=3233369, z = 27 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: KM 38092, purupihka

Kuvaus

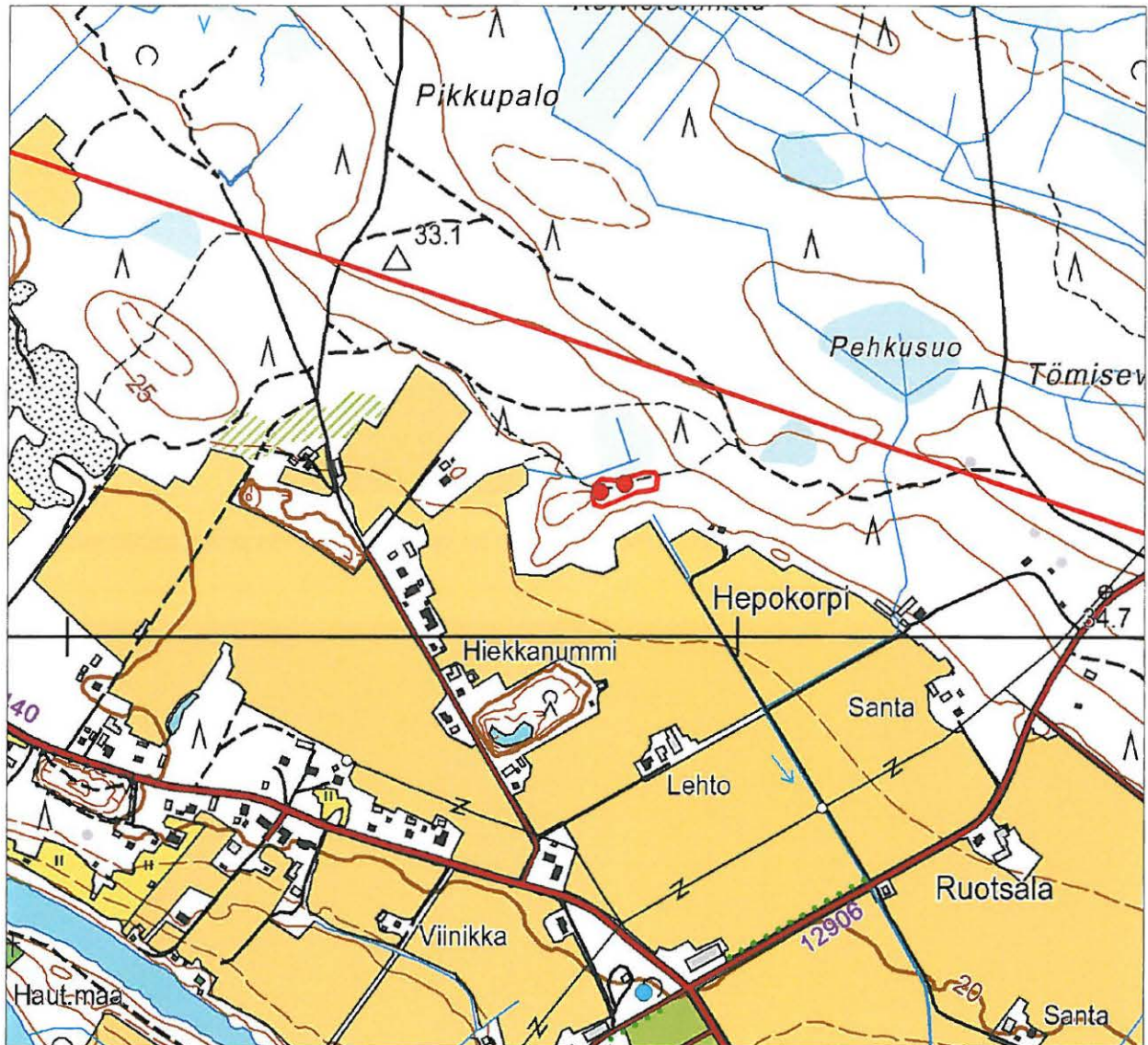
Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta n 3,2 km pohjoiseen. Pehkusuon lounaispuolella puolen kilometrin päässä on lounaaseen työntyvä muinaisniemi n 25 m mpy. Muinaisniemen muodostaman lahden pohjukassa on pronssikautinen asuinpaikka. Paikka on tasainen kivetön hiekkakangas. Paikka aukeaa eteläkaakkoon ja laskee kohti peltoja. Luoteispuolella on soistunutta metsää. Itäkoilliseen maa jatkuu tasaisena n 50 metriä kunnes alkaa nousta ylös rinnettä.

Muinaisniemen tyveen tasanteen päälle tehdystä koepistosta löytyi purupihka n 30 cm syvyydestä. Koepisto on noin 4 m vieressä kulkevan kulku-uran eteläpuolella. Paikan korkeus on n 27 m mpy. Löytökohdan lounaispuolelta nousee niemi, joka on päältä kivinen. Koepistosta noin 35 koilliseen on polun vieressä sen pohjoispuolella kuoppa (6820021, 3233406). Tämän halkaisija on noin 2 metriä ja syvyys noin 0,5 metriä. Valliin ja kuopan pohjalle tehdyissä pistoissa oli huuhtoutumiskerros. Kuopan pohjalla ei ollut kiviä. Kuoppa liittyy asuinpaikan yhteyteen. Vastaavia pohjalta joko kivellisiä tai kivettömiä kuoppia on n 1,5 km matkalla kaakkoon tyypillisesti alueen muidenkin pronssikauden kohteiden yhteydessä.

Topografisin perustein asuinpaikka-alue rajautuu tasanteen päälle.

Nakkila Hepokorpi

Muinaisjännöksen aluerajaus punaisella viivalla
Havainnot punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Etualalla lappio seisoo kuopassa. Alemman kuvan koepisto on taustalla näkyvän polun mutkassa. Koillisesta.

Etualalla polku ja koepisto. Taustalla maasto laskee kohti peltoja. Luoteesta.

Nakkila Luikko

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikka

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: kivikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p= 6817443, i= 3230825, z = 32,5-35 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: KM 38093, kvartsia ja porfyryriä

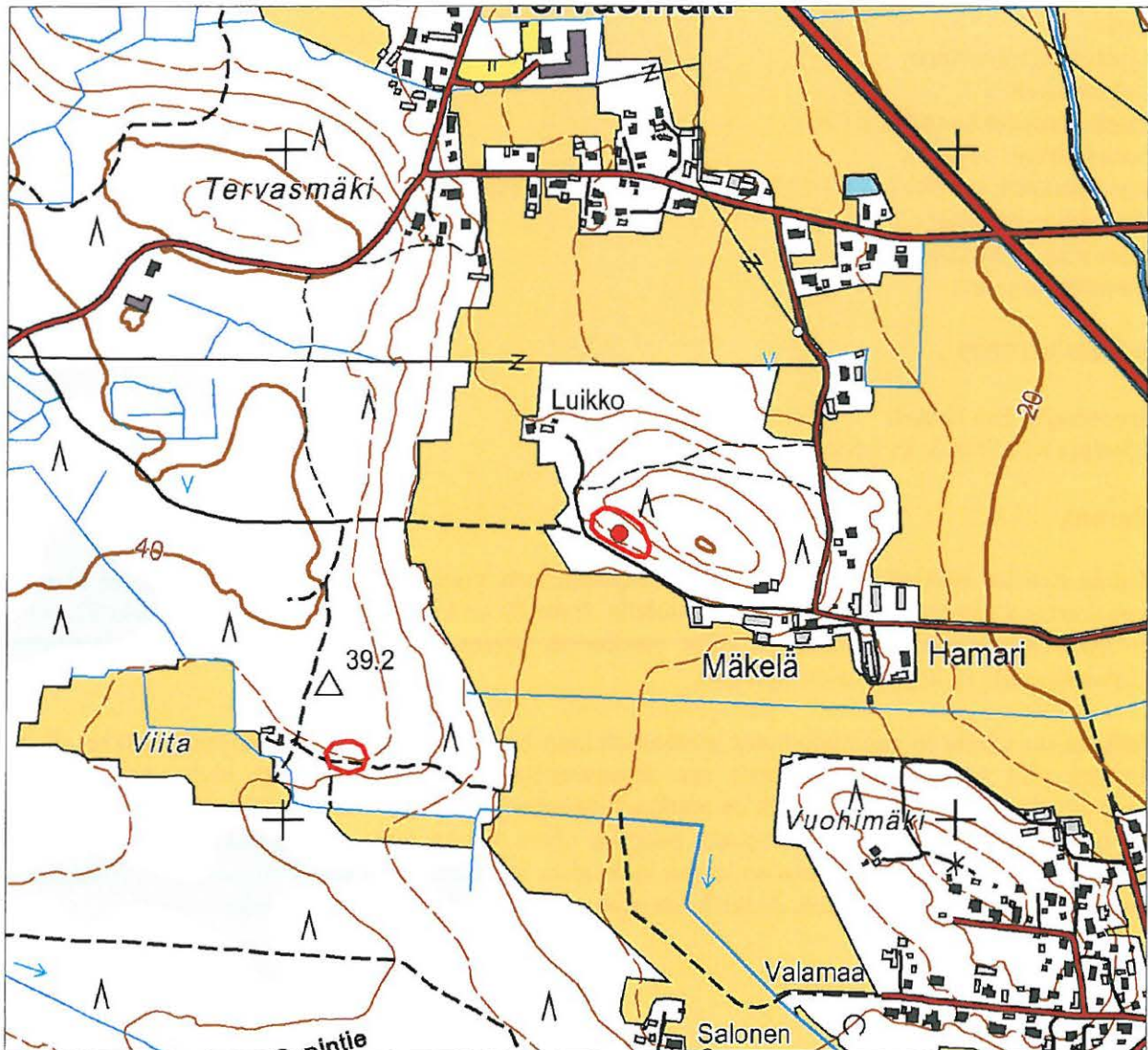
Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta 2,4 km länsiluoteeseen Vuohimäen ja Tervasmäen välissä olevan peruskartassa nimettömän mäen lounaispuolella. Paikalla on kivikautinen asuinpaikka noin 32,5-35 m mpy. Kivikaudella paikka on ollut mantereen vieressä sijaitseva saari, jonka suojaisalla lounaisreunalla asuinpaikka on sijainnut.

Paikalla on vanha jo sammaloitunut pienimuotoinen hiekkakuoppa. Hiekkakuopasta kulkee yli ja rinnettä ylös polku. Polun vierestä sen länsipuolelta avonaisesta törmästä löytyi kvartseja ja porfyyyriytimen pala. Löytöalueelta on matkaa hiekkakuopan eteläpuolella kulkevalla tielle noin 15-20 metriä. Huolimatta hiekkakuopasta paikalla oleva kivikautinen asuinpaikka on topografisin perustein säilynyt hyvin. Maasto on loivaa hiekkaisista harvaa mäntyä kasvavaa kangasta. Itään päin mennessä topografia jyrkkenee. Alueella on myös vanhoja sammaloituneita hiekkakuoppia.

Nakkila Luikko

Muinaisjännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Näkymä asuinpaikalta. Asuinpaikkaa etualalla. Taustalla peltoaukeaa. Artefaktit löytyivät kuvan keskeltä repun kohdalta nousevan polun vierestä hiekkakuopan törmästä.

Nakkila Mikkola

Muinaisjäännöstyyppi: röykkiö + kuoppa

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikautinen

Lukumäärä: 2

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6819472, i=3234323, z = 31-32 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt:

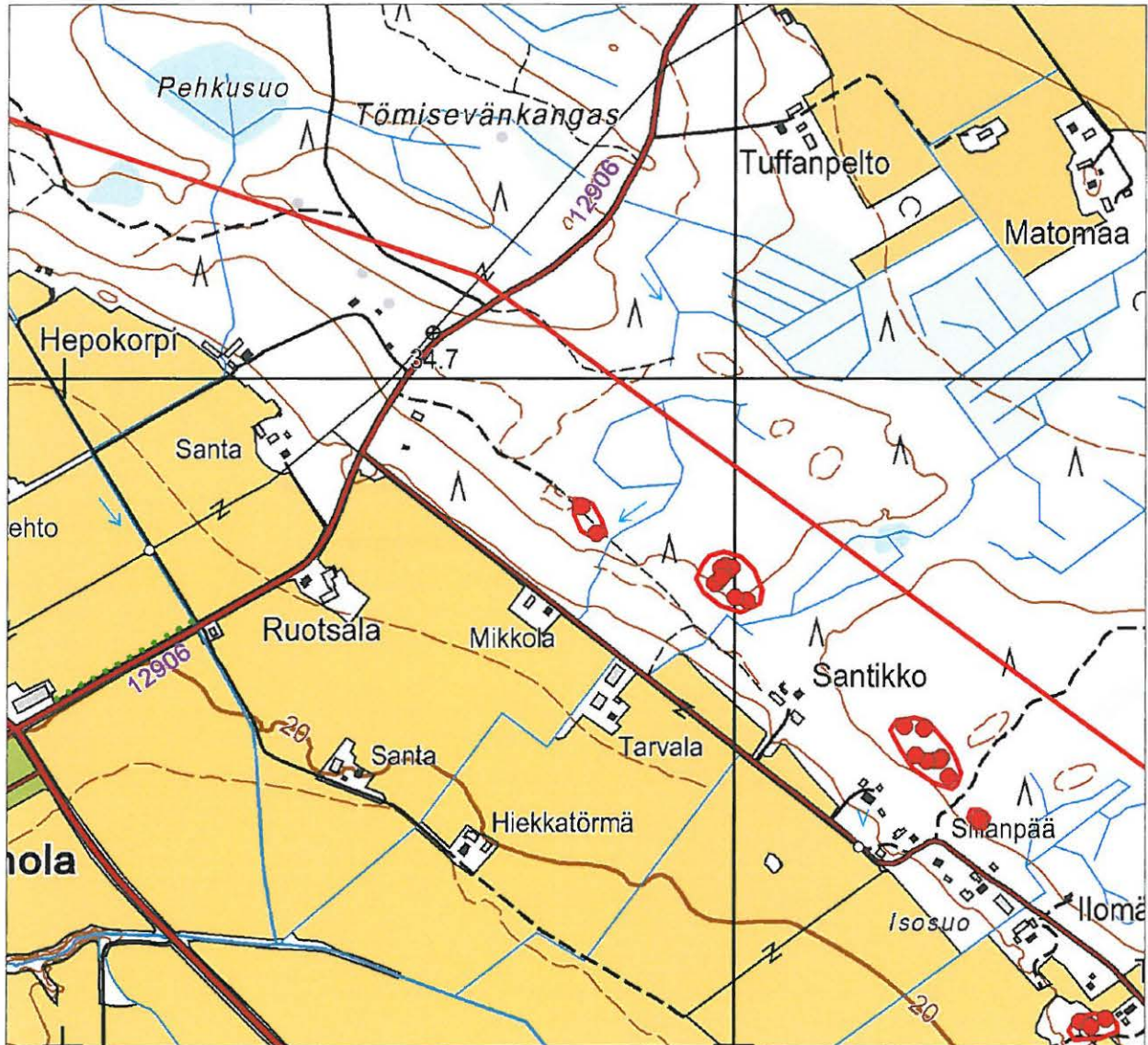
Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkosta noin 2,9 km pohjoiskoilliseen ja noin 350 metriä Kaasmarkkuun vievän tien numero 12906 kaakkoispuolella metsässä. Paikalle kulkee tieltä metsäkoneura matalaa harjannetta pitkin. Metsäkoneuran länsipuolella on suurista kivistä koostuva matala metsäkoneella möyhennetty röykkiö (6819472, 3234323). Harjanne on luonnostaan kivinen, mutta röykkiön jäännöksen ympärillä kiveä on selvästi vähemmän kuin röykkiön kohdalla. Kiveyksen halkaisija on n 6 metriä. Joukossa on isoja puolimetriä halkaisijaltaan olevia kiviä. Tämä on tyypillinen piirre alueen lähiröykkiöille. Röykkiön keskellä on pystyssä kivi. Metsäkoneuran lounaispuolella kasvaa nuorta kuusikkoa ja männikköä ja sen metsäpohjaa on muokattu muutama kymmenen vuotta aiemmin. Koneuran koillispuolella kasvaa varttuneempaa männikköä.

Röykkiöltä noin 50 metriä luoteeseen koneuran varressa sen itäpuolella on kuoppa (6819514, 3234305) (kuva). Sen halkaisija vallilta vallille on noin 3 metriä ja syvyys 0,7 metriä. Valliin tehdyissä koepistossa oli podsoli. Maaperä on karkeaa ja pienikivistä. Vallin koepistosta tuli isoja hiiliä n 20 cm syvyydestä. Kyseessä lienee keittokuoppa. Röykkiön luoteispuolella noin 10-20 säteellä on myös muutamia painaumia, jotka saattavat olla kuoppien jäännöksiä. Metsänpohjanmuokkaus on kuitenkin muuttanut alueen pinnanmuotoja ja tämä haittaa havainnointia.

Nakkila Mikkola

Muinaisjännöksen aluerajaus punaisella viivalla
Havainnot punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MM1/09

Lapio seisoo kuopassa. Kuva on otettu metsäkoneuralta. Kuva lännestä.

Nakkila Onnela

Muinaisjäännöstyyppi: röykkiö + asuinpaikka?

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: varhaismetallikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6816258, i=3229886, z = 30 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: KM 38094, palanutta piitä, palanutta luuta

Kuvaus

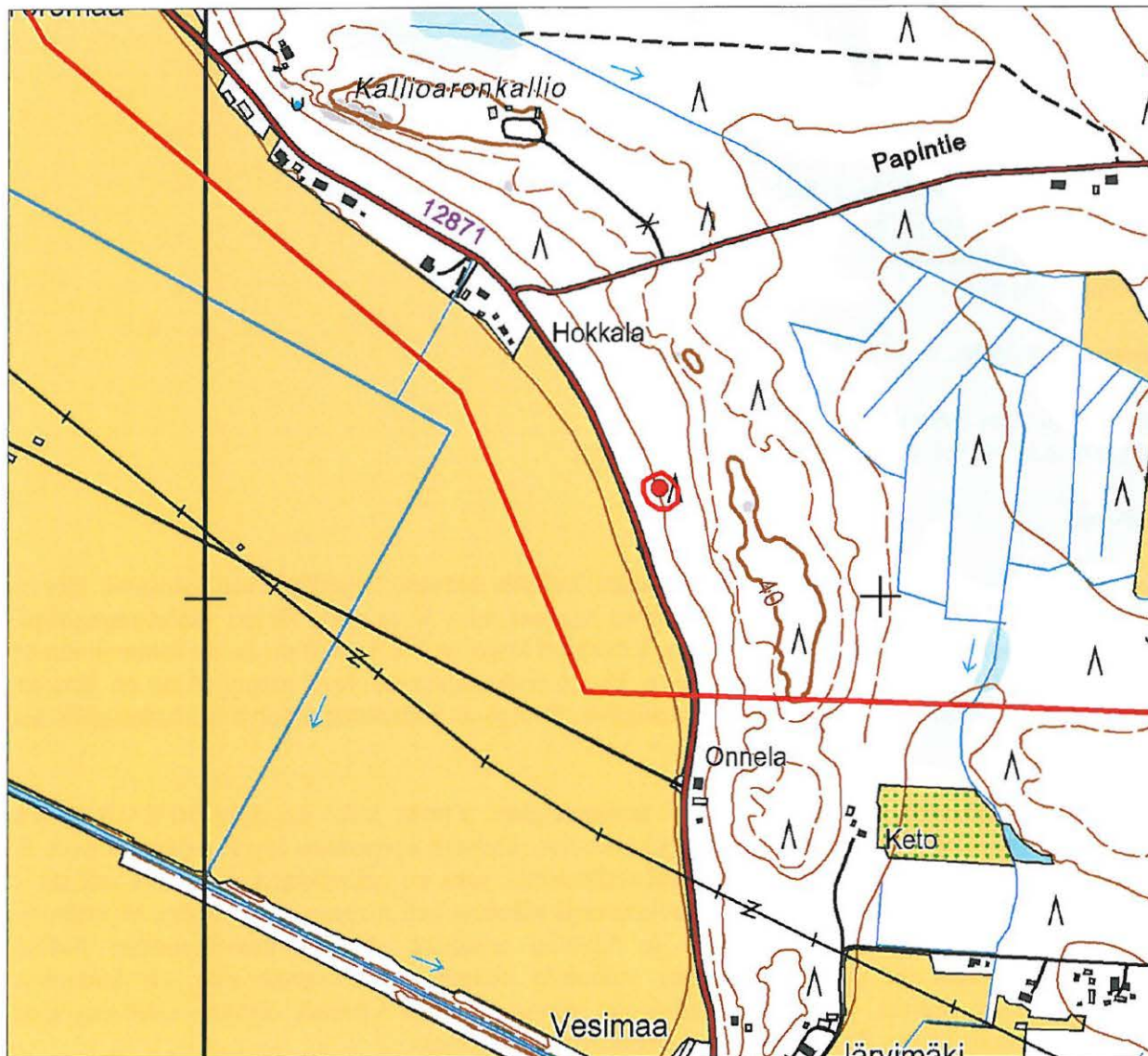
Kohde sijaitsee 3,3 km itälounaaseen Nakkilan kirkolta entisen Leistilänjärven itäosassa järven vanhalla rannalla. Paikalla on kiviröykkiö, joka sijaitsee noin 30 m mpy. Järven vanha rantatörmä tai rantavalli on röykkiöstä n 13 m. länteen. Röykkiön koko on 5 x 4 x 0,3 m. Se on sammaloitunut ja sen päällä kummassakin päässä kasvaa n 25 cm halkaisijaltaan oleva mänty. Alue on länteen viettävää osin kivikkoista ja kumpuilevaa kangasta. Puusto on pääasiassa mäntyä ja aluskasvillisuus heinää ja pensaita.

Röykkiön etelä-kaakkoispuolella on pieni tasainen alue. Tämän koko on noin 10 x 10 m (ks valokuva). Tasanteelle, röykkiöstä noin 5 m kaakkoon, tehdystä koepistosta löytyi palanutta luuta ja palanut pii-iskos. Maa paikalla on kivetöntä sedimenttiä, joka on voimakkaan mustaa ja nokista n 15 cm syvyyteen. Löydöt olivat tässä kerroksessa ja alkoivat heti turpeen alta. Mustan kivettömän nokimaakerroksen alta tuli luontainen ja kivinen maaperä. Alueen kasvillisuuden lisäksi maannosprofiileissa on jäljet kaski- tms vaiheesta alueella. Koepistossa maa oli kuitenkin poikkeuksellisen mustaa. Havainnot saattaisivat viitata röykkiön vieressä olevaan maantasaiseen kivettömään kalmistoon. Tasanne viittaa kuitenkin asuinpaikkaan.

Röykkiö muistuttaa esiroomalaisen kauden röykkiöitä. Paikka on kuitenkin ollut asuttavissa pronssikauden alusta ja sopiva asutukselle aina 1700-luvun järvenlaskuun saakka. Karttamateriaalin valossa paikalla tai sen välittömässä ympäristössä ei ole ollut asutusta tai rakennuksia historiallisena aikana 1800- tai 1900-luvuilla.

Nakkila Onnela

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Etualalla löytöaluetta. Röykkiö sijaitsee repusta oikealle pensaiden edessä. Vasemmalla laidalla lapio seisoo heinää kasvavan tasanteen keskellä..
Taempana on vanha Leistilänjärven rantavalli. Taka-alalla näkyy tie ja peltoaukeaa.

Nakkila Pimeäkorpi

Muinaisjäänöstyyppi: asuinpaikka

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6820084, i=3229601, z = 26 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: KM 38095, keramiikkaa

Kuvaus

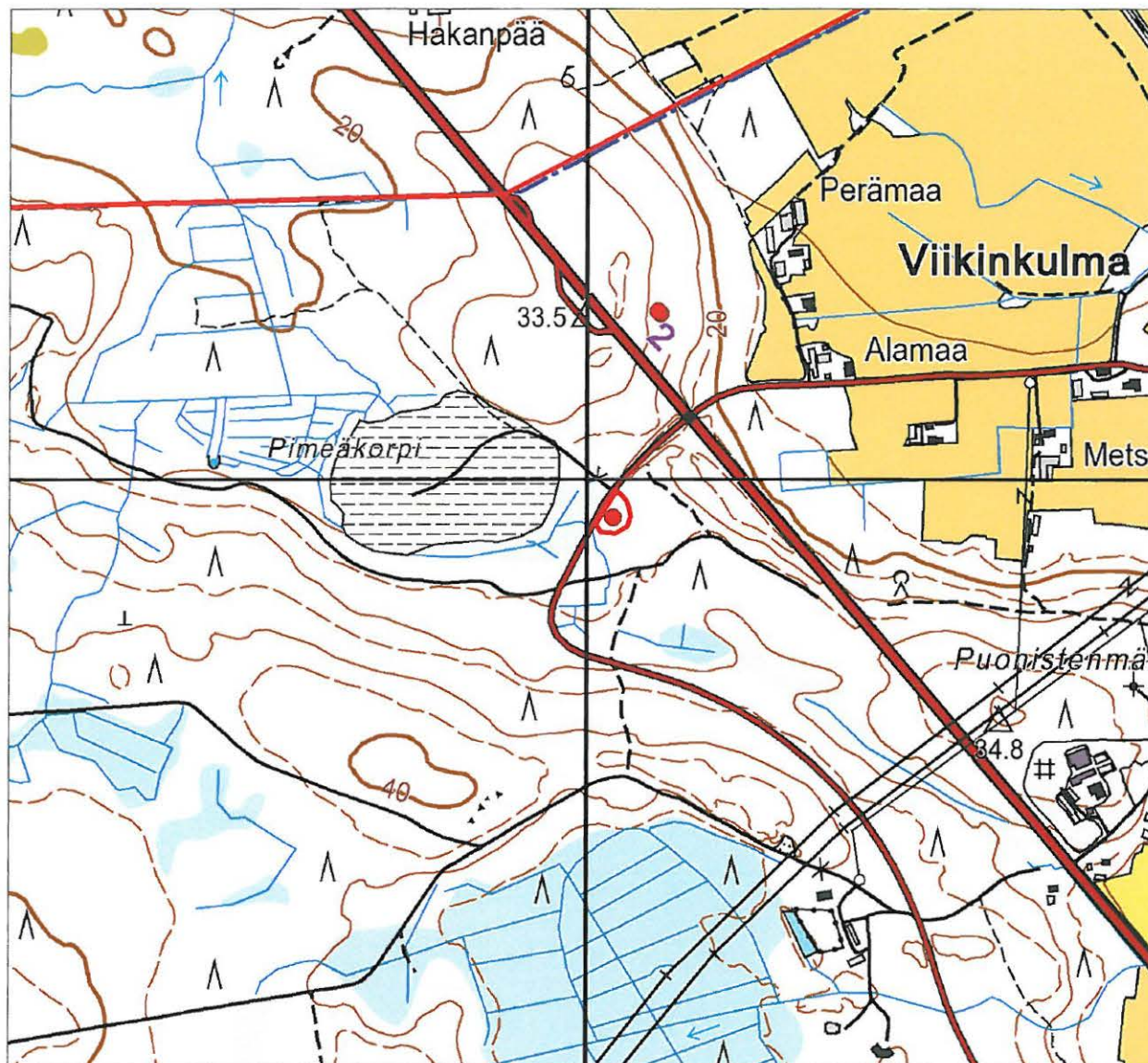
Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta 4,8 km luoteeseen. Ulvilan rajalta 500 metriä etelään ja n 200 m Pori-Helsinki-tien länsipuolella on hiekkakangas. Asuinpaikkamateriaalin löytökohta on tieleikkauksessa. Kohta sijaitsee Pori-Helsinki-tien ali kulkevan tien leikkauksessa kaatopaikan risteyksestä noin 20 m etelään. Maaperä paikalla on täysin kivetöntä hiekkaa ja puusto on harvaa männikköä. Havaitsin leikkauksesta valuvan palaneen kiven ja siitä kolmen metrin päästä palan keramiikkaa. Seuloin leikkauksesta valuvaa hiekkaa, josta löytyi muutama pala keramiikkaa lisää.

Kyseessä on loivasti kumpuileva hiekkakangas, joka laskee luoteeseen suolle. Eteläpuolella jatkuu kangas. Kaatopaikan risteuksen pohjoispuolella nousee mäki. Itään maasto nousee lievästi. Asuinpaikka rajautunee topografisin perustein tasaiselle kankaalle.

Löytöpaikan korkeus on noin 26 m mpy. Paikan käyttöaikana pronssikaudella suon ja nykyisen kaatopaikan tilalla lienee ollut matala luoteeseen avautuva merenlahti. Asuinpaikan pohjoispuolisen mäen pohjoisrinteellä Ulvilan puolella noin 600 metrin päässä on peruskarttoihin painettu muinaijäänöskohde. Mäen länsirinteellä Nakkilan puolella on kohde Pikatienvarsi, jossa on röykkiö. Nämä saattavat kuulua yhteen asuinpaikan kanssa.

Nakkila Pimeäkorpi

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MM1/09

TYHJÄ SIIVU

Asuinpaikkalöydöt tulivat tieleikkauksesta kuvan keskikohdasta hiukan oikealla sijaitsevan lapion ja repun kohdalta. Lounaasta.

Nakkila Päivärinta

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikka

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: kivikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 01

Koordinaatit: p=6819514, i=3226622, z = 43 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: KM 38096, kvartssia

Kuvaus

Kohde sijaitsee n 7 km Nakkilan kirkolta länsiluoteeseen Leistilänjärven pohjoispuolella. Kivikautinen asuinpaikka on Selkätien ja Leistilänjärven peltoaukeiden välissä etelälounaaseen loivasti viettävässä rinteessä n 43 m mpy. Alue näkyy peruskartoissa metsäojitettuna Mannisen talon koillispuolella.

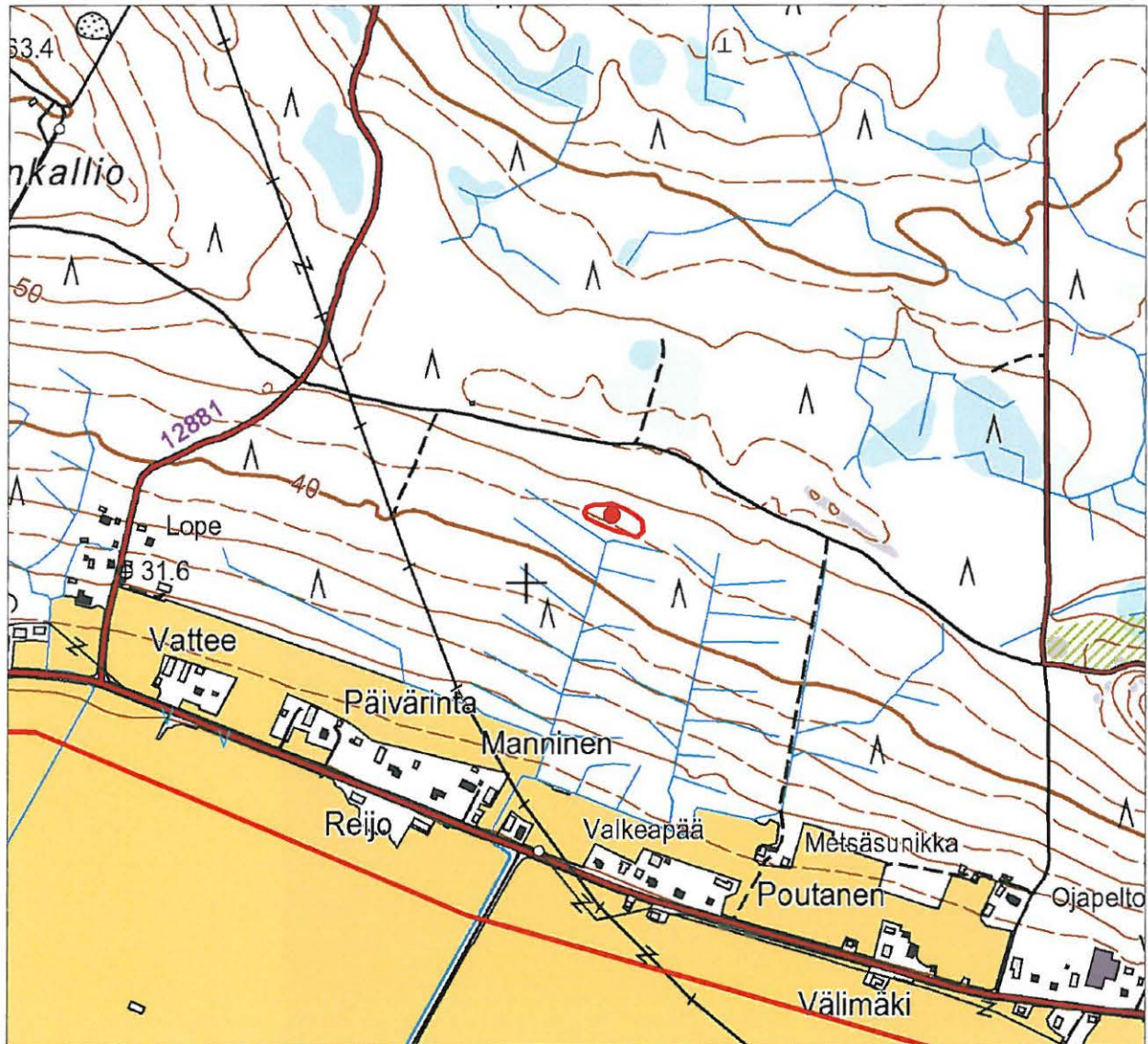
Paikalla on metsähakkuu, jonka itäpuolella kulkee metsäautotie. Tämä ei näy peruskartassa. Havaittiin tiellä kvartseja. Nämä ovat päättyneet tielle soran mukana pienestä halkaisijaltaan n 8 m olevasta hiekanottoalueesta tien vierestä sen länsipuolelta. Tiellä lojuu kvartseja n 30 matkalla hiekanottokohdasta ylöspäin, joten ne on helppo havaita. Löydöt on poimittu hiekanottoalueelta tieltä poimittua ydintä lukuun ottamatta. Maaperä hiekanotto paikalla on karkeaa pienikivistä hiekkaa, jonka joukossa on kiviä n 3 cm asti. Löytöjen suuren määrän perusteella asuinpaikan löytötiheys vaikuttaa suurelta.

Em. hiekanottoalueesta n 35 m etelään on tien vieressä toinen vastaavan kokoinen hiekanottoalue. Tällä alueella ei ollut havaittavissa kvartseja. Asuinpaikan alaosa rajautuu näiden kahden hiekanottoalueen väliin.

Tien länsipuolella on hakattu ja laikutettu metsä, jonka laikut ovat osin umpeutumassa. Itäpuolella on vanhempaa mäntyä, koivua ja kuusta kasvavaa metsää, jonka metsänpohjaa on muokattu jo aiemmin.

Nakkila Päivärinta

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Löytökohta on tien vieressä tieuran vasemmalla puolella repun kohdalla. Kuva etelästä.

Soranotto kohta eli löytökohta tieuran vieressä kuvan keskellä. Kuva idästä.

Nakkila Santikko

Muinaisjäännöstyyppi: röykkiö + kuoppajäännös

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikautinen

Lukumäärä: 6 + 4

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6819087, i=3234784, z ala= m mpy, z ylä= m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell & Leena Koivisto

Löydöt: -

Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkolta n 2,8 km koilliseen ja noin kilometrin Kaasmarkkuun vievän tien numero 12906 kaakkoispuolella metsässä. Paikalla on useita suurista kivistä koostuvia röykkiön jäännöksiä ja kuoppia.

Röykkiö 1 (6818992, 3234854) sijaitsee n 40 metriä koilliseen kulkevan koneuran kaakkoispuolella kumpareen päällä noin 32 m mpy. Paikalla on röykkiön pohjakiveys. Koillisreunastaan kiveys rajautuu selvästi ja röykkiön sisäpuolen pohja erottuu hyvin röykkiön ulkopuolesta. Muilla suunnilla kiviä lojuu ympäriinsä ja röykkiön rajoja on vaikea erottaa. Nykyisin paikalla on noin 20 x 10 m laajuinen kivikko. Alkuperäisen röykkiön koko lienee ollut noin 15 metriä.

Satakunta metriä röykkiöltä pohjoiseen on koilliseen kulkevan metsäkoneuran luoteispuolella mäennyppylä. Tämän päällä on röykkiö, jonka halkaisija on noin 15 metriä.

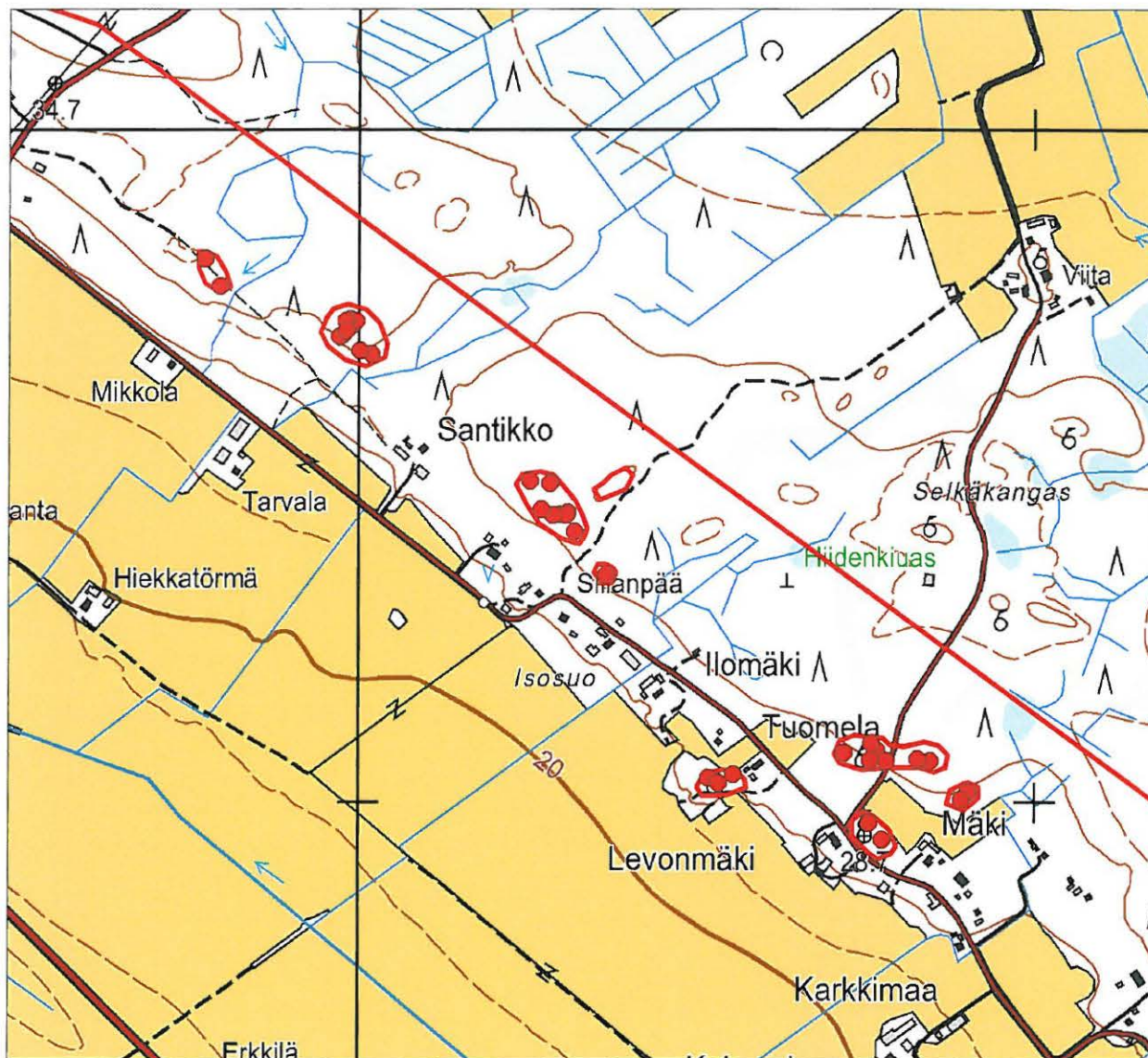
Kolmas röykkiö (6819060, 3234814) sijaitsee koilliseen kulkevan koneuran luoteispuolella noin 60 metriä ensimmäisestä röykkiöstä luoteeseen matalan kumpareen päällä. Röykkiön pohja on muodoltaan pyöreä ja halkaisijaltaan n 11 metriä.

Röykkiöt 4 ja 5 ja kuopat 1-3 sijaitsevat edellisestä röykkiöstä n 40 luoteeseen seuraavan kumpareen päällä. Paikalla on kaksi röykkiön pohjakiveystä (6819087, 3234784) ja (6819097, 3234768). Näiden halkaisija on n 11 metriä. Joukossa on suuria puolimetrisiä kiviä. Röykkiöt ovat kumpareen lounaisreunassa ja rinne avautuu niiltä lounaaseen. Kuopat ovat näiden koillispuolella saman kumpareen päällä. Kuoppien halkaisija vallilta vallille on noin 3 metriä ja syvyys puolisen metriä. Maaperä paikalla on karkeaa ja kivistä, mutta kuoppien valleissa on havaittavissa huuhtoutumiskerros. Röykkiöt ja kuopat esiintyvät tällä alueella yleisesti yhdessä. Näiden välittömästä läheisyydestä lienee löydettävissä asuinpaikka, mahdollisesti röykkiöiden 1 ja 2 välistä. Ajanpuutteen vuoksi alueen tarkempaan tutkimiseen ei ollut aikaa.

Röykkiöltä 6 noin 40 metriä luoteeseen sijaitsee röykkiö 5 (6819141, 3234755). Paikalla on epämääräinen kiveys, jonka tarkkoja rajoja on vaikea sanoa. Röykkiön koko on mahdollisesti noin 10 metriä, mutta lounaispuolella kiveys jatkuu harjannetta pitkin. Röykkiön 6 itäpuolella parinkymmenen metrin päässä on kuoppa (6819135, 3234784). Sen koko on noin 3 x 2 metriä. Vallissa ei tunnu kiviä, mutta kuopan pohjalla on. Vallissa on huuhtoutumiskerros. (kuva koillisesta)

Nakkila Santikko

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
GPS-mitattuja havaintopaikkoja punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

TYHJÄ SIVU

Kuvassa kohteen keskusaluetta. Etualalla on lapio kuopassa ja sen takana mäntyjen välissä on toinen kuoppa. Taempana keskellä näkyy matala röykkiön pohja, oikealla toinen röykkiön pohja ja taustalla talo ja peltoaukeat. Pohjoisesta.

Lapio seisoo läntisimmän kuopan pohjalla. Taustalla näkyy edellisen kuvan kumpare, jolla röykkiöt ja kuopat sijaitsevat.

Nakkila Tarvala

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikka, röykkiö-, kuoppajäännös

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: pronssikautinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6819389, i=3234504, z = 30 m mpy

Koordinaattiselite: GPS

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: KM 38097, keramiikkaa, palanutta luuta

Kuvaus

Kohde sijaitsee Nakkilan kirkosta noin 2,9 km pohjoiskoilliseen ja noin 600 metriä Kaasmarkkuun vievän tien numero 12906 kaakkoispuolella metsässä. Paikalla on kaksi röykkiötä, keittokuoppia ja asuinpaikka. Paikka on pitkän kaakkoon kulkevan harjanteen päässä noin 30 m mpy hiekkaisella kumpareella. Itä- ja pohjoispuolella on soistunutta metsää.

Röykkiö 1 (6819389, 3234504) sijaitsee harjanteen päällä hiekkapohjalla. Sen laajuus on noin 5 metriä. Koko on karkea arvio. Röykkiön päällä kasvaa erittäin tiheä nuori kuusikko, joka häiritsee havainnointia huomattavasti (kuva).

Röykkiö 2 (6819357, 3234521) sijaitsee edellisestä parikymmentä metriä kaakkoon. Sen halkaisija on noin n 10 metriä ja korkeus 0,7 metriä. Röykkiön kivet ovat suuria. Joukossa on runsaasti kiviä, joiden läpimitta on puoli metriä tai enemmän. Keskiosa on hiukan kuopalla. Muuten röykkiö on säilynyt hyvin. Ympäriällä kasvaa tiheää nuorta kuusikkoa. Röykkiöstä n 10 metriä itäkaakkoon on halkaisijaltaan n 3 metrinen kuoppa (6819351, 3234538).

Röykkiön 1 pohjoispuolella on kuoppia, joissa kaikissa on podsoli huuhtoutumiskerroksineen. Kuoppa 1 on kuopista läntisin (6819403, 3234504). Se sijaitsee tiheässä ryteikössä röykkiöstä muutaman metrin luoteeseen. Kuopan halkaisija vallilta vallille on noin 3 metriä. Kuopan keskellä on tiheä kivikko, johon koepiston kaivaminen ei onnistunut. Hiekkaisen vallin sisäosaan tehdyssä pistossa ei ollut havaintoja. Joukossa oli vain muutama kivi.

Kuoppa 2 (6819405, 3234511) sijaitsee edellisestä muutaman metrin koilliseen. Se on kooltaan ja luonteeltaan vastaava kuin ensimmäinen. Heti kuopassa olevan kiveyksen ulkopuolelle kaivetusta koepistosta paljastui palomaakerroksia ja hiilijuovia aina 40 cm syvyyteen. Kuopat 1 ja 2 ovat keittokuoppia tai suuria kuoppaliesiä.

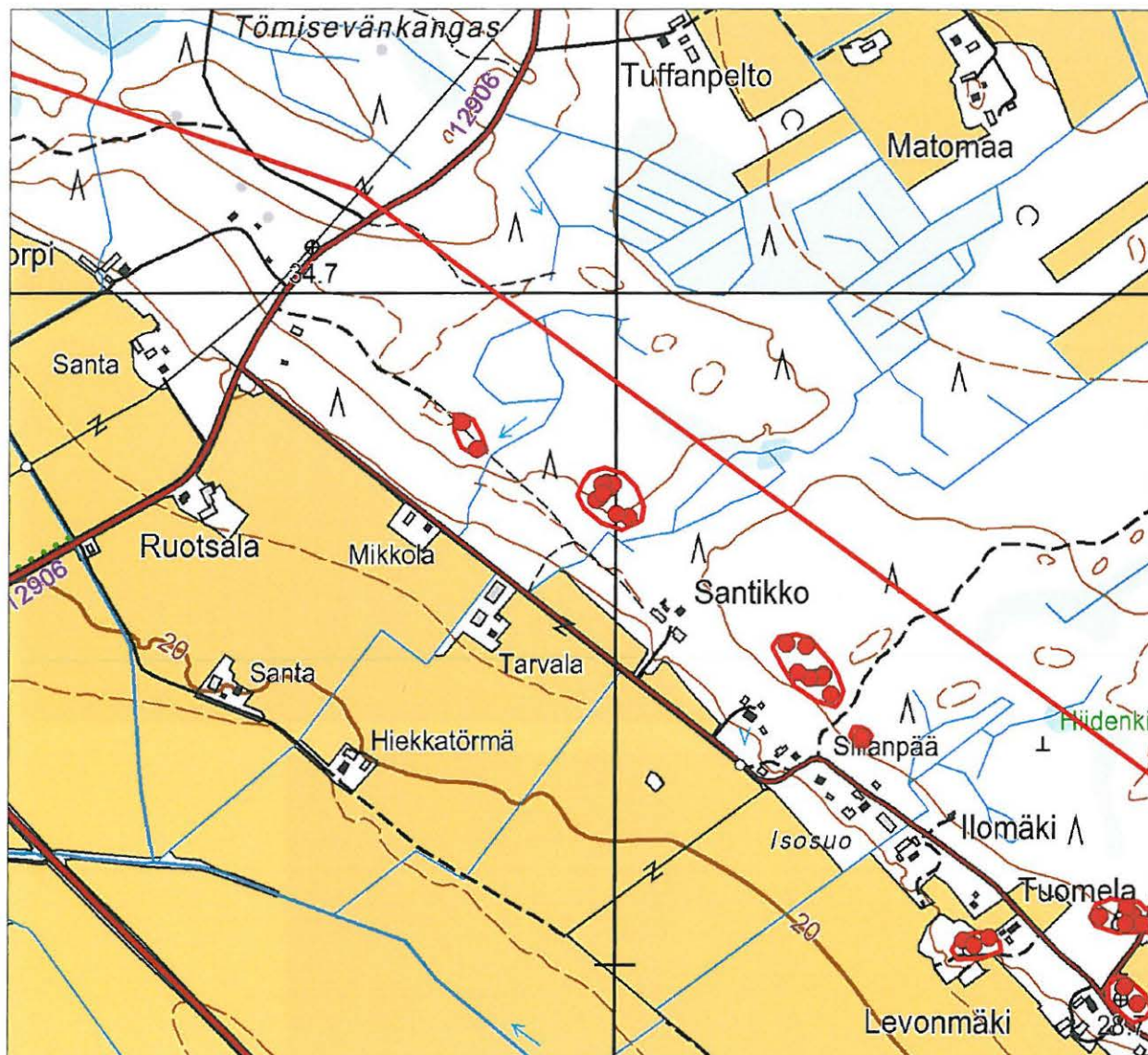
Kolmas kuoppa (6819397, 3234515) sijaitsee edellisistä muutamia metrejä kaakkoon. Se on muuten mittasuhteiltaan ja olemukseltaan vastaava kuin kuopat 1 ja 2, mutta kuopassa ei ole ladottua kivisydäntä. Kairasin lapiolla koepiston 0,7 cm syvyyteen. Koepistossa ei tullut kiviä eikä hiilikerroksia. Kuoppa 4 (6819402, 3234520) sijaitsee edellisen vieressä itäpuolella ja on hieman edellistä pienempi.

Näiden lisäksi alueella on pitkänomaisia kuoppia ja matalia painaumia. Osa lienee luontaisia, eläinten kaivamia, osa mahdollisesti ihmistoiminnan synnyttämiä. Jälkimmäiseen saattaa kuulua kaksoiskuoppa röykkiön 1 itäpuolella.

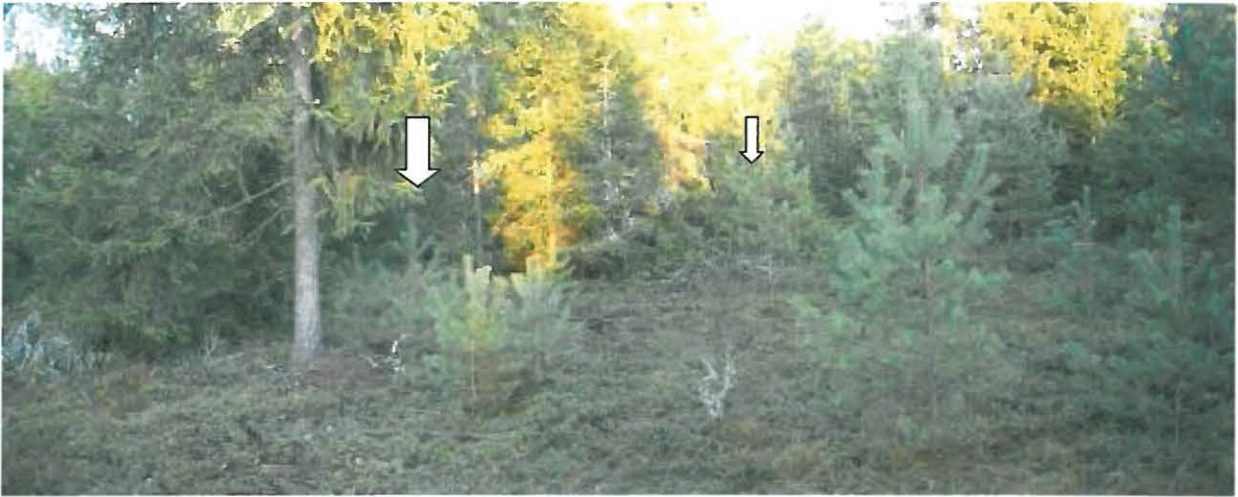
Röykkiöiden länsi- ja eteläpuolinen alue on laikutettu kevyesti hiljattain. Tarkastin laikut havaitsematta löytöjä. Kahdessa viereisessä laikussa röykkiön 1 lounaispuolella oli kuitenkin palanut kivi. Muutaman metrin laikkujen itäpuolella loivaan rinteeseen tehdystä koepistosta ei tullut mitään havaintoja. Muutaman metrin laikkujen yläpuolelle eli pohjoispuolelle harjanteen tasaiselle päälliselle tehdystä koepistosta tuli pala keramiikkaa, palanutta luuta ja likamaata 40 cm syvyyteen asti.

Nakkila Tarvala

Muinaisjäännöksen aluerajaus punaisella viivalla
Havainnot punaisilla pisteillä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Muinaisjäännösalue lounaasta. Keramiikan ja luiden löytökohta on repun luona (iso nuoli).
Läntinen röykkiö on kuvan keskipaikkeilla ryteikössä. Itäinen röykkiö jää kuvan oikealle puolelle.

Panoraamakuva itäisestä röykkiöstä.

Läntinen röykkiö kätkeytyy tiheän kuusikon alle.

Historialliset kohteet

Nakkila Anola

Muinaisjäännöstyyppi: kartano

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6819100, i=3233200, z = 10 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

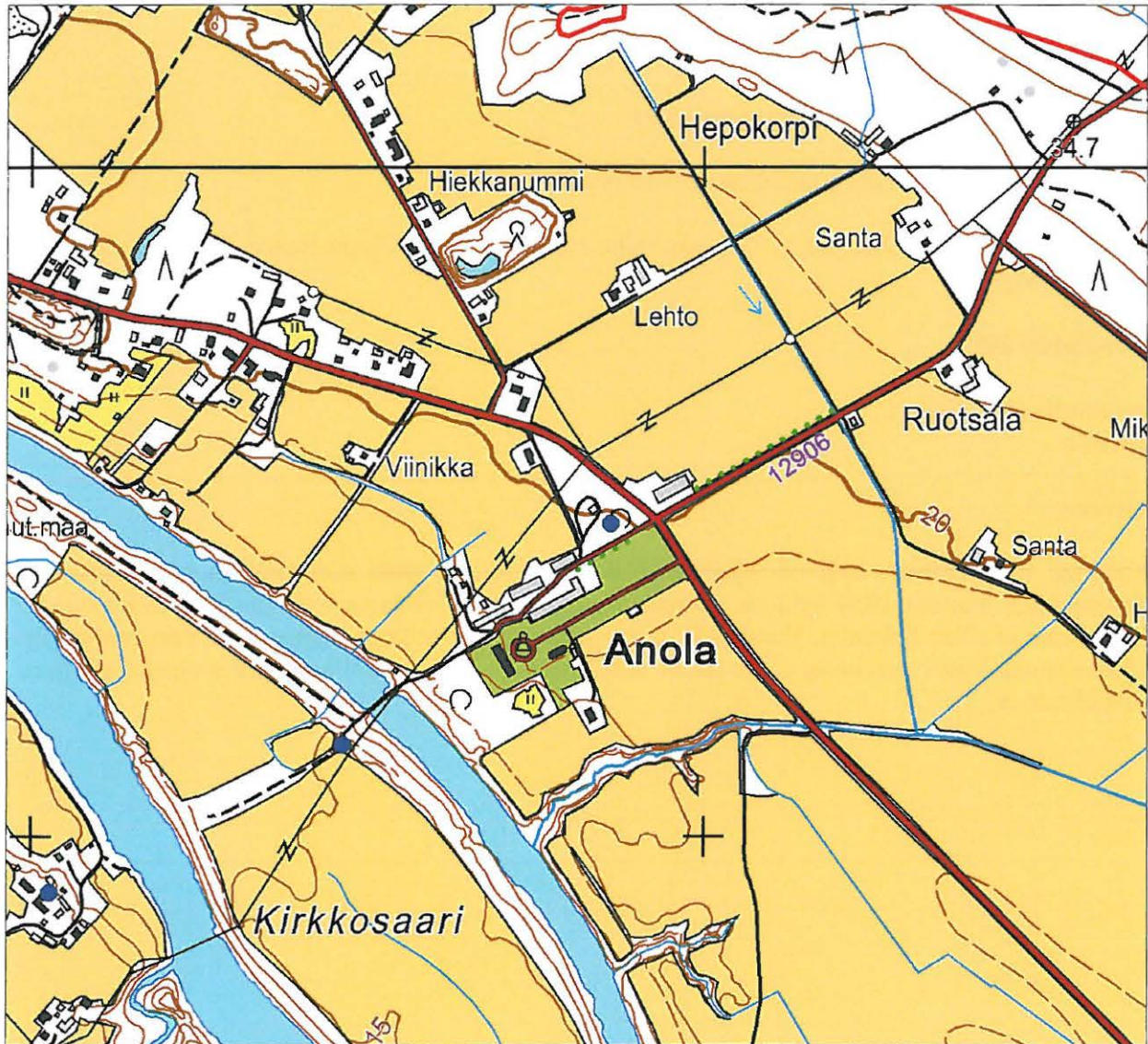
Löydöt: -

Kuvaus

Anolan kartano sijaitsee Kokemäenjoen itärannalla. Muinaisjäännösrekisterin mukaan kartano juontaa juurensa ainakin 1400-luvulle. Pois lukien kartano ja sen sivurakennukset varsinaisten muinaisjäännösten siis arkeologisten jäännösten selvittäminen alueella vaatisi koekaivauksia. Paikalla ei ollut mahdollisuuksia pintahavainnointiin.

Nakkila Anola

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Arantila

Muinaisjäänöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäänös

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6816800, i=3234200, z = 10 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

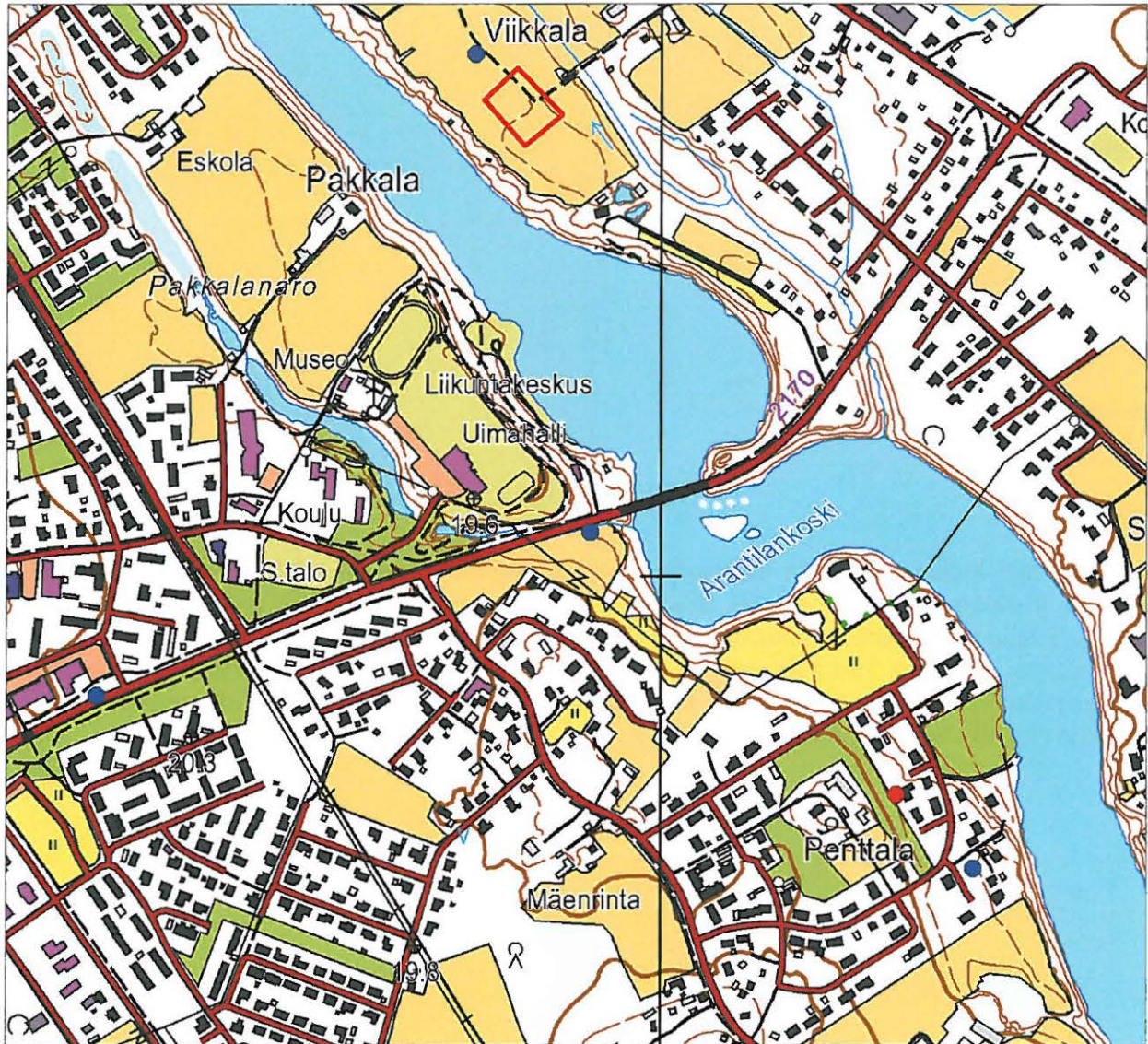
Löydöt: -

Kuvaus

Arantilan historiallinen kylä on sijainnut Nakkilan kirkolta itään Kokemäenjoen rannassa sen länsipuolella. Vuonna 1854 kylä on sijainnut Kokemäenjoen rannassa nykyisin Kokemäenjoen yli vievän tien ja sillan kohdalla. Vuoden 1905 kartassa samalla paikalla sijaitti enää vain tuulimylly. Keskiaikaisen kylän sijainnista ei ole tietoa. Käydessäni paikalla alueella ei ollut avoimia peltoja tai tieleikkauksia.

Nakkila Arantila

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Huovitie

Muinaisjäännöstyyppi: tie

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: historiallinen

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6819800, i=3231300, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Muinaisjäännösrekisteri

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

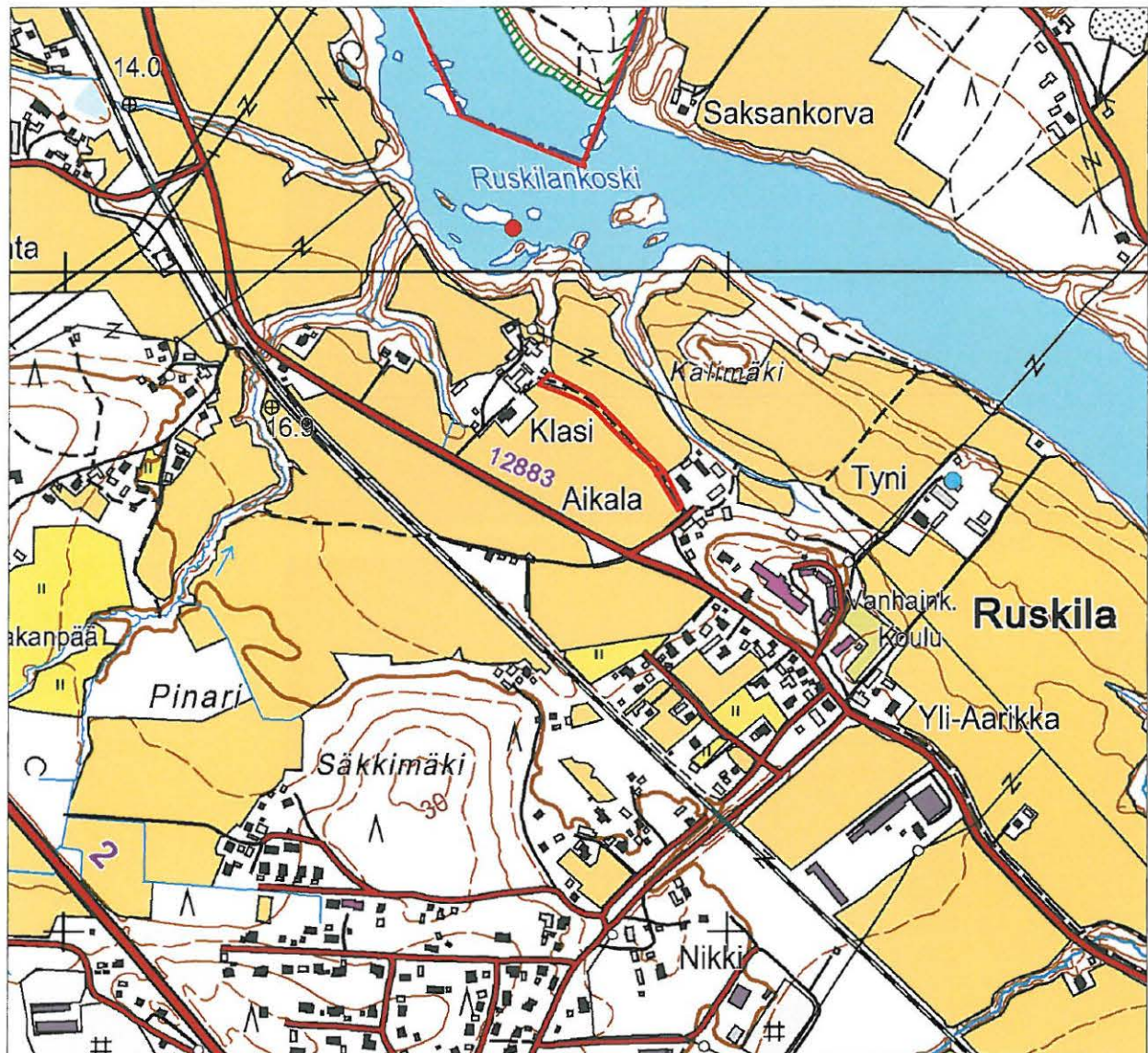
Löydöt: -

Kuvaus

Nakkilan läpi kulkeva Huovitie juontaa juurensa jo ainakin keskiajalle. Muinaisjäännösrekisterin mukaan Ruskilassa voidaan seurata tien vanhaa 1600-luvulta periytyvää linjausta Klasin tilan lähellä. Tilalle vievä vanha pihatie on osa tielinjaa. Nykyinen ura on kolmisen metriä leveä. Kohta on osoitettu oheisessa karttaliitteessä ja valokuvissa. Klasin tilan pohjoispuolella tielinjaus on muinaisjäännösrekisterin mukaan osin sortunut jokeen, mutta edelleen näkyvissä rantapusikossa. Tällaista en paikalla havainnut.

Nakkila Huovitie

Muinaisjäännösrajaus punaisella viivalla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MM1/09

Huovtien linjausta. Taustalla näkyy Aikalan talo. Luoteesta.

Huovtien linjausta. Taustalla näkyy Klasin piharakennuksia. Kaakosta.

Nakkila Kirkkosaaren kirkko

Muinaisjäännöstyyppi: kirkonpaikka

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: sijaintia ei tunneta

Koordinaattiselite: -

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

Kirkkosaari sijaitsee Kokemäenjoessa Nakkilan keskustan pohjoispuolella. Tarinan mukaan saarella on ollut kirkko. Nykyisin Kirkkosaari on pääosin peltona. Saaren luoteispäässä on metsäaluetta ja sukukalmisto. Käydessäni saarella pellot olivat sängellä pientä peltotilkkaa lukuun ottamatta, joten alueella ei ollut havaintomahdollisuuksia.

Nakkila Kirkkosaari

Muinaisjäännöstyyppi: autioitunut 1560-luvun yksinäistalon tontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: sijaintia ei tunneta

Koordinaattiselite: -

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

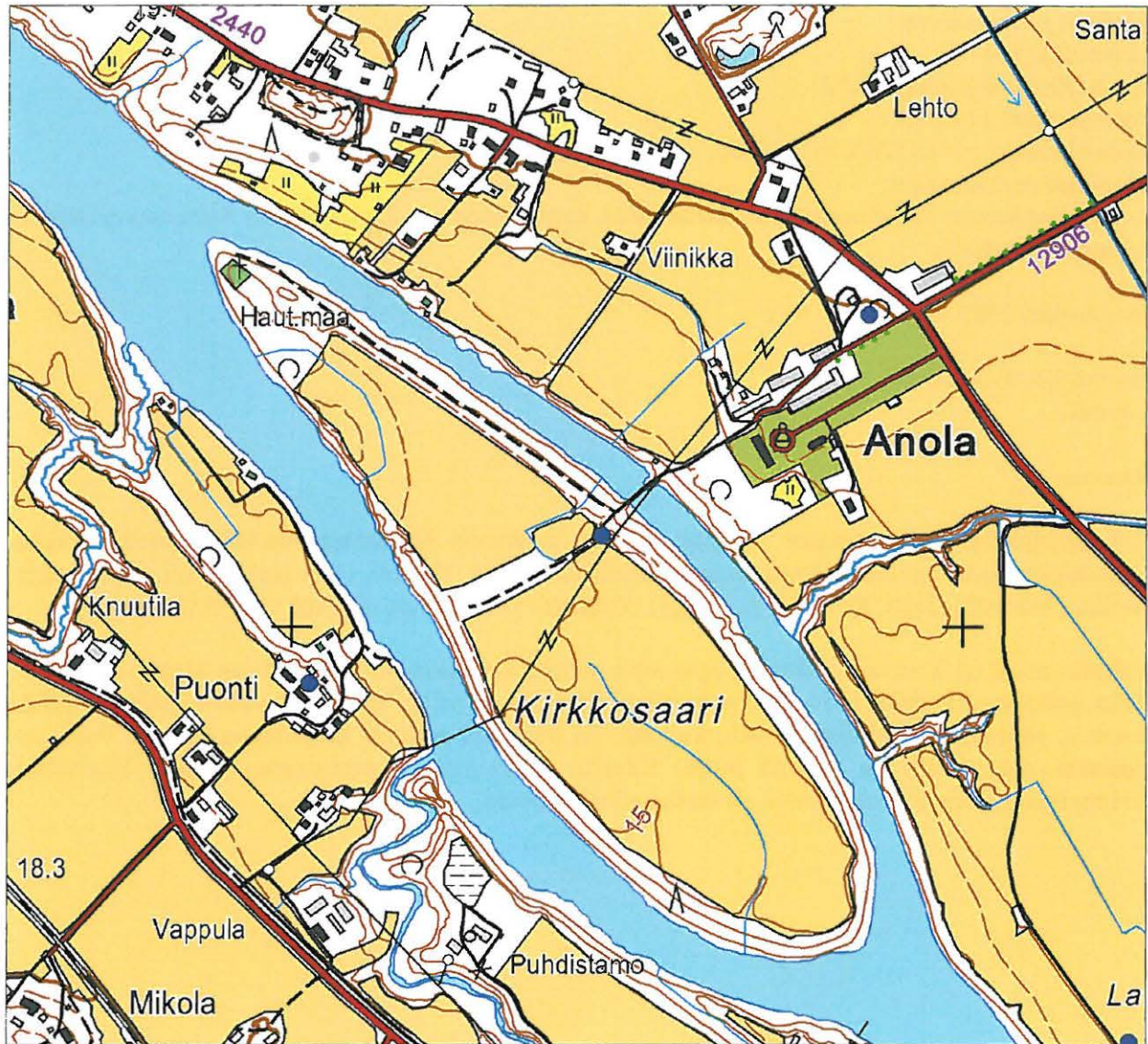
Löydöt: -

Kuvaus

Kirkkosaaren yksinäistalo on sijainnut Kokemäenjoen Kirkkosaarella. Saarella on ollut talo jo viimeistään 1560-luvulla. Nykyisin Kirkkosaari on pääosin peltona. Saaren luoteispäässä on metsäaluetta ja sukukalmisto. Käydessäni saarella pellot olivat sängellä pientä peltotilkkaa lukuun ottamatta, joten alueella ei ollut havaintomahdollisuuksia. Oheisen karttaliitteen Anna Riionheimon Pisara-hankkeessa tekemä karttapaikannus pohjautunee vuoden 1854 pitäjänkarttaa vastaavaan tilanteeseen. Vuoden 1905 venäläisessä topografikartassa saaren ainoa rakennus on sijannut saaren toisella rannalla mantereella olevaa nykyistä Puontin tilaa vastapäätä. Missä talo on ollut aiempina vuosisatoina, ei ole tiedossa.

Nakkila Kirkkosaari

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Kukonharja

Muinaisjäännöstyyppi: osittain autioitunut historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: historiallinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6815260, i=3235800, z = 20 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

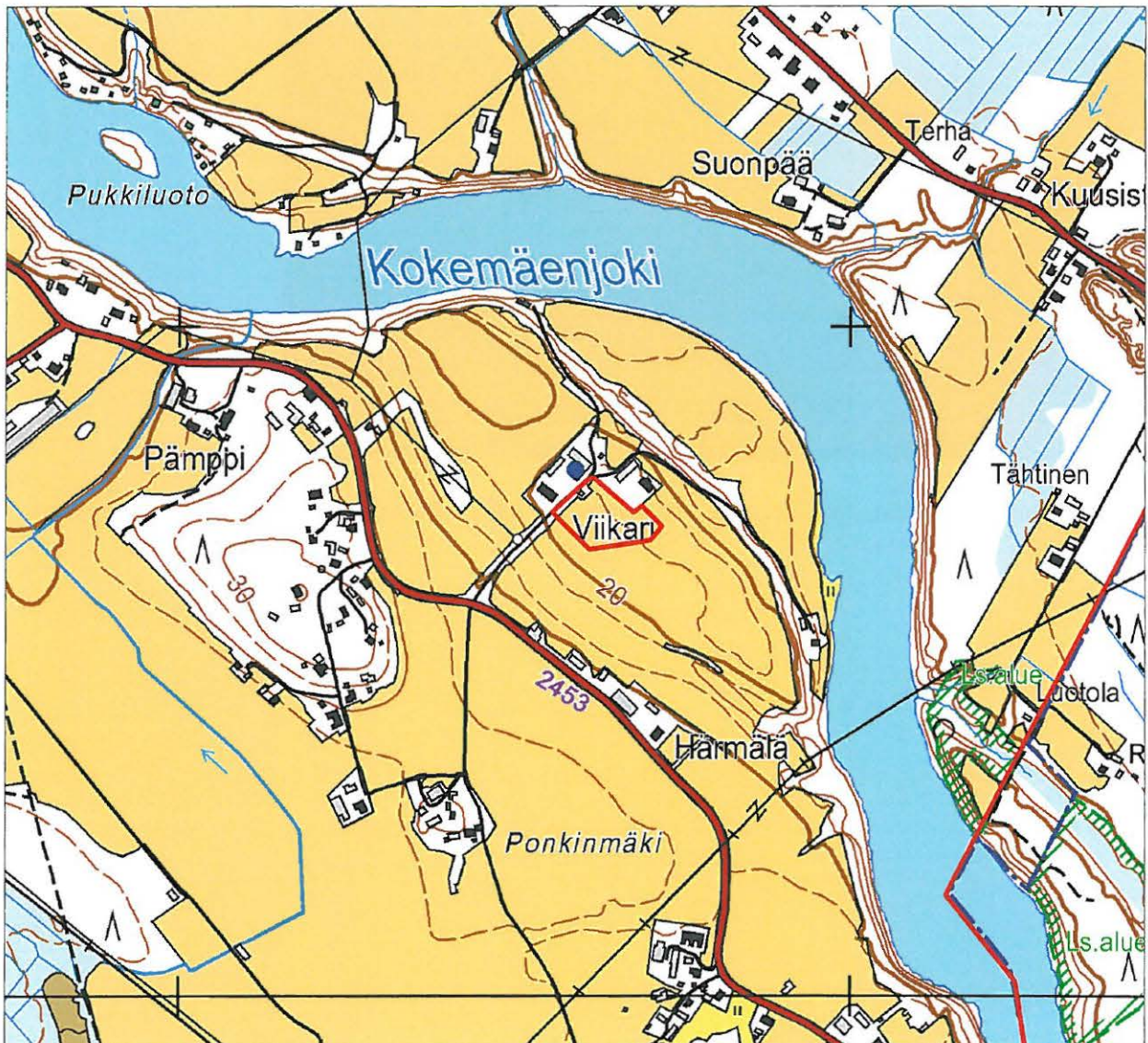
Kuvaus

Kukonharjan kylätontti sijaitsee Nakkilan kirkolta kaakkoon Kokemäenjoen länsipuolella. Paikka on pitkänomaisen luodekaakkosuuntaisen harjanteen päällä. Vuonna 1854 paikalla oli useita taloja (Wikari, Härmälä, Tyni, Krusi x 2 ja Pempi). Vuonna 1905 paikalla oli enää vain yksi tontti.

Viikarin talon tai kartanon itäkaakkoispuolella pellolla on runsaasti historiallisen ajan materiaalia. Tällä paikalla oli vielä 1854 seuraavat tilat: Härmälä, Tyni ja Krusi. Havaitsin paikalla piitä, kvartsia, runsaasti tiilimurskaa, lasia, kuonaa. En kerännyt paikalta materiaalia talteen. Pelto on väriltään noenmustaa ja sisältää hiiltä. Kävelin myös talon luoteispuolen pellot. Yksittäisiä tiilenpaloja lukuun ottamatta pelto oli melko vähälöytöinen.

Nakkila Kukonharja

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla
Muinaisjäännösrajaus punaisella viivalla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Kukonharjan historiallinen kyläontti sijaitsee taustalla näkyvällä harjanteella. Kuva etelälounaasta.

Nakkila Lammainen

Muinaisjäännöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji:-

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: p=6812900, i=3238500, z = 20 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

Lammaisten kylä sijaitsee Nakkilan kirkosta kaakkoon Kokemäenjoen länsirannalla.

Vuoden 1701 kartassa (Kansallisarkisto a71 6/1-2) on kuvattu neljä taloa, jotka sijoittuvat Lammaistenkosken yläpuolelle lähelle rantaa nykyisen voimalaitoksen alueella. Vuoden 1727 kartassa (a71 6/3) alueella on kolme taloa (Laurila, Klomsi ja Keskipäre), jotka tavataan myös vuoden 1854 Pitäjänkartassa. Vuosien 1701 ja 1727 välillä talot ovat siirtyneet sisämaahan päin.

Kävelin Lammaisten lahden ja Harjavallan rajan väliin jäivät avoimena olleet pellot. Näillä alueilla havaintomahdollisuudet olivat hyvät. Voimalaitokselle vievän tien kaakkoispuolen pellot olivat sängellä, eikä alueella ollut havaintomahdollisuuksia. Havaittiin historiallisen ajan materiaalia kahdessa paikassa.

Ensimmäinen keskittymä (6812683, 3238190) sijaitsee Klomsin talosta länteen tasaisella pellolla. Paikalla on muutaman kymmenen metrin säteellä posliinia, kuonaa, lasia, keramiikkaa ja tiiltä. Paikalla ei ole historiallisten karttojen perusteella ollut taloa tai rakennuksia.

Toinen historiallisen ajan materiaalikeskittymä (6812873, 3238151) sijaitsee Vähä-Laurilan talosta koilliseen. Havaittiin paikalla tiiltä, posliinia, liitupiipun varren, lasia, kuonaa ja kvartsia. Kansallisarkiston digitaaliarkistossa säilytettävässä venäläisessä topografiakartassa vuodelta 1905 nykyistä Vähä-Laurilan tilaa ei vielä esiinny. Talon paikalla on vain sivurakennuksia ja tuulimylly. Vuonna 1854 alue on osin vielä metsää, joten alueella on saattanut olla ennen 1700-lukua jokin rakennus.

Nakkila Lautila

Muinaisjäännöstyyppi: autioitunut tilan tontti

Alatyyppi: -

Laji:

Ajoitus:

Lukumäärä:

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: 1143 04

Koordinaatit: sijaintia ei tunneta

Aiemmat tutkimukset:

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell & Miikka Tallavaara

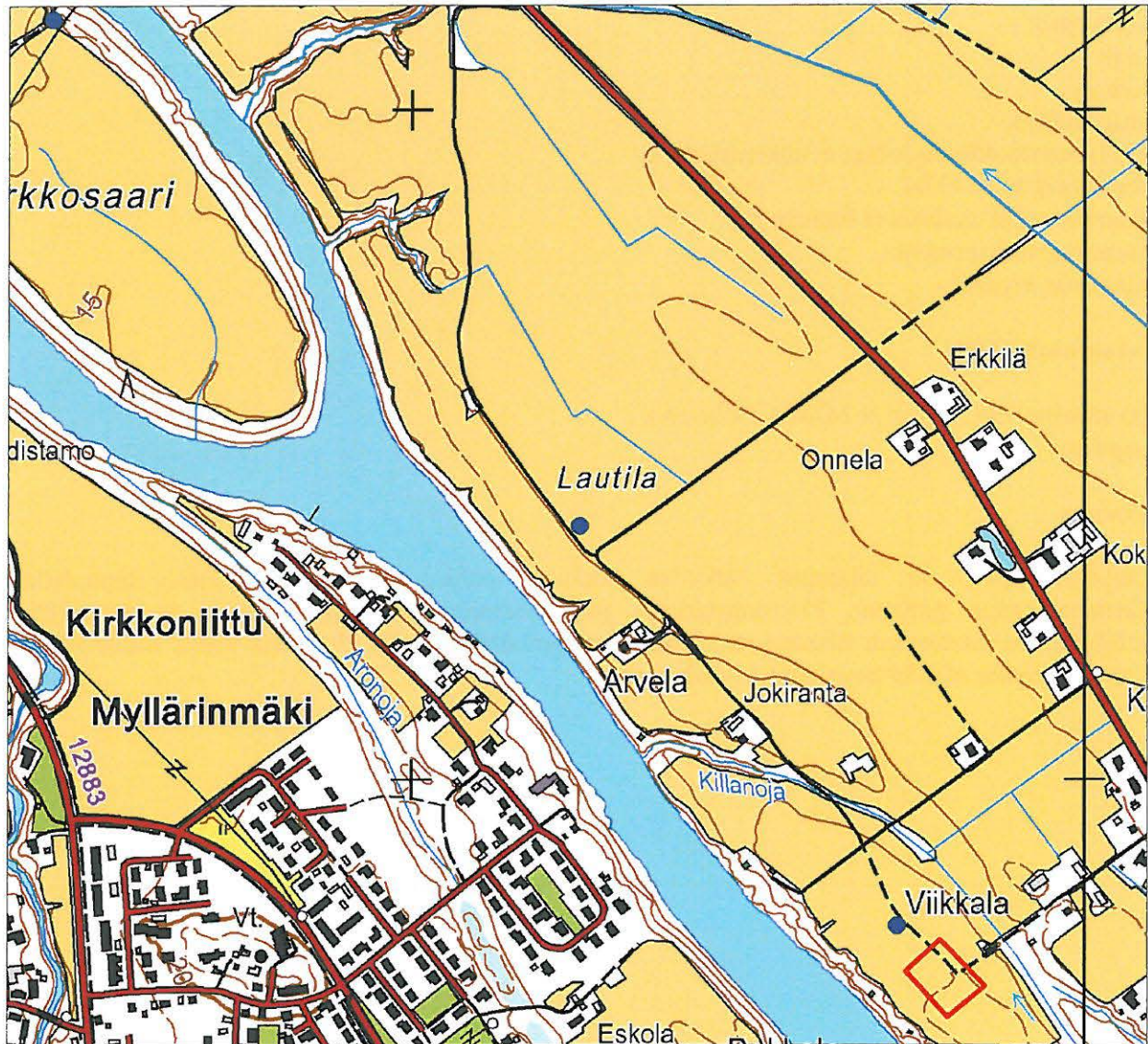
Löydöt: -

Kuvaus

Lautelan tontti on sijainnut Nakkilan kirkolta pohjoiseen Kokemäenjoen itäpuolella. Karttapaikannus perustuu Pisaranhankkeen paikannukseen, joka pohjautunee vuoden 1854 pitäjänkarttaa vastaavaan tilanteeseen. Inventointiajankohtana pelto oli avoin, mutta historiallisen ajan materiaalia ei ollut havaittavissa paikalla.

Nakkila Lautila

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Leistilä

Muinaisjäännöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji:

Ajoitus:

Lukumäärä:

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6815400, i=3232600, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt:

Kuvaus

Leistilän historiallinen kylä sijaitsee Nakkilan kirkolta lounaaseen Kokemäenjokeen laskevien jokien välissä. 1560-luvulla kyseessä on ollut Nakkilan suurin kylä. Samoin Suur-Ulvilan historian perusteella Leistilän kylä on ollut 1700- ja 1800-luvuilla Nakkilan suurin kylä. Alueella pitäisi olla löydettävissä siis varsin runsaasti historiallista materiaalia. Vuoden 1769 kartassa ja vuoden 1854 pitäjänkartassa asutus on sijainnut nykyisen Leistilän kylän paikoilla.

Inventointiajankohtana alueen pellot olivat pääosin sängellä, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Parhaan havaintomahdollisuuden tarjosi Leistilä-Tattara-tien tuore ojaleikkaus, jossa havaitut arkeologiset jäännökset on selitetty alla.

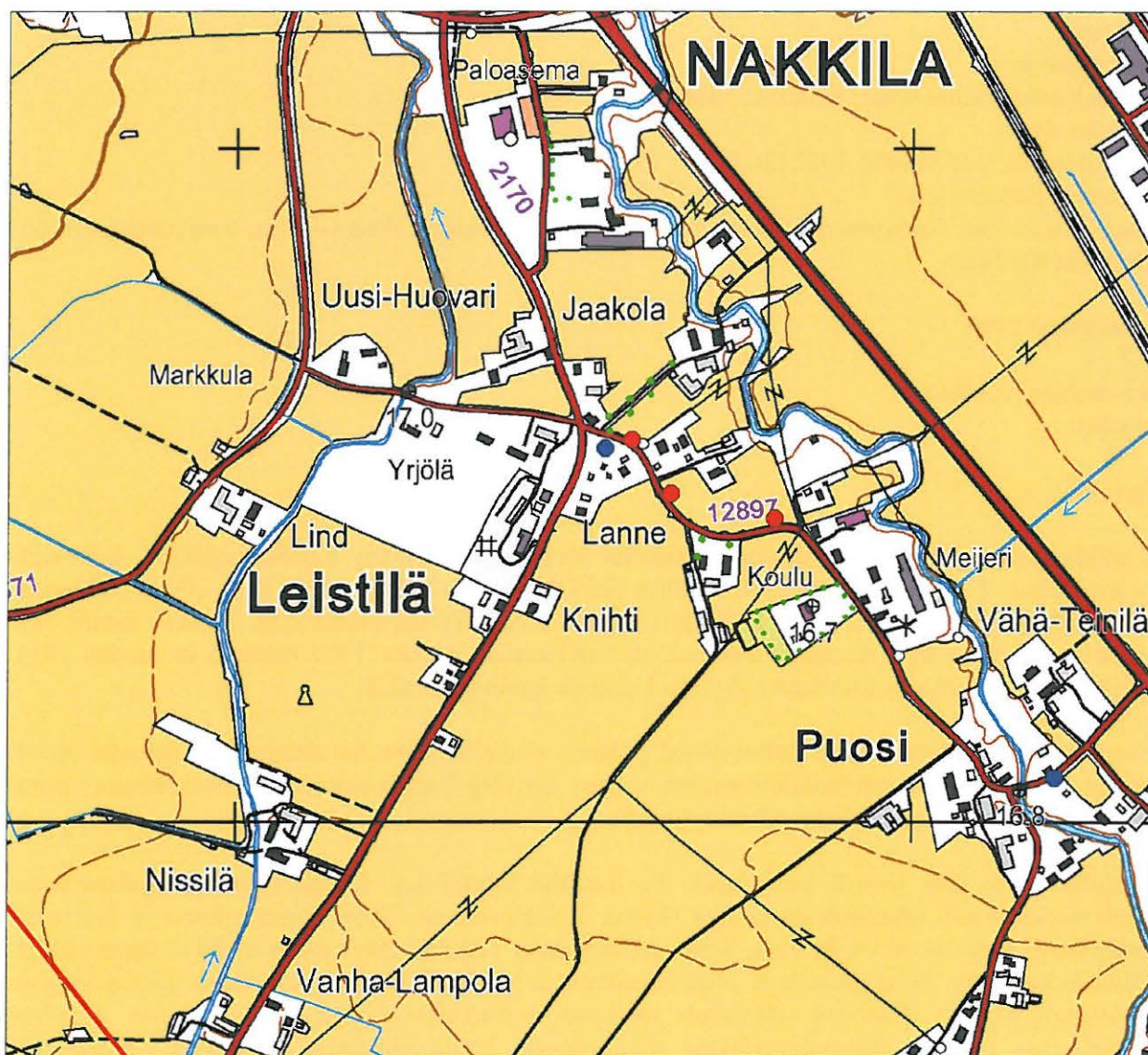
Koululta noin 100 metriä pohjoiseen on Leistilä-Tattara-tien leikkauksessa pohjoispuolella peltokerroksen alla rakennuksen paikka (kuva). Leikkauksessa näkyy uuninperustus ja luultavaa lattiapintaa. Paikalla on kiviä, tiiliä, noki-, ja likamaata. Paikalla oleva pelto oli käyntiajankohtana hiljattain kynnetty, joten pinnalle ei ollut havaittavissa juuri mitään, vain muutamia tiilenmuruja ja yksinäinen kvartsi. Rakenne vaikuttaa vanhalta, esimerkiksi säilynyttä puuainesta ei ollut havaittavissa paikalla. Kansallisarkiston digitaalisesta kartta-arkistosta löytyvässä venäläisessä topografikartassa vuodelta 1905 on kuitenkin samoilla paikoilla kuvattu talousrakennus, jonka jäännös kyseinen rakenne saattaa olla.

Näiden lisäksi samaisen tien varressa kohti Nakkilaa oli peltokerroksen alla havaittavissa kaksi muutakin keskittymää, mutta nämä vaikuttavat melko nuorilta tiili- ja puuaineksen perusteella. Ensimmäinen on samaista tietä n. 200 metriä luoteeseen päin em. kuvatulta löytökohtalta tontille vievän tien risteyksestä n. 10 etelään. Paikalla on peltokerroksen alla pieniä kiviä, melko nuorta tiiltä ja näiden yhteydestä posliinin pala. Toinen kohta on edellisestä 50 metriä tietä luoteeseen. Ojanleikkauksessa on peltokerroksen alaosassa tiiliä, tumma lika- tai nokimaa ja hiiltymätöntä puuta.

Keskiaikaisen kylän paikantaminen alueelta vaatisi koekaivauksia.

Nakkila Leistilä

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla
Havainnot punaisilla palloilla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Ojaleikkauksessa on näkyvissä rakenteita peltokerroksen alla.

Nakkila Masia

Muinaisjäänöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäänös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6817400, i=3232700, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

Masian historiallinen kylä sijaitsee Nakkilan kirkolta luoteeseen Kokemäenjokeen laskevan joen länsipuolella. Historiallisten karttojen perusteella kylä on sijainnut samalla paikalla nykyisen kylän kanssa 1700-luvun lopusta. 1560-luvulla kylässä on ollut 11 verotettavaa taloa. Mahdollisesti säilyneiden keskiaikaisten osien kartoittaminen vaatisi koekaivauksia. Alueella ei ollut mahdollisuuksia maastohavainnointiin.

Nakkila Masia

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Myllärinkylä

Muinaisjäänöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäänös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6818200, i=3232700, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

Myllärinkylä sijaitsee Nakkilan kirkolta pohjoiseen Kokemäenjoen länsirannalla.

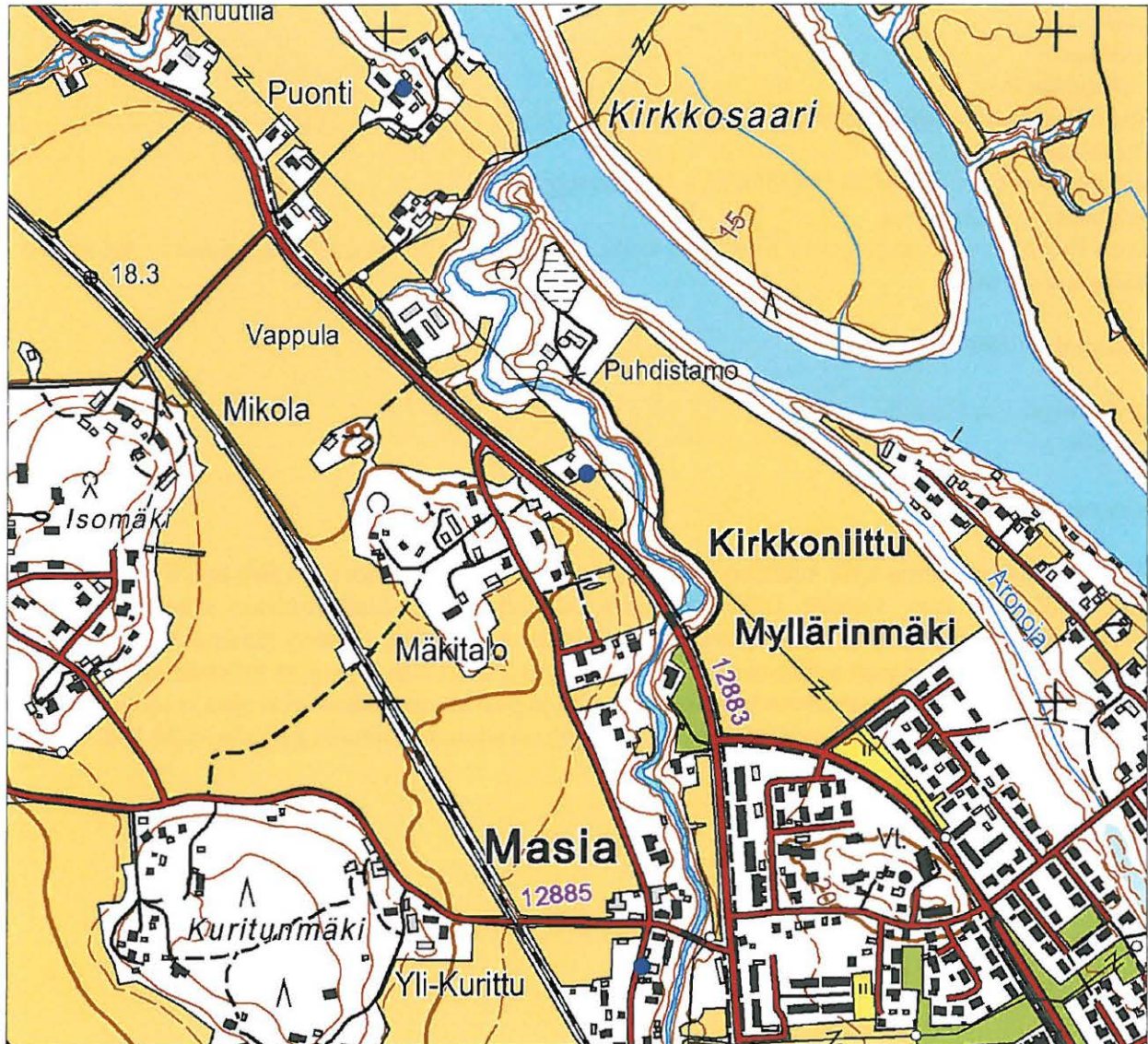
Vuoden 1693 geometrisessä kartassa (Kansallisarkiston mikrofilmiarkisto A1B,7) Myllärinkylä on merkitty nykyisen puhdistamon ja ojan eteläpuolelle nykyisen talon kohdalle. Arkeologisten maarakenteiden säilymisasteen selvittämisen paikalla vaatisi koekaivauksia. Kävelin vuoden 1693 kartassa kuvatun kylätontin luoteispuolen pellon. Tämä alue eli siis puhdistamon ja ojan etelälounaispuolen pelto oli hiljattain kynnetty, joten havaintomahdollisuudet olivat alueella erittäin huonot. En havainnut pellolla lainkaan historiallisen ajan materiaalia.

Vuoden 1693 kartassa kylän pellot sijaitsevat pääosin nykyisen puhdistamon kaakkoispuolella. Kävelin myös tämän pellon. Havaintomahdollisuudet eivät olleet erityisen hyvät, pellolla lojui runsaasti hiljattain nostetun sokerijuurikkaan lehtiä ja naatteja. Pellolla esiintyy jonkin verran tiiltä, jokunen kvartsi, palaneen saven muru ja sulanutta lasia. Selviä keskittymiä en alueella havainnut.

Kansallisarkiston Myllärinkylää kuvaavassa geometrisessä kartassa vuodelta 1693 kylätontin pohjoisreunaa kulkee polku ja ojan yli mahdollinen silta ojan itäpuolen pelloille. En havainnut paikalla mahdollisia sillan jäännöksiä tms. Kohdalla on kuitenkin luontainen pieni koskikivikko, kahlaamo, jossa ojan ylittäminen on helpointa suorittaa.

Nakkila Myllärinkylä

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Nakkila

Muinaisjäännöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p= 6816800, i=3233000, z = 20 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

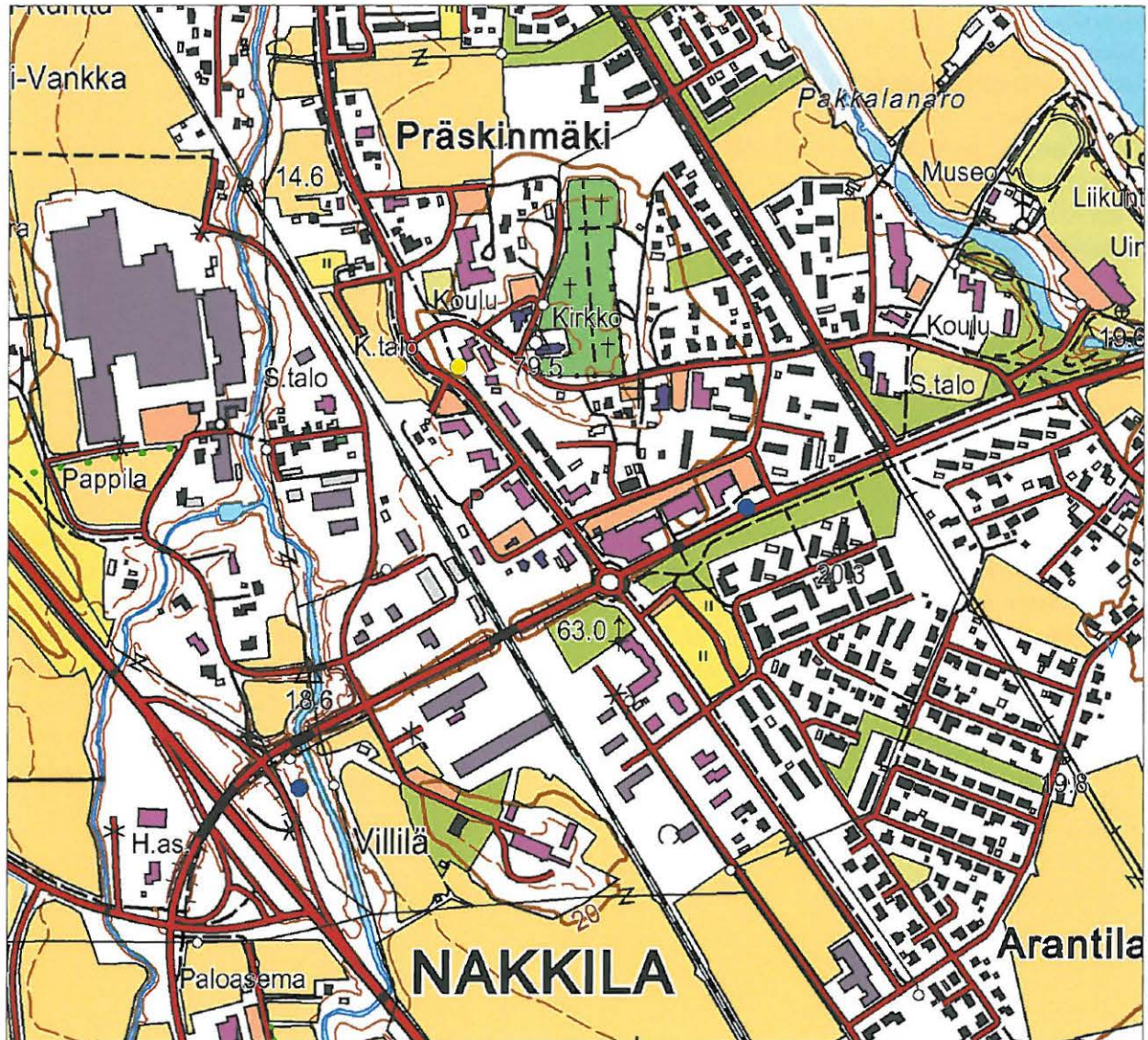
Löydöt: -

Kuvaus

Nakkilan historiallinen kylä sijaitsee nykyisen asutuskeskuksen alueella. 1560-luvulla kylässä oli yksi verotettava talo. Vuoden 1693 geometrisessä kartassa (Kansallisarkiston mikrofilmiarkisto A1B,8) kylään on kuvattu kaksi taloa. Nämä sijaitsevat nykyisen kirkon länsipuolella nykyisen kirjaston paikkeilla. Kylän pellot ovat olleet Kokemäenjokeen laskevan ojan kahdella puolella, osa nykyisen pappilan pohjoispuolella tehdasalueen alla, ja pääosa ojan itäpuolella ojan ja kylän välissä. Vuoden 1854 pitäjänkartan perusteella Nakkilan kylä on sijainnut samalla paikalla vielä 1800-luvun puolivälissä.

Nakkila Nakkila

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla
2009 inventoinnin karttapaikannus keltaisella pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Ruhattu

Muinaisjäännöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6818780, i=3232500, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

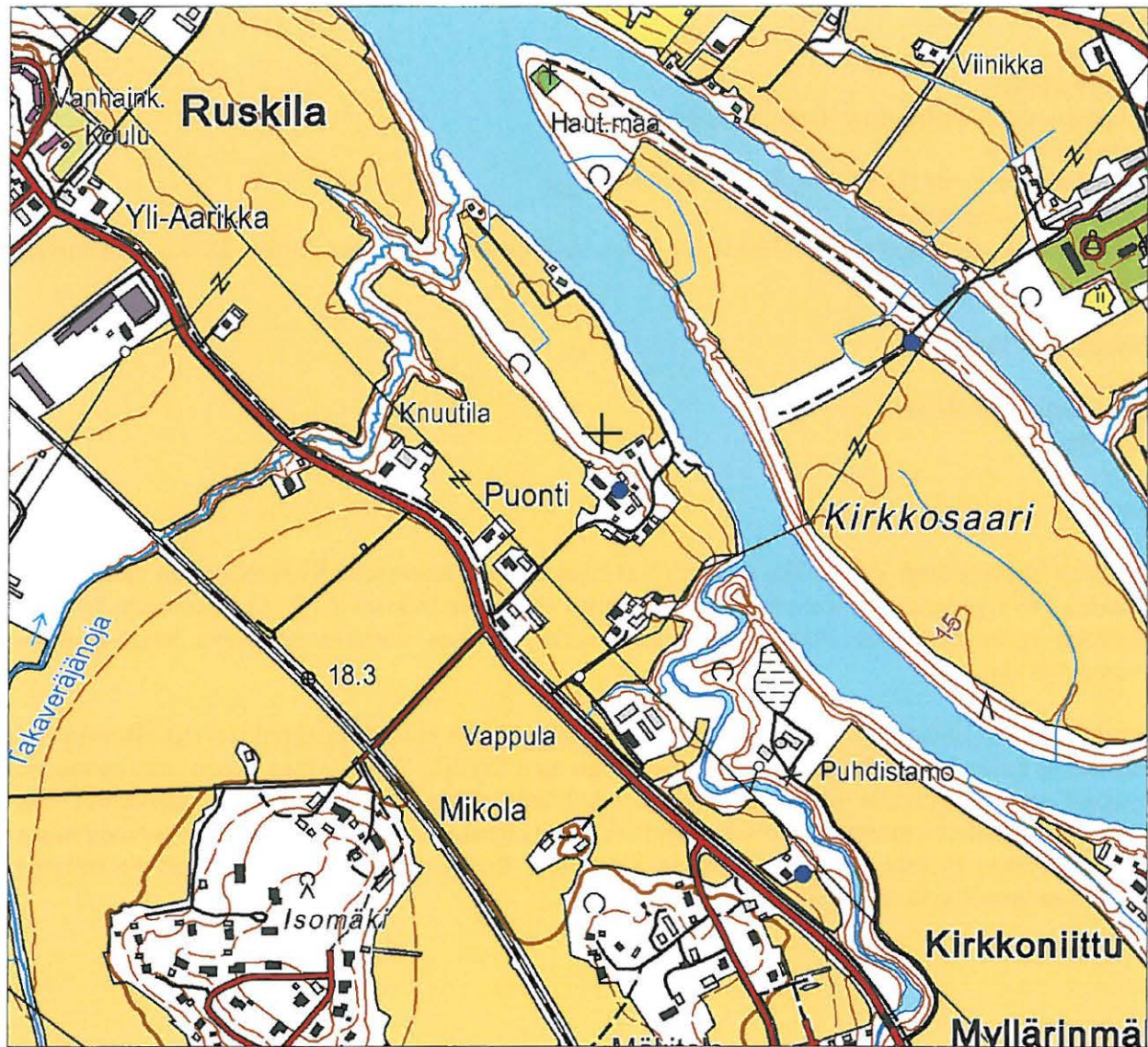
Löydöt: -

Kuvaus

Ruhatun historiallinen kylä sijaitsee Nakkilan kirkolta luoteeseen Kokemäen joen länsirannalla. Vuoden 1854 Pitäjänkartassa talot keskittyvät nykyisinkin asutulle matalalle kummulle Kirkkosaarta vastapäätä. Rakennuskanta on kevyttä, joten alueella on voinut säilyä vanhempia kerroksia. Näiden paikantaminen ja kartoittaminen vaatisi koekaivauksia. Kävelin ympäröiviä peltoja, mutta näillä ei ollut havaittavissa historiallisen ajan materiaalia. Havainto-olosuhteet olivat huonot, sillä pellot olivat sängellä.

Nakkila Ruhattu

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Ruskila

Muinaisjäännöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6819540, i=3231800, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

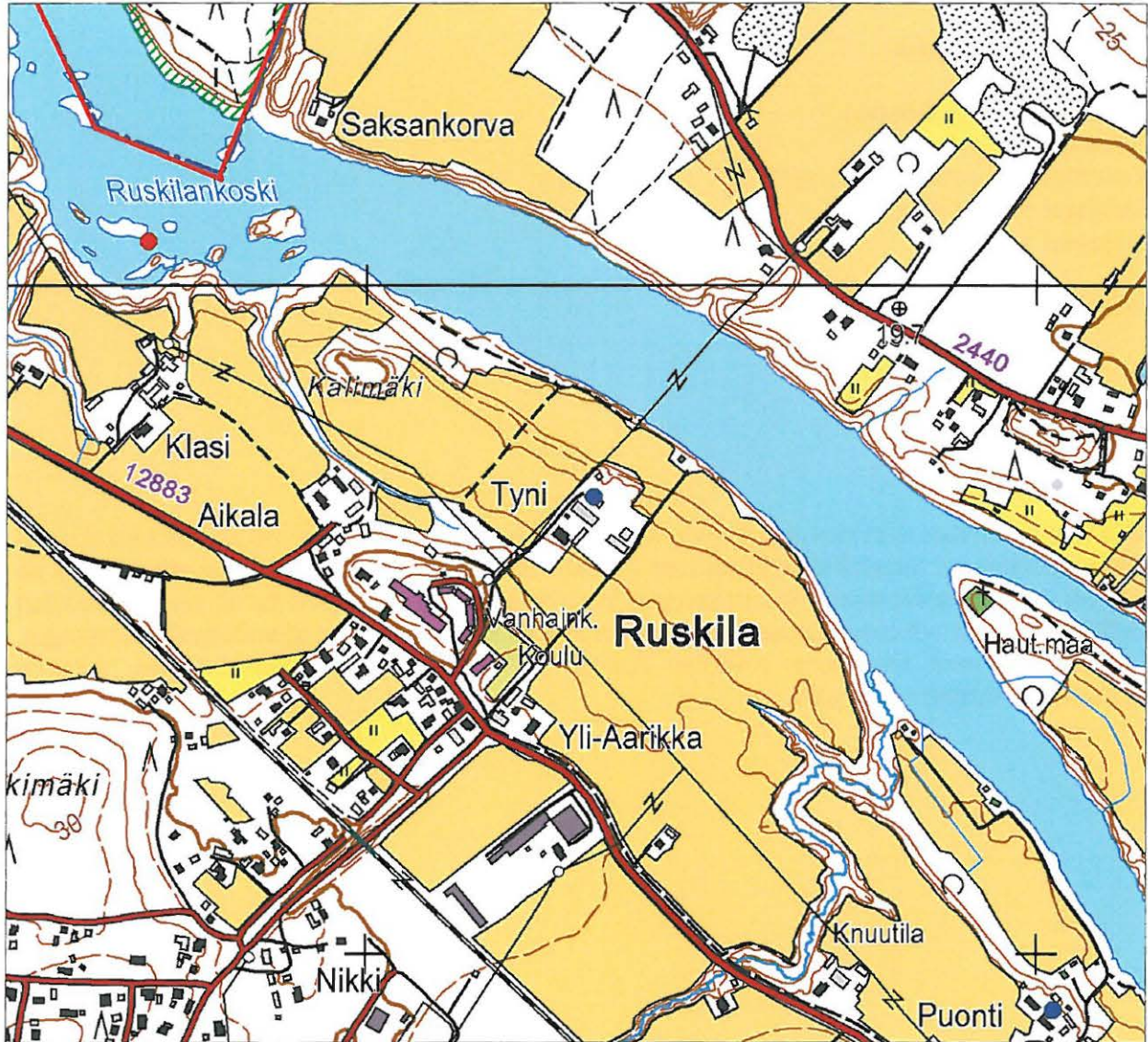
Kuvaus

Ruskilan historiallinen kyläpaikka sijaitsee Nakkilan kirkolta luoteeseen Kokemäenjoen varressa. Vuoden 1694 geometrisen kartan (Kansallisarkisto mikrofilmiarkisto A1B, 6) perusteella kylä on sijainnut nykyisen Tynin tilan tonttimaalla. Paikka on joen varressa sijaitseva luode-kaakko-suuntainen harjanne.

Inventointiajankohtana talon kaakkoispuolen pelto oli avoin ja havaintomahdollisuudet olivat hyvät. Pellolla ei kuitenkaan ollut juurikaan historiallisen ajan löytöjä. Tämä viittaa siihen, että asutus on pysynyt samalla paikalla nykyisen asutuksen kohdalla. Nykyisten rakennusten välissä voi olla säilyneitä rakenteita, mutta näiden selvittäminen vaatisi koekaivauksia. Vuoden 1694 geometrisessa kartassa kulkee kylästä etelään peltojen poikki polku. Koska alue on peltoa, ei tästä ole säilynyt maastossa havaittavia merkkejä.

Nakkila Ruskila

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Saksankivi

Muinaisjäänöstyyppi: rajamerkki

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: keskiaikainen

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus:

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6820080, i=3231200, z = 0,7 m mpy

Aiemmat tutkimukset: -

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

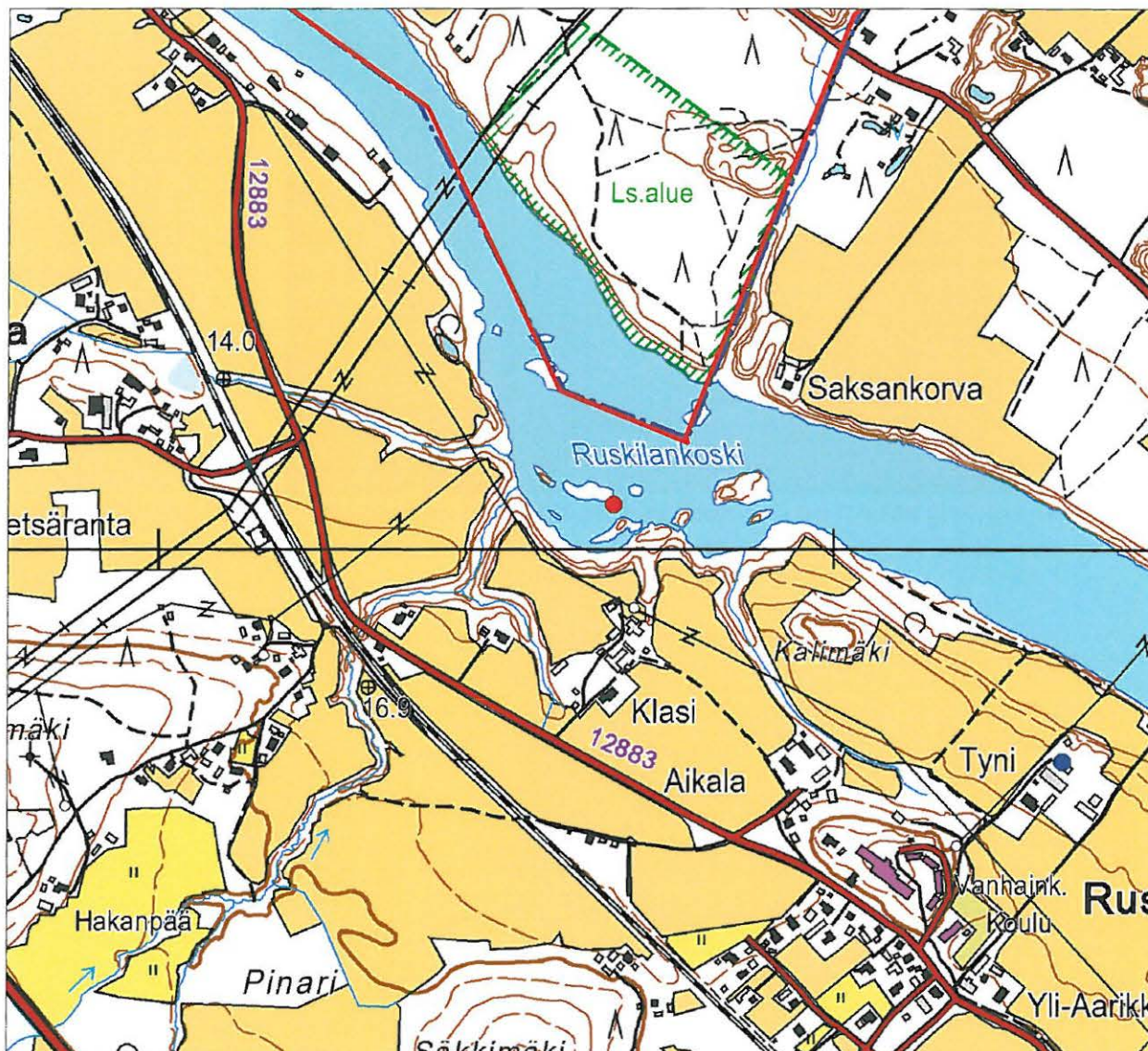
Löydöt:

Kuvaus

Nakkilan ja Ulvilan nykyinen raja kulkee Ruskilankoskessa, jossa on Saksankivi, Saksankorva, ja Saksankorvansaari. Suur-Ulvilan historiassa on käsitelty saksankivien alkuperää ja esitetty, että ne liittyvät seudun vanhimpaan rajalaitokseen ja periytyvät viimeistään 1300-luvun alusta. Nakkilan Ruskilankoskessa olleeseen saksankiveen on perimätiedon mukaan ollut kiinnitettynä rautarengas. Kivi on osoittanut alun perin Nakkilan Anolan ja Ulvilan Haistilan vanhaa rajaa, joka on myöhemmin siirtynyt itään päin.

Nakkila Saksankivi

Havainnot punaisella pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Saksankivi. Kuvassa näkyvä iso kivi merkinnee keskiaikaista rajamerkkiä.

Nakkila Soinila

Muinaisjäänöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäänös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6816400, i=3234600, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

1988 inventointi Turun yliopisto Tuija-Liisa Keinänen

2001 inventointi Satakunnan museo Jouni Taivainen

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

Löydöt: -

Kuvaus

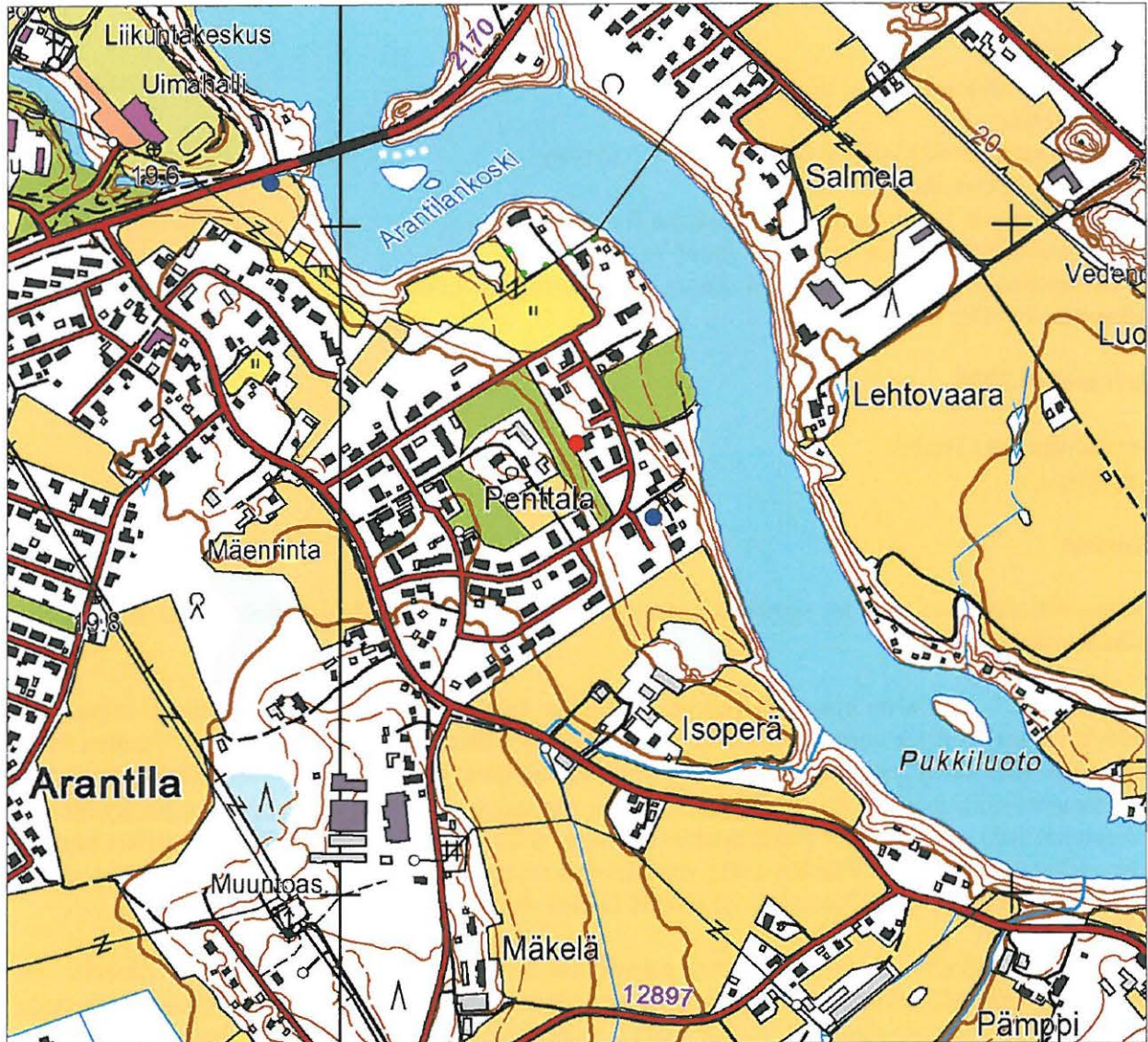
Soinin historiallinen kylä on sijainnut Kokemäenjoen varressa sen länsipuolella Nakkilan kirkolta itäkaakkoon.

Vuoden 1987 koekaivauksissa havaittiin Penttalan talon ja Kokemäenjoen välissä itäpuolella kiveyksiä, mahdollisia uuninperustuksia yms. ja historiallisen ajan löytömaterialia. Vuoden 2001 raportissa mainitaan samalta alueelta löytynyt rautakuona ja tiilenpala (inventointinnumero 54). Karttamateriaalin perusteella osa kiveyksistä on saattanut olla keskiajalta periytyneen kylätontin rakenteita, sillä vuoden 1854 pitäjänkartassa asutus on keskittynyt idemmäs Kokemäenjoen rantaan nykyiselle viheralueelle. Vuoden 1905 venäläisessä topografikartassa rannassa ei ole enää tontteja ja ainoa tontti alueella on Penttalan nykyisestä talosta eteläkaakkoon.

Käydessäni paikalla alueella ei ollut mahdollisuuksia havainnointiin. Nykyisin alueelle on rakennettu pientaloasutusta. Penttalan talon ympäristö oli pientä kasvimaata lukuun ottamatta nurmikenttää. Pientaloasutuksen tieojat olivat umpeenkasvaneita ja rannassa oleva rakentamaton alue on viheralueena.

Nakkila Soinila

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla
Vuoden 1987 koekaivaukset punaisella pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09

Nakkila Tattara

Muinaisjäännöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyypit: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäännös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6814800, i=3232300, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

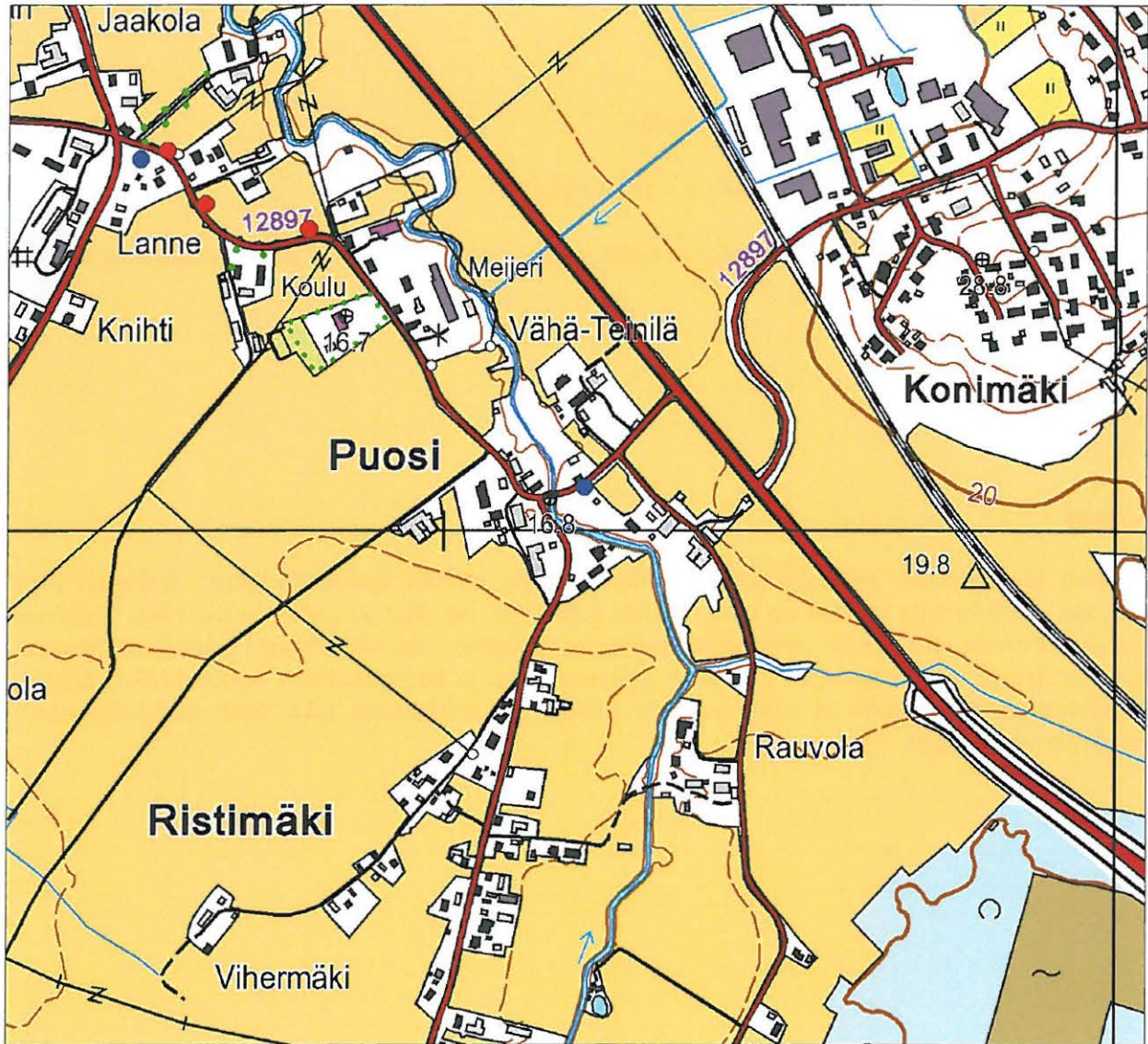
Löydöt: -

Kuvaus

Tattaran historiallinen kylä sijaitsee Nakkilan kirkolta etelään Kokemäenjokeen laskevan joen varressa. 1560-luvulla kylässä on ollut 9 taloa, joten kylä on ollut jo varhain varsin iso. Nykyisin alue on kevyesti rakennettua perinnemaisemaa, jossa mahdolliset arkeologiset jäännökset lienevät säilyneet hyvin. Keskiaikaisen kyläpaikan paikantaminen ja kartoittaminen vaatisi koekaivauksia. Inventointiaikana alueella ei ollut avoimia peltoja tai leikkauksia eikä siten mahdollisuuksia maastohavainnointiin.

Nakkila Tattara

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MML/09

Nakkila Viikkala

Muinaisjäänöstyyppi: autioitunut historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: historiallinen

Lukumäärä: 1

Rauhoitusluokkaehdotus: 2

Peruskartta: -

Koordinaatit: p= 6817 420, i= 3234 140, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

2001 inventointi Satakunnan museo Jouni Taivainen

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

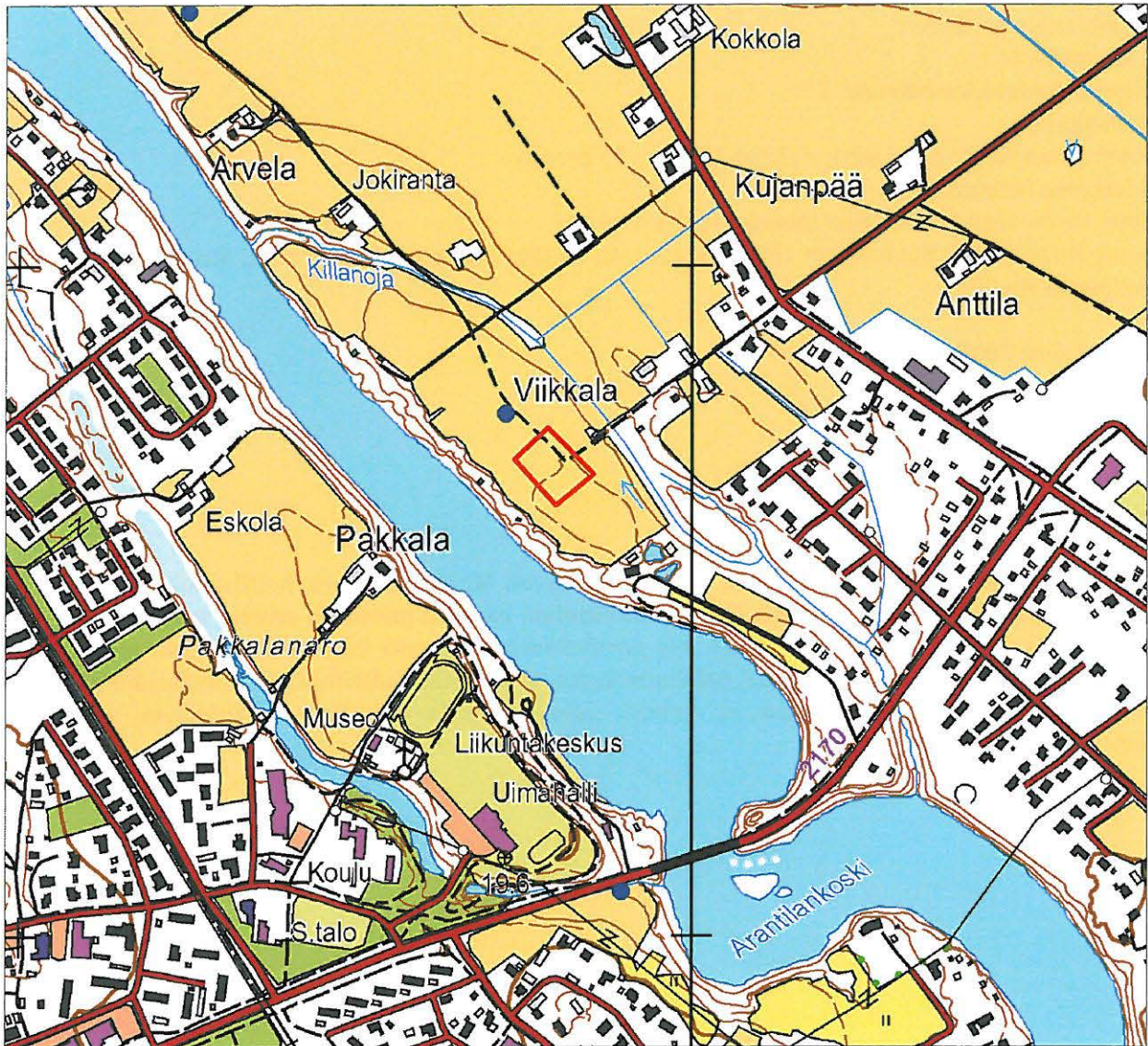
Löydöt: -

Kuvaus

Paikka sijaitsee Nakkilan kirkolta n 1,2 km koilliseen Kokemäen joen koillispuolella n 100 m päässä joesta harjanteella. Vuoden 2001 inventoinnissa paikalla havaittiin erittäin mustana erottuva n 100x100 m alue pellolla. Alueella oli havaittavissa runsaasti historiallisen ajan artefakteja: kvartsia, piitä, luuta, lasia, posliinia, palanutta savea, liitupiipun katkelmia jne. Käydessäni paikalla alueen pellot kasvoivat ruohoa ja heinää, joten alueella ei ollut havaittavissa merkkejä historiallisesta asutuksesta.

Nakkila Viikkala

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla
Muinajäännösrajaus punaisella viivalla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MM1/09

Historiallisen kylän alue sijaitsee pellolla kuvan keskivaiheilta oikealle. Luoteesta.

Nakkila Villilä

Muinaisjäänöstyyppi: rakennettu historiallinen kylätontti

Alatyyppi: -

Laji: -

Ajoitus: -

Lukumäärä: -

Rauhoitusluokkaehdotus: ei muinaisjäänös

Peruskartta: -

Koordinaatit: p=6816200, i=3232700, z = 15 m mpy

Aiemmat tutkimukset:

Anna Riionheimo: Satakunnan 1560-luvun kylät, karttapaikannus, Pisara-hanke, Satakunnan museo

Aiemmat löydöt: -

Inventointi 2009

Inventoija: Esa Hertell

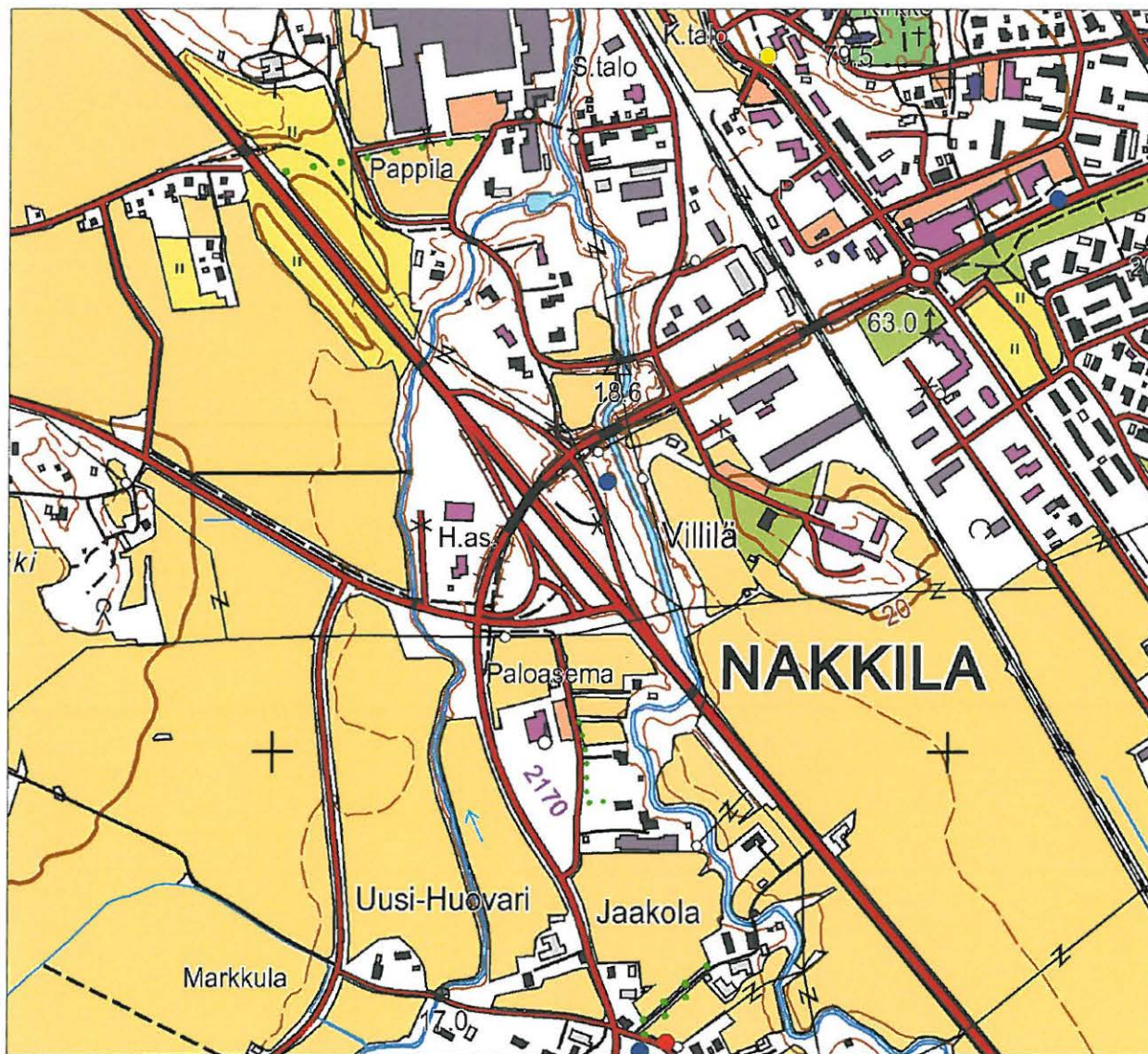
Löydöt: -

Kuvaus

Villilän historiallinen kylätontti on sijainnut Nakkilan kirkolta lounaaseen Kokemäenjokeen laskevan joen varressa. 1800- ja 1900-luvuilla tontti on ollut joen länsipuolella. Venäläisen topografikartan perusteella paikalla on ollut vielä v. 1905 talo. Sittemmin paikka on autioitunut. Suur-Ulvilan historian perusteella myös 1700- ja 1800-luvuilla Villilässä on ollut vain yksi talo, joka Pitäjänkartan perusteella on v. 1854 sijainnut samassa paikassa kuin 1900-luvun alussakin. 1560-luvulla kylässä on ollut kaksi verotettavaa taloa. Nykyisin tontin läpi kulkee Helsinki-Porin Nakkilan liittymän ramppi. Tätä ennen alue on ollut peltona. Säilymisasteen selvittäminen vaatisi koekaivauksia. 1560-luvun asutuksen sijainnista ei ole tietoa. Vaikkakin nuori historiallinen asutus on sijainnut joen länsirannalla, topografisesti paras paikka asutukselle olisi joen itäranta, jossa törmä on korkeampi. Joen itäpuolella on jokitörmän päällä kivikeskittymiä, joista osa saattaa olla historiallisia rakenteita. Paikalle on myös ajettu kiviä ja roskaa pellostä.

Nakkila Villilä

Anna Riionheimon karttapaikannus sinisellä pallolla

© Maanmittauslaitos, lupa nro 1069/MML/09 Pohjakartta © Maanmittauslaitos lupanro 1069/MMI/09